

แนวทางพัฒนาเกาะยวน สำหรับพาณิชย์กรรม
เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

DEVELOPMENT OF KOH YUAN FOR COMMERCE
NAKHONSAWAN MUNICIPALITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-221-016

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แนวทางพัฒนาเกาะยวน สำหรับพาณิชย์กรรม

เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

DEVELOPMENT OF KOH YUAN FOR COMMERCE

NAKHONSAWAN MUNICIPALITY

เฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์

CHALERMPOL WONGWIWAT

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 95050
วัน,เดือน,ปี... 2.0... 11.8... 2552

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คณะครุศาสตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-221-016

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**DEVELOPMENT OF KOH YUAN FOR COMMERCE
NAKHONSAWAN MUNICIPALITY**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2009

KMITL-2009-ED-M-221-016

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2009

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์   แนวทางพัฒนาเกาะยวณ สำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครสวรรคค์ จังหวัดนครสวรรค์
Development of Koh Yuan for Commerce Nakhonsawan Municipality

นักศึกษา   นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์

รหัสประจำตัว   47065222

ปริญญา   ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา   สถาปัตยกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์   รศ.สมพล   ดำรงเสถียร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม   ผศ.ดร.เลิศลักษณ์   กิตติพ้อม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.สุรศักดิ์	กิ่งขาว	
รศ.สมพล	ดำรงเสถียร	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กิตติพ้อม	
อาจารย์สันติ	กวินวงศ์ใหม่กษ	
รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ   14 กุมภาพันธ์ 2552   108.00   กรุงเทพมหานคร
สถานที่สอบ   INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ที่ระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่.....๑.....เดือน.....(ก.พ.).....พ.ศ. 2552

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางพัฒนาเกาะงูวน สำหรับพาณิชยกรรม

เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

นักศึกษา

นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์

รหัสประจำตัว

47065222

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการปกครอง

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2552

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ สมพล คำรงเสถียร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาแนวทางการพัฒนาพื้นที่เกาะงูวน สำหรับพาณิชยกรรม เทศบาลนคร นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยการศึกษาด้านกายภาพ ในปัจจุบัน วิเคราะห์ปัจจัย ศักยภาพ ปัญหา และแนวโน้มในการพัฒนาพื้นที่ทางพาณิชยกรรม เพื่อเสนอแนวทางการใช้ที่ดินเชิงพาณิชยกรรม ที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่ศึกษา โดยมีเครื่องมือที่ใช้ ในการวิเคราะห์ คือ การสำรวจ ภาคสนามเพื่อวิเคราะห์การใช้ที่ดินของพื้นที่ศึกษา จัดทำ แบบสอบถามผู้ประกอบการในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง สัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาล นครสวรรค์ และผู้อาศัยในพื้นที่เกาะงูวน

ผลการศึกษาพบว่าเกาะงูวนเป็นพื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาเกิดขึ้น โดยธรรมชาติขนาดพื้นที่ 377 ไร่ เป็นพื้นที่สีเขียวโล่ง ขนาดใหญ่ ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยแบบ เบาบาง ที่ดินบนเกาะส่วนมากเป็นที่ดินที่มีเจ้าของ แต่ไม่ได้รับการจัดสรร ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย แบบเบาบาง ที่ดินบนเกาะส่วนมากเป็นที่ดินที่มีเจ้าของ แต่ไม่ได้รับการจัดสรร ปัจจุบันทางเทศบาล นคร นครสวรรค์ กำลัง ดำเนินการเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์ต่อ ทุกฝ่าย โดยมีแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพิ่มประสิทธิภาพ ทางเศรษฐกิจ ให้กับ เมืองควบคู่ไปกับการคำนึงถึง ภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มศักยภาพ และมีโครงข่ายถนนตาม ระยะเวทึน 100 เมตร จากริมตลิ่งแม่น้ำเจ้าพระยา และการวางผังพัฒนาพื้นที่ มีความเป็นไปได้ใน การพัฒนาที่ดิน โดยการจัดรูปที่ดินและหลังจากการจัดรูปที่ดินแล้วควรจะมีการปรับปรุงสภาพ พื้นที่เพื่อป้องกันกับน้ำท่วม ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาปรับปรุงการเชื่อมโยงเพื่อความต่อเนื่อง จากถนนริมเขื่อนพร้อมทั้งแนวเขื่อนเพื่อป้องกันน้ำท่วม

ในการวิจัยครั้งนี้ได้เสนอแนะแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรม มีเป้าหมายหลักคือ การปรับปรุงการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากกรณีที่เทศบาลนคร นครสวรรค์มีโครงการที่จะจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาพื้นที่บนเกาะฉนวน ซึ่งได้ทำการศึกษาและวางผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะ โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นที่เกาะฉนวนจะเน้นการวางผังเพื่อการพาณิชย์กรรมเป็นหลัก โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ จะเน้นไปทางค้าขายและการพักผ่อน รวมถึงพักอาศัยประเภท โรงแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมประเภทแสดงสินค้าและศูนย์ประชุม เนื่องจากพื้นที่ในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ ยังไม่มีพื้นที่รองรับกิจกรรมในส่วนนี้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาและก่อสร้างเพื่อรองรับความต้องการรวมถึงการขยายตัวในอนาคต

Thesis Title	Development of Koh yuan for Commerce Nakhonsawan Municipality
Student	Mr.Chalermopol Wongwiwat
Student ID.	47065222
Degree	Master of Industrial Education
Program	Architecture
Year	2008
Thesis Advisor	Associate Professor Sompol Dumrongsatian
Thesis Co - Advisor	Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom

ABSTRACT

The objective of the research were to find a method and to develop Koh-Yuan area for Nakorn Sawan city municipal commercial issue at Nakorn Sawan province by study from present physical characteristic, analyzing factors, efficiency, problem and commercial development tendency and present an appropriated method of using a land for commercial purpose. The tools used for analyzing in this project were surveying the land usage of the studied area. Questionnaires for local and nearby area traders, interviewing the Nakorn Sawan city municipal administrators and Koh – yuan residents.

From the research, Koh-Yuan was Choapraya river-side natural land. It covers approximately 377 rais which was a large green area. The present usage of the land was a low-dense residence. Most of the land on this island were all owned but have never been arranged. Nowadays, Nakorn Sawan city municipal was working on specifying the obvious way of development for the most advantage for everyone by giving supports to the development of land usage and increase the city economic efficiency along with taking into consideration of landscape and environment as much as possible. Also, the city municipal has a plan for roads network from expropriate time for 100 meters from the Chaopaya River's shore and a plan for develop the possible land by make and arrangement. After that, there should be a land improvement in case of flod protection so that is will be easier to connect and continue the transportation development to decrease the dense of traffic from Sawan Witee road to the present city, for the continuation of river-side road along with a dam line.

In the research, it presents a land using method for commerce that has its main purpose of developing a land usage to give the most advantage. According to the Nakorn Sawan city municipal has a project of land arrangement for the development of Koh-Yuan which was studied and planed for a specific area. The usage of land's potential on Koh- yuan is emphasized on planning for commercial issue as the principal. Most of the activities planed were trading and relaxing including hotels for tourists. Moreover there will be some activities such as product exhibitions and conference which the Nakorn Sawan city municipal area has not yet supported them. So, it is important to develop and construct to support the needs and future development.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รศ.สมพล ดำรงเสถียร ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและช่วยตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.สุรศักดิ์ กังขาว, รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และอาจารย์สันติ กวินวงศ์ไพบูลย์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ นายกเทศมนตรีนครสวรรค์ หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคารและผังเมือง หัวหน้าฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง หัวหน้าสำนักงานช่าง ส่วนการโยธา เทศบาลนคร นครสวรรค์ รวมถึง เจ้าหน้าที่เทศบาลนครสวรรค์ทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อมูลต่างๆและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพยิ่ง รวมทั้งพี่น้องทุกคนที่ได้ให้ความรักให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้าน ตลอดมา

เฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่ออังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 สภาพทั่วไป จังหวัดนครสวรรค์และข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนคร นครสวรรค์.....	5
2.2 สภาพพื้นที่ เกาะฉนวน เทศบาลนคร นครสวรรค์.....	28
2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรม.....	42
2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับย่านการค้า และการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง.....	46
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	72
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	72
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	73
3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ.....	74
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	89
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	89
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	89
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	91
5.4 การอภิปรายผล.....	92
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	94
5.6 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่เกาะงวน เพื่อการพาณิชย์กรรม.....	95
บรรณานุกรม.....	131
ภาคผนวก.....	133
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	134
ภาคผนวก ข เอกสารทางราชการที่ใช้ในการวิจัย.....	142
ภาคผนวก ค รายชื่อจำนวนผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่เกาะงวน.....	152
ประวัติผู้เขียน.....	157

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สถิติการให้บริการเลขหมายโทรศัพท์.....	14
2.2 GPP ของจังหวัดนครสวรรค์ ปี 2547 – 2548.....	27
2.3 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีรายอำเภอ.....	28
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์.....	81
4.2 การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการค้าของผู้ประกอบการพื้นที่ โดยรอบเกาะฉนวน.....	83
4.3 การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและความต้องการทางด้านกายภาพ ของผู้ประกอบการและชุมชนพื้นที่เกาะฉนวน.....	86
4.4 ความคิดเห็น ปัญหาและการแก้ไข เกี่ยวกับเกาะฉนวน.....	88
5.1 แสดงปริมาณพื้นที่กิจกรรม และพื้นที่จอดรถในพื้นที่โครงการ 2567.....	103
5.2 สรุปแสดงช่วงเวลา ในการพัฒนาพื้นที่เกาะฉนวน.....	128
ค 1 จำนวนผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่เกาะฉนวน.....	153
ค 2 การคาดประมาณจำนวนประชากรของเทศบาลนครนครสวรรค์.....	156

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 เมืองนครสวรรค์ในอดีต.....	6
2.2 เมืองนครสวรรค์ในปัจจุบัน.....	6
2.3 ที่ตั้งจังหวัดนครสวรรค์ภายในประเทศไทย.....	7
2.4 แผนที่จังหวัดนครสวรรค์.....	8
2.5 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อของ อำเภอเมืองนครสวรรค์.....	9
2.6 แสดงผังระบบจ่ายไฟฟ้า ในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์.....	13
2.7 เจดีย์พระจุฬามณี วัดคีรีวงศ์.....	16
2.8 วัดวรนาถบรรพต.....	16
2.9 ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์.....	16
2.10 ศาลากลาง อ.เมืองนครสวรรค์.....	17
2.11 สำนักงานเทศบาลนคร นครสวรรค์.....	17
2.12 แผนที่ตัวเมืองนครสวรรค์.....	20
2.13 แสดงสภาพการจราจรหมายเลขที่ 1.....	21
2.14 แสดงสภาพการจราจรบนถนน โกสีย์.....	22
2.15 แสดงสภาพการจราจรบนถนนสวรรค์วิถี.....	22
2.16 แสดงสภาพการจราจรบนถนนมาตุลี.....	22
2.17 โครงข่ายเส้นทางคมนาคม เทศบาลนครสวรรค์.....	23
2.18 สภาพที่ตั้งและอาณาเขตของเกาะฉนวน.....	30
2.19 สภาพพื้นที่เกาะฉนวนทางทิศเหนือฝั่งท่าเรือ.....	31
2.20 สภาพพื้นที่ทางเข้าเกาะฉนวนทางทิศใต้.....	31
2.21 สภาพพื้นที่เกาะฉนวนมองจากถนนสวรรค์วิถี.....	31
2.22 ทางเข้าชุมชนเกาะฉนวนถนน โกสีย์.....	32
2.23 บริเวณสะพานเดชาติวงศ์.....	32
2.24 สภาพปัญหาและความเสื่อมโทรมของชุมชน เนื่องจากการขาดการพัฒนา.....	32
2.25 อาคารบ้านเรือนภายในชุมชนเกาะฉนวน สภาพปัจจุบัน.....	33
2.26 สภาพทางเดินเท้าภายในชุมชน.....	33
2.27 แสดงแผนที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน มีส่วนกว้าง 100เมตร.....	34

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.28	แสดงกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินที่เป็น โฉนดบริเวณเกาะฉนวน.....35
2.29	ผังแม่บทการใช้ที่ดินระยะ 5 ปี ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 439 พ.ศ.2542.....37
2.30	ผังแม่บทการใช้ที่ดินระยะ 10 ปี ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 439 พ.ศ.2542.....38
2.31	ผังแม่บทการใช้ที่ดินระยะ 20 ปี ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 439 พ.ศ.2542.....39
2.32	แสดงการขยายตัวอย่างหนาแน่นของสภาพพื้นที่พาณิชยกรรมเดิม.....40
2.33	แสดงย่านตลาดโกสีย์ที่มีความหนาแน่นสูงในการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคาร.....41
2.34	แสดงความหนาแน่นของย่านพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยบริเวณถนนริมเขื่อน.....41
2.35	แสดงความหนาแน่นของย่านพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยบริเวณ ถนนดาวดึงส์-ถนนสวรรคคีรี.....41
2.36	แสดงความหนาแน่นของย่านพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยบริเวณ ถนนสวรรคคีรี และถนน โกสีย์.....42
2.37	แสดงทฤษฎีแหล่งกลาง (Central Place Theory).....46
2.38	อาณาเขตตลาดรูปหกเหลี่ยมของทฤษฎีแหล่งกลาง.....48
2.39	ระยะความกว้างของถนนและระยะทางเท้า.....59
2.40	ระยะช่วงความยาวของถนน.....59
2.41	ลักษณะกิจกรรมการค้าในพื้นที่ตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์.....66
2.42	แนวความคิดในการออกแบบ การพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่พาณิชยกรรม บริเวณตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์.....67
2.43	กรอบแนวทางการพัฒนาพื้นที่ย่านพาณิชยกรรมและคลังสินค้าริมน้ำย่านทรงวาด กรุงเทพมหานคร.....69
2.44	แสดงสภาพปัญหาในย่านการค้าต่างๆ.....70
2.45	แสดงผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพาณิชยกรรม.....71
4.1	สภาพน้ำเน่าเสียในปัจจุบัน.....77
4.2	แสดงภาพการถนนริมเขื่อนเกาะฉนวน.....77
4.3	แสดงภาพการวางท่อบำบัดน้ำเสียถนนริมเขื่อนเกาะฉนวน.....78
4.4	แสดงภาพทางเข้าไปยังหมู่บ้าน.....79
4.5	แสดงภาพหมู่บ้านภายในเกาะฉนวน.....80
5.1	กำหนดให้พื้นที่ตอนกลางเปิดโล่ง.....105

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.2	กำหนดให้พื้นที่เปิดโล่ง Corridor Space.....105
5.3	แนวความคิดใช้พื้นที่เปิดโล่งเชื่อมแต่ละกลุ่มกิจกรรม.....106
5.4	แนวความคิดในการกำหนดทางเดินเท้า.....107
5.5	แนวความคิดในการกำหนดทางเดินเท้า เชื่อมต่อแต่ละกิจกรรม.....107
5.6	แสดงแนวความคิดเส้นทางภายในเกาะฉนวน (Path).....109
5.7	แสดงแนวความคิด ขอบเขต และภูมิสัญลักษณ์.....109
5.8	แสดงแนวความคิดย่านต่าง ๆ และ พื้นที่รวมกิจกรรม ภายในเกาะฉนวน.....110
5.9	ผังแสดงแนวทางการพัฒนาในระยะที่ 1 (1-5ปี).....111
5.10	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่.....112
5.11	ผังแสดงทางการพัฒนาในระยะที่ 2 (5-10ปี).....113
5.12	แสดงพื้นที่รองรับกิจกรรมจากพื้นที่กิจกรรมเดิมในด้านพาณิชยกรรม.....113
5.13	ภาพแสดงแนวทางการพัฒนาในระยะที่ 2.....114
5.14	แสดงพื้นที่ริมน้ำบริเวณเกาะฉนวนติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา.....114
5.15	แสดงพื้นที่กิจกรรมในพื้นที่โครงการ.....115
5.16	แสดงพื้นที่กิจกรรมที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา.....115
5.17	แสดงพื้นที่จอดรถรวมในพื้นที่โครงการ.....116
5.18	แสดงพื้นที่สำหรับร้านค้าและ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....116
5.19	แสดงรูปแบบป้ายชื่อโครงการ.....117
5.20	แสดงตำแหน่งภูมิสัญลักษณ์ (Landmark).....118
5.21	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 2.....119
5.22	ผังแสดงแนวทางการพัฒนาในระยะที่ 3 (10-15ปี).....120
5.23	แสดงแนวทางการพัฒนาเกาะฉนวนสำหรับพาณิชยกรรมในระยะที่ 3.....121
5.24	แสดงท่าเทียบเรือ.....122
5.25	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 3.....122
5.26	ผังแสดงทางการพัฒนาในระยะที่ 4 (15-20ปี).....123
5.27	แสดงแนวทางการพัฒนาเกาะฉนวนสำหรับพาณิชยกรรม ในระยะที่ 4.....124
5.28	แสดงพื้นที่เชื่อมต่อจากถนน สวรรค์วิถี และถนนริมเขื่อน.....124
5.29	แสดงพื้นที่ริมน้ำเจ้าพระยา และท่าเทียบเรือ.....125

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.30 แสดงพื้นที่ กิจกรรมส่วนค้าขาย.....	125
5.31 แสดงพื้นที่จอดรถส่วนกลางและ ศูนย์ประชุม.....	126
5.32 แสดงรูปแบบศูนย์แสดงสินค้า.....	126
5.33 แสดงรูปแบบบริเวณย่านการค้า ร้านค้า (BAZAAR).....	127
5.34 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 4	127
ค 1 แสดงผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่เกาะญวน.....	155
ค 2 แสดงพื้นที่ถูกเวนคืนจากหน่วยงานรัฐ.....	155

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทศบาลนครสวรรค์มีขอบเขตพื้นที่ประมาณ 27.87 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ชุมชนเมืองหน้าด่านของผู้ที่ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 และหมายเลข 117 เพื่อเดินทางไปยังจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร โลก และจังหวัดอื่นๆ ทางภาคเหนือ จากความสะดวกสบายของทางหลวงและเส้นทางคมนาคมทางบกที่ผ่านเทศบาลนครสวรรค์ ในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมาทำให้ชุมชนเมืองในเขตเทศบาลมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจนเกิดความหนาแน่นความแออัด ทั้งด้านประชากร สิ่งปลูกสร้าง กิจกรรมการคมนาคมขนส่ง การค้า บริการ และที่อยู่อาศัย รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ของพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์ที่ดิน จนน่าเป็นห่วงว่า ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของชุมชนซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดจะถูกใช้ไปอย่างสิ้นเปลือง โดยไม่เหมาะสมกับคุณค่าและประสิทธิภาพกรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีการวางและจัดทำผังเมืองรวมเมืองนครสวรรค์ไว้แล้ว โดยได้ประกาศเป็นกฎกระทรวงฉบับที่ 439 (พ.ศ. 2542) บังคับใช้อย่างต่อเนื่องจนถึง พ.ศ. 2547 แต่ก็ยังมีได้มีการจัดทำแผนผังเมืองเฉพาะเพื่อการพัฒนาเมืองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 29 ของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 ทำให้เทศบาลนครสวรรค์ขาดแนวทางการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองตามหลักการและแนวทางของกระบวนการทางผังเมืองที่สมบูรณ์

สภาพปัจจุบันของพื้นที่ เกาะฉนวน เป็นพื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติ ขนาดพื้นที่ประมาณ 377 ไร่ เป็นพื้นที่สีเขียวโล่งว่างขนาดใหญ่ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยแบบเบาบาง เดิมเป็นพื้นที่ที่อยู่อาศัยนอกขอบเขตผังเมืองรวมนครสวรรค์ การวางผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคต บริเวณเกาะฉนวนให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานระหว่างพื้นที่พาณิชย์กรรมและที่โล่งเพื่อนันทนาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นมาเพื่อกิจกรรมสาธารณะ โดยเน้นที่ดินของรัฐ และพื้นที่สาธารณะ ส่วนที่ดินในกรรมสิทธิ์ของเอกชนเสนอให้เป็นพื้นที่พาณิชย์กรรม โดยการจัดแปลงที่ดินใหม่ ไม่ให้เกิดพื้นที่ตาบอด และได้รับประโยชน์เท่าเทียมกัน ในปัจจุบันการเดินทางไปยังเกาะฉนวนมีปริมาณการเดินทางน้อยมาก พื้นที่มีการพัฒนาน้อยเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายด้านทางกายภาพ ที่มีปัญหาน้ำท่วมสูง ในช่วงฤดูน้ำหลาก โครงข่ายด้านการจราจรยังขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ และเพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ พื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

พื้นที่ภายในโครงการ จะพบว่าเกาะฉนวนอยู่ในบริเวณจุดกำเนิดของแม่น้ำเจ้าพระยา และย่านเมืองนครสวรรค์เดิม เป็นบริเวณสำคัญในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ในขอบเขตการปกครองของเทศบาลนครสวรรค์ เนื่องจากเป็นบริเวณต้นกำเนิดของแม่น้ำเจ้าพระยาและชุมชนริมแม่น้ำ ซึ่งส่วนใหญ่ประชาชนผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นคนไทยเชื้อสายจีน มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมกับประเพณีทั้งของไทยและจีน จึงเป็นประเด็นที่ควรพิจารณาในการสร้างเอกลักษณ์บริเวณต้นแม่น้ำ โดยมีแนวโน้มการพัฒนาจากนโยบายสืบเนื่องจากโครงการต่อถนนเพิ่มริมเขื่อน เขื่อนกันน้ำ เพื่อประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ๆ เป็นอยู่ปัจจุบันให้ชุมชนมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ และมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ดี และมีการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และส่งเสริมเอกลักษณ์ของชุมชนให้ชัดเจนมากขึ้น

จากการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาและขยายบทบาทย่านพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาบริเวณพื้นที่เกาะฉนวนให้เป็นย่านพาณิชย์กรรมใหม่ ทั้งนี้ เพื่อรองรับสภาพปัญหาของย่านพาณิชย์กรรมเดิม การจัดเตรียมพื้นที่สำหรับย่านพาณิชย์กรรมใหม่ โดยการจัดระเบียบของพื้นที่ การวางแผนจัดระบบโครงข่ายคมนาคม การวางแผนกำหนดแนวทางการพัฒนา ด้านกายภาพของพื้นที่ในรูปแบบของโครงการพัฒนาย่านพาณิชย์กรรมใหม่ตลอดจนการออกแบบและวางผังสำหรับย่านพาณิชย์กรรมใหม่ ในพื้นที่ศึกษาให้มีความต่อเนื่องของกิจกรรม อย่างเหมาะสมกับพาณิชย์กรรมเดิมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม กายภาพ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อกัน โดยใช้กลยุทธ์ของการพัฒนาเมือง วางแผนและพัฒนาให้สอดคล้องกับผังเมืองรวม และแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนกำหนดวิธีการนำแผนและผังไปปฏิบัติ ให้เหมาะสมกับสภาพทาง กายภาพ เศรษฐกิจ สังคม เพื่อให้การขยายตัวของพื้นที่เกาะฉนวนในด้านพาณิชย์กรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่ เกาะฉนวน เทศบาลนครสวรรค์ สำหรับพาณิชย์กรรม
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่รองรับกิจกรรมประเภทพาณิชย์กรรมและปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะฉนวนไปในแนวทางเดียวกัน

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้มองถึงปัญหาและความต้องการของชุมชนเมืองนครสวรรค์ เพื่อมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการ และให้สอดคล้องกับแนวความคิดในการวิจัย โดยทำการศึกษา

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมและกิจกรรมของชุมชน และใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. กรอบแนวคิดการศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ

- 1.1 การศึกษาสภาพที่ตั้ง
- 1.2 ขนาดพื้นที่และอาณาเขต
- 1.3 ระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปโภค
- 1.4 สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ
- 1.5 ภูมิทัศน์
  - 1.5.1 ย่าน (Districts)
  - 1.5.2 ที่รวมกิจกรรม (Node)
  - 1.5.3 ทางสัญจร (Path)
  - 1.5.4 ที่หมายตา (Landmarks)
  - 1.5.5 ขอบเขต (Edge)

2. กรอบแนวคิดทางด้านพาณิชยกรรมและข้อมูลด้านเศรษฐกิจสังคมของพื้นที่รายละเอียด
มีดังนี้

- 2.1 ลักษณะกลุ่มอาชีพและธุรกิจ
- 2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์เกี่ยวข้องกับเกาะฉนวน
- 2.3 ศักยภาพในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของเกาะฉนวน
- 2.4 ลักษณะทางเศรษฐกิจของเกาะฉนวน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตทางด้านข้อมูลทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่เกาะฉนวน เทศบาลนครนครสวรรค์ สำหรับพาณิชยกรรม ศึกษาสภาพแวดล้อมกายภาพ และเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่รองรับกิจกรรมประเภทพาณิชยกรรมและปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะฉนวนไปในแนวทางเดียวกัน

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มประชากรและตัวอย่างใช้ในการวิจัย ออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ร้านอาหาร ร้านค้าร้านโชว์ห่วย จำนวนทั้งหมด 50 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan

2. กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ เกาะฉนวนมีจำนวน 140 คน โดยสุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน โดยใช้เกณฑ์ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan

3. กลุ่มผู้บริหารในสำนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์ 2 คน มีดังนี้

3.1 นายสมพงษ์ นิลประยูร หัวหน้าฝ่ายงานควบคุมการก่อสร้าง

3.2 นายธนภัสร์ แสงเกียรติยุทธ นักวิชาการท้องถิ่น สำนักงานช่าง สำนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ลักษณะสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่ เกาะฉนวน เทศบาลนครนครสวรรค์ สำหรับพาณิชยกรรม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. เกาะฉนวน เป็นพื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติขนาดพื้นที่ประมาณ 377 ไร่ เป็นพื้นที่สีเขียวโล่งว่างขนาดใหญ่ ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยแบบเบาบาง

2. การพาณิชยกรรม หมายถึง การประกอบธุรกิจทางการ การค้าขายสินค้าต่าง ๆ ทั้งธุรกิจ ขนาดเล็กและใหญ่ ตลอดจนการให้บริการ สถาบันการเงิน สถานเริงรมย์ โรงแรมและอื่นๆ

3. ดันแม่น้ำเจ้าพระยา หมายถึง พื้นที่บริเวณที่แม่น้ำ ปิง วัง ยม น่าน ไหลมา บรรจบกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วไหลลงทางทิศใต้สู่ที่ราบลุ่มภาคกลางตอนใต้จนออกสู่อ่าวไทย

4. การพัฒนาพื้นที่เกาะฉนวน เทศบาลนครสวรรค์ หมายถึง การกำหนดให้บริเวณพื้นที่เกาะฉนวน ดังกล่าวมีรูปแบบกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อเป็นการส่งเสริมสำหรับพาณิชยกรรม

5. ประชาชนท้องถิ่น หมายถึง กลุ่มคนในพื้นที่ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณเกาะฉนวน ในเขตเทศบาลนครสวรรค์

6. สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม หมายถึง สภาพของพื้นที่เกาะฉนวน และวิถีความเป็นอยู่ของประชากร สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

7. เขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ หมายถึง เขตพื้นที่การปกครองมีประชากรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไปความหนาแน่นเฉลี่ย 3,366 ต่อตารางกิโลเมตร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาพื้นที่เกาะญวน สำหรับพาณิชยกรรม เทศบาลนคร นครสวรรค์
ผู้วิจัยทำการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 สภาพทั่วไป จังหวัดนครสวรรค์และข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนคร นครสวรรค์
- 2.2 สภาพพื้นที่ เกาะญวน เทศบาลนคร นครสวรรค์
- 2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรม
- 2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับย่านการค้า และการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

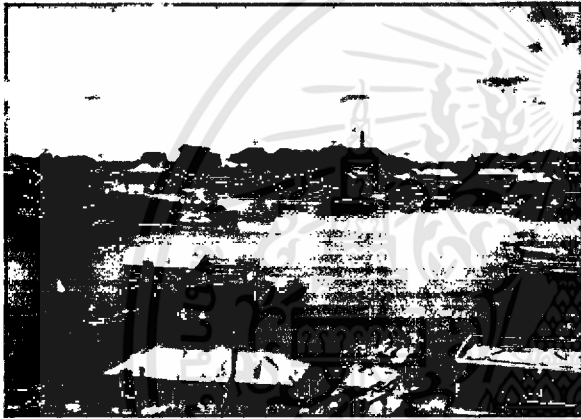
2.1 สภาพทั่วไป จังหวัดนครสวรรค์และข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนคร นครสวรรค์

2.1.1 สภาพที่ตั้งและอาณาเขต

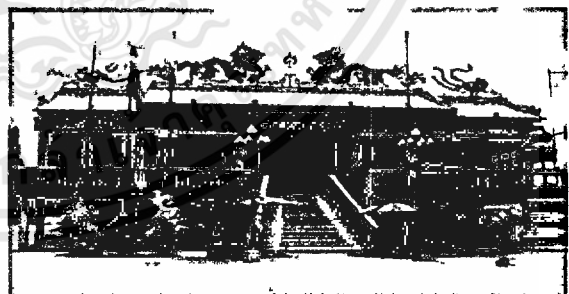
นครสวรรค์ เป็นเมืองโบราณซึ่งสันนิษฐานว่าตั้งขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี โดยมีปรากฏชื่อในศิลาจารึกเรียกว่า เมืองพระบาง เป็นเมืองหน้าด่านสำคัญในการทำศึกสงคราม มาทุกสมัย ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย กรุงธนบุรีจนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ ตัวเมืองดั้งเดิมตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาขาด (เขาถ้ำยี่) จรดวัดหัวเมือง (วัดนครสวรรค์) ยังมีเชิงเทินดินเป็นแนวปรากฏอยู่ เมืองพระบาง ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองชอนตะวัน เพราะตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา และหันหน้าเมืองไปทางแม่น้ำซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกทำให้แสงอาทิตย์ส่องเข้าหน้าเมือง ตลอดเวลาแต่ภายหลังได้เปลี่ยนเป็น ชื่อเมืองนครสวรรค์ เพื่อเป็นสุภณิมิตอันดี

นครสวรรค์ มีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักแพร่หลายมาแต่เดิมว่า ปากน้ำโพ โดยปรากฏเรียกกันมา ตั้งแต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ตามประวัติศาสตร์ในคราวที่พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาครั้งสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ กองทัพเรือจากกรุงศรีอยุธยาได้ยกไปรับทัพเข้าศึกที่ปากน้ำโพ แต่ด้านทัพเข้าศึกไม่ไหวจึงล่าถอยกลับไปที่มาของคำว่า ปากน้ำโพ สันนิษฐานได้ 2 ประการคือ อาจมาจากคำว่า ปากน้ำไหล เพราะเป็นที่ปากน้ำบึง ยม และน่าน มาไหลรวมกันเป็น

ต้นแม่น้ำเจ้าพระยา หรืออีกประการหนึ่ง คือมีดินโพธิ์ขนาดใหญ่อยู่ตรงปากน้ำในบริเวณวัดโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งศาลเจ้าพ่อกวนอูในปัจจุบัน จึงเรียกกันว่า ปากน้ำโพธิ์

ภาพที่ 2.1 เมืองนครสวรรค์ในอดีต

ภาพที่ 2.2 เมืองนครสวรรค์ในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดนครสวรรค์อยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง หรือภาคกลางตอนบนของประเทศไทย คาบเกี่ยวกันระหว่างภาคเหนือกับภาคกลาง ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือ โดยทางรถยนต์เป็นระยะทาง 237 กิโลเมตร ทางรถไฟเป็นระยะทาง 250 กิโลเมตร

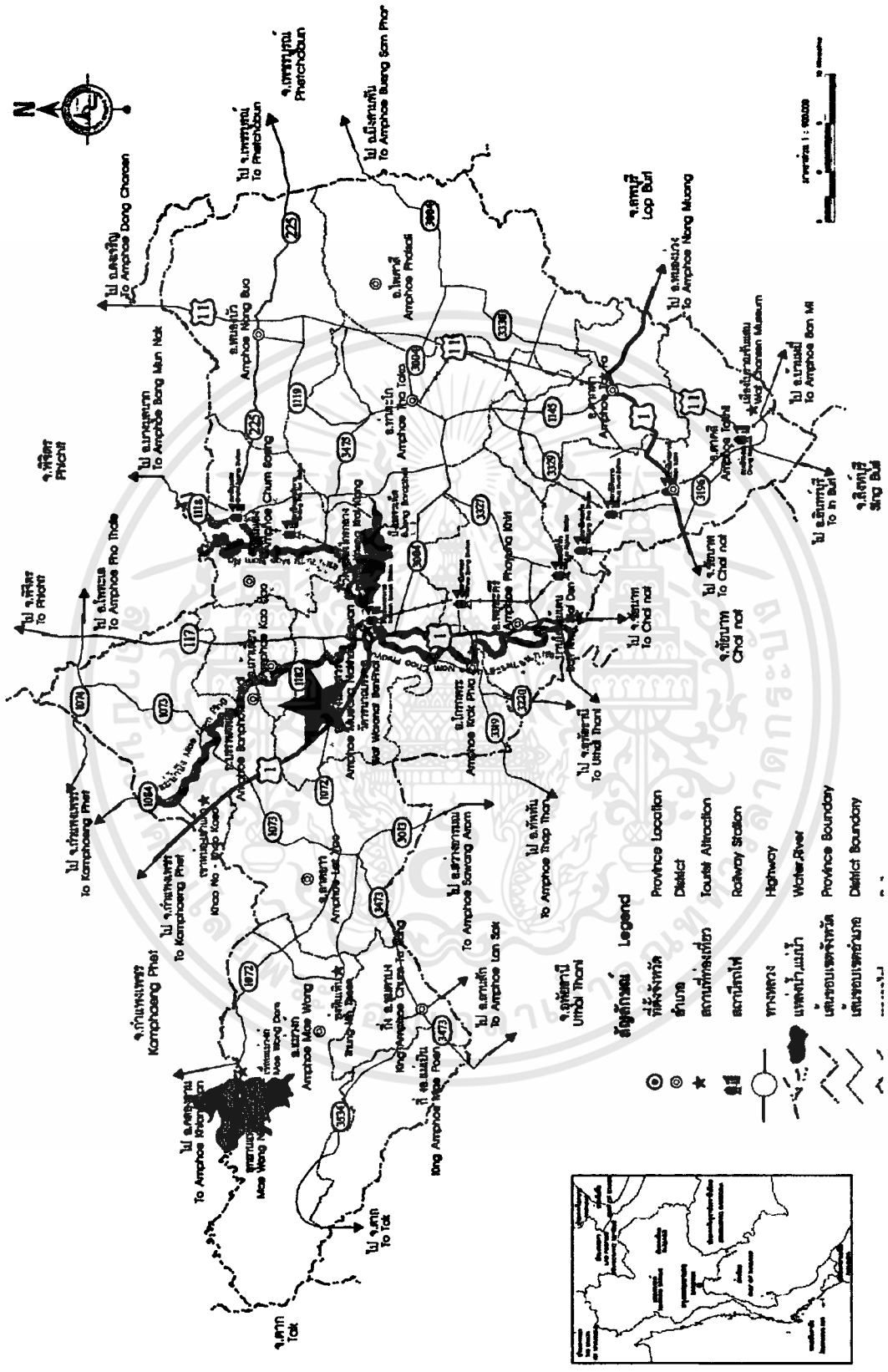
อาณาเขต	จังหวัดนครสวรรค์ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง 8 จังหวัด คือ
ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอบางมูลนาก อำเภอโพทะเล กิ่งอำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตรอำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร อำเภอขามเฒ่าวังนารายณ์ จังหวัดกำแพงเพชร
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอเมืองอุทัยธานี อำเภอสว่างอารมณ์ และอำเภอกำแพงแสน จังหวัดอุทัยธานี อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอสรรพยาและอำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอบ้านหมี่ อำเภอหนองม่วง และอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอบึงสามพัน และอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก อำเภอสว่างอารมณ์ และอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่ 2.3 ที่ตั้งจังหวัดนครสวรรค์ภายในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อของ อำเภอเมืองนครสวรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.1 ระบบสาธารณูปโภค

1. การระบายน้ำและบำบัดน้ำเสียปัจจุบัน พื้นที่ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์เป็นที่ราบลุ่มแอ่งกระทะเป็นที่รวมของแม่น้ำปิงและแม่น้ำน่านเป็นแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลปากน้ำโพ ความลาดชันของพื้นที่จะลาดเอียงมาลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาดังนั้น จุกระบายน้ำฝนและน้ำทิ้งจากชุมชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลฯ จะระบายลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาโดยตรง แหล่งกำเนิดน้ำเสียที่สำคัญในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ ได้แก่ ชุมชน ตลาดสด โรงแรม สถานที่ราชการ สถานศึกษา ร้านอาหาร โรงพยาบาล เป็นต้น น้ำเสียส่วนใหญ่ถูกระบายลงสู่ระบบท่อระบายน้ำตามแนวถนน แล้วระบายลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาโดยไม่มีการบำบัดก่อน ลักษณะเช่นนี้ได้ก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำให้กับแม่น้ำเจ้าพระยาอย่างต่อเนื่องและสร้างปัญหาเรื่องคุณภาพน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภคให้กับชุมชนที่อยู่อาศัยบนพื้นที่ตอนล่างของแม่น้ำเจ้าพระยา เช่น โกรกพระ พยุหะคีรี เป็นต้น

ปัจจุบันเทศบาลนครนครสวรรค์ ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม มีเพียงการบำบัดเบื้องต้นจากแหล่งกำเนิดบางส่วนเท่านั้น เช่น การบำบัดน้ำเสียจากอาคารส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอาคารเก่า ๆ แต่ละอาคารเป็นแบบบ่อเกรอะ – บ่อซึม (Septic Tank) แต่กลุ่มอาคารประเภทภัตตาคารและร้านอาหารมีเพียงบางอาคารเท่านั้น ที่ติดตั้งถังดักไขมัน

ระบบระบายน้ำปัจจุบันสำหรับในเขตเทศบาลฯ เป็นระบบระบายน้ำด้วยท่อระบายน้ำริมถนน โดยทิศทางการระบายน้ำของท่อระบายน้ำส่วนใหญ่จะไหลลงแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ในส่วนของระบบระบายน้ำบริเวณชานเมืองส่วนใหญ่เป็นการระบายน้ำบนผิวดินตามธรรมชาติ เนื่องจากเป็นพื้นที่ชุมชนไม่หนาแน่นและส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมมาแต่เดิมแนวท่อระบายน้ำหลักปัจจุบันภายในเขตเทศบาล พอสรุปได้ดังนี้

- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 เป็นท่อกลม 1.00 ม. โดยเปลี่ยนขนาดเป็นท่อกลม 1.20 ม. บริเวณจุดตัดถนนวงสวรรค์ ส่วนอีกฝั่งถนนเป็นท่อสี่เหลี่ยมขนาด 2.10 x 2.10 ม. โดยระบายน้ำลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณสะพานเดชาติวงศ์
- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนลูกเสือ เป็นท่อสี่เหลี่ยม 2.10 x 2.10 ม. โดยจะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา
- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนแสงสวรรค์และถนนวิไลสวรรค์ เป็นท่อสี่เหลี่ยม 1.50 x 2.10 ม. โดยจะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา
- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117 (บริเวณแยกถนนพิษณุโลก) เป็นท่อกลม 1.20 ม. และเชื่อมต่อท่อระบายน้ำของถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 ก่อนจะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา
- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนมาตุลี เป็นท่อสี่เหลี่ยม 2.10 x 2.10 ม. โดยจะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา

- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนอรุณวิ เป็นท่อสี่เหลี่ยม 1.50 x 1.50 ม. โดยจะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำปิง

- แนวท่อระบายน้ำตามแนวถนนธรรมวิถี เป็นท่อสี่เหลี่ยม 1.00 x 2.00 ม. โดยจะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำปิง

2. ระบบป้องกันน้ำท่วมในปัจจุบัน จากพื้นที่ในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์เป็นที่ลุ่มต่ำทำให้เกิดน้ำท่วมได้ง่าย โดยทั่วไปสภาพน้ำท่วมในเขตเทศบาลฯ มีปัญหาเกิดจาก 2 สาเหตุ คือ

2.1 น้ำท่วมจากปริมาณฝนที่ตกในพื้นที่แล้วไม่สามารถระบายออกได้ทัน (Internal Flood) เนื่องจากระดับน้ำในแม่น้ำมีระดับสูงทำให้การไหลของน้ำในท่อระบายน้ำไหลออกไปได้ช้าเมื่อมีฝนตกเป็นระยะเวลานาน และปริมาณน้ำฝนมากจะทำให้เกิดการท่วมขังของน้ำฝนได้ในเดือนตุลาคม ปี 2539 เกิดภาวะน้ำท่วมเช่นนี้บริเวณตลาดในตัวเมือง ซึ่งเทศบาลมีระบบเครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่ชั่วคราวสามารถช่วยระบายน้ำได้ในระดับหนึ่ง

2.2 น้ำท่วมจากน้ำภายนอกไหลเข้าท่วมพื้นที่ (External flood) จากการที่พื้นที่ในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ส่วนมากติดกับแม่น้ำทำให้ได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำปิงและแม่น้ำเจ้าพระยาเมื่อน้ำแม่น้ำปิงและแม่น้ำเจ้าพระยาสูงล้นตลิ่งน้ำจะเข้าท่วมพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาล ส่วนทางด้านทิศตะวันตกเป็นที่ลุ่มติดกับคลองโพธิ์ คลองหนองปลากรด และแม่น้ำปิงส่วนบนบางปีน้ำจากคลองโพธิ์มากจะล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่ลุ่มทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ บางปีน้ำจากแม่น้ำปิงมาก น้ำจากแม่น้ำน่านน้อย น้ำจะล้นแม่น้ำปิงตอนบนเข้าท่วมบริเวณที่ลุ่มด้านตะวันตกได้ ในปี พ.ศ. 2538 เกิดภาวะน้ำท่วมเนื่องจากน้ำจากแม่น้ำน่านและทำให้น้ำจากแม่น้ำปิงเอ่อล้นตลิ่งด้วย น้ำได้ทะลักเข้าบริเวณวัดไทรไต้ ข้ามคันกั้นน้ำเดิมของเทศบาลด้วยทำให้เกิดสภาพน้ำท่วมเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ สภาพปัญหาน้ำท่วม ซึ่งเป็นที่มาของการจัดทำโครงการป้องกันน้ำท่วมและการระบายน้ำพื้นที่ชุมชน จังหวัดนครสวรรค์ค่อนข้างรุนแรงสร้างความเสียหายคิดเป็นมูลค่าจำนวนมาก โดยข้อมูลเบื้องต้นจากที่ทำการปกครองจังหวัดนครสวรรค์ระบุว่าในปี พ.ศ. 2538 เกิดความเสียหายที่รับทราบเป็นทางการเขตอำเภอเมือง (ไม่รวมเทศบาลนคร นครสวรรค์) ไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาท เขตอำเภอชุมแสงประมาณ 73 ล้านบาท และอำเภอบรรพตพิสัยประมาณ 31 ล้านบาท เป็นต้น

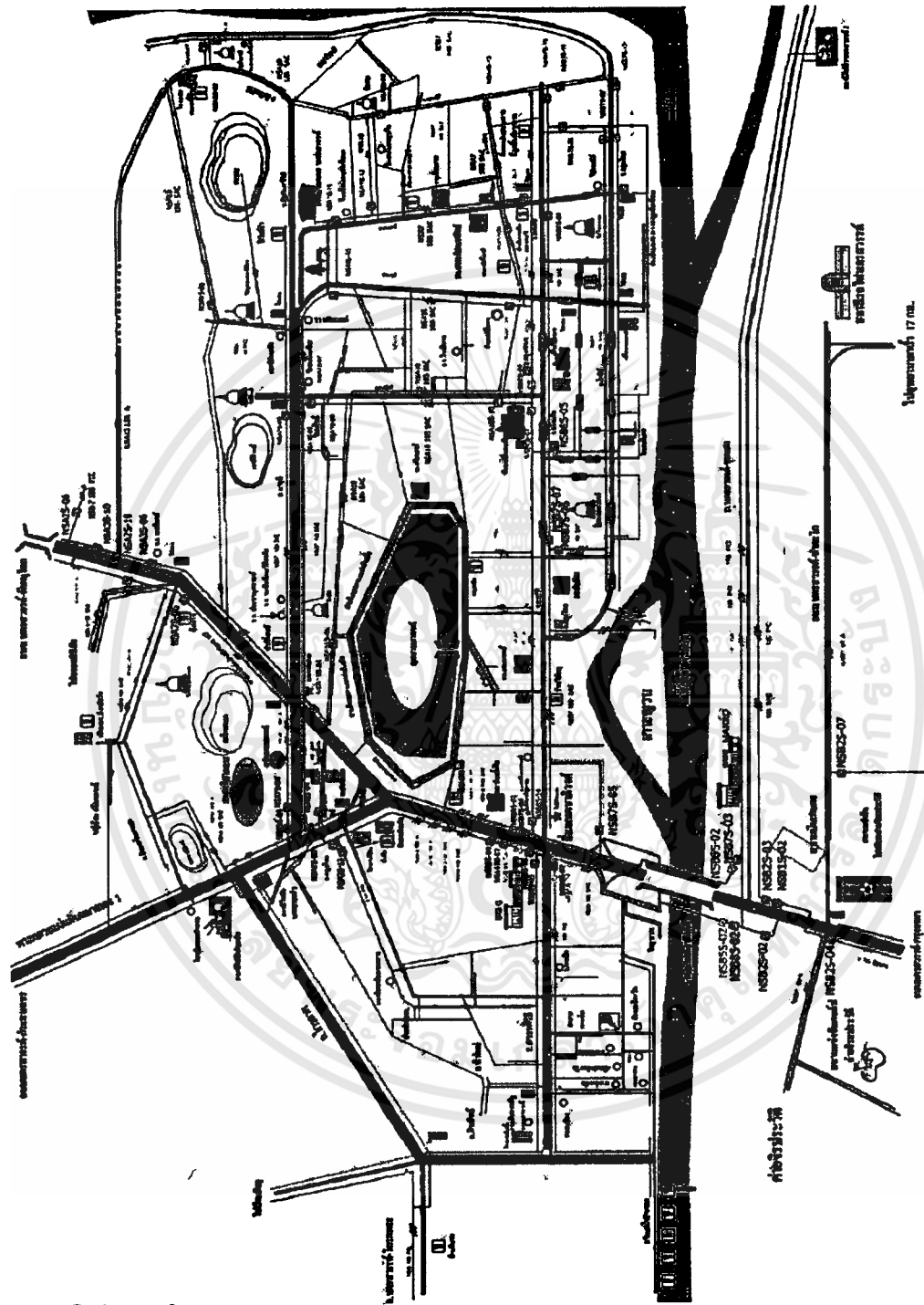
ระบบป้องกันน้ำท่วมในปัจจุบันในส่วนของพื้นที่เทศบาลนคร นครสวรรค์ ประกอบด้วย แนวเขื่อนริมแม่น้ำริมถนนเจ้าพระยาอยู่บริเวณที่แม่น้ำปิงไหลมาบรรจบกับแม่น้ำน่าน ความยาวประมาณ 980 เมตร เขื่อนป้องกันตลิ่งหินเรียงยาวแนวเป็นขั้นบันไดที่ถนนโกสีย์ใต้บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาด้านหน้าศาลากลางจังหวัด และทางด้านทิศตะวันตกของเทศบาลฯ มีแนวคันกั้นน้ำเชื่อมระหว่างถนน รพช. นว. สาย 11055 กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 ความยาวประมาณ 2,300 เมตรเพื่อป้องกันน้ำหลากจากทางทิศตะวันตกของเทศบาลไหลเข้าสู่เขตเทศบาล สำหรับระบบป้องกันน้ำท่วมของเทศบาลนคร นครสวรรค์อีกประการหนึ่งเมื่ออยู่ในช่วงฤดูฝน คือการใช้เครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่นำมาสูบน้ำจากบ่อกักน้ำในบริเวณริมแม่น้ำ โดยตำแหน่งและจำนวนของเครื่องสูบน้ำจะ

เปลี่ยนไปตามสถานการณ์น้ำท่วมในแต่ละปี ในส่วนของระบบป้องกันน้ำท่วมในบริเวณชานเมืองและพื้นที่ชุมชนไม่หนาแน่น ยังไม่มีระบบป้องกันน้ำท่วมที่ชัดเจน ใช้วิธีระบายน้ำผิวดินตามธรรมชาติโดยอาศัยถนนเป็นคันกั้นน้ำ ไม่มีระบบสูบน้ำเข้าไปช่วยระบายน้ำ

3. ระบบกำจัดขยะ เทศบาลนครสวรรคร์ได้ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลตั้งแต่ปีพ.ศ.2541 โดยมีสำนักงานช่างช่างสุขาภิบาล ฝ่ายจัดการสภาพแวดล้อม คำนวณวัสดุใช้แล้วมีหน้าที่การกำจัดมูลฝอย ระบบกำจัดมูลฝอยแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลของเทศบาลนครนครสวรรคร์มีพื้นที่ทั้งหมด 266 ไร่ ตั้งอยู่ที่บ้านมะเกลือ ตำบลมะเกลือ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรคร์ อยู่เส้นทาง นครสวรรคร์ – พิษณุโลก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117 ห่างจากเทศบาลประมาณ 13 กิโลเมตร พื้นที่ของระบบกำจัดขยะมูลฝอย ได้มีการแบ่งพื้นที่สำหรับฝังกลบมูลฝอยออกเป็น 2 พื้นที่ โดยการฝังกลบมูลฝอยจะใช้พื้นที่ทีละส่วน พื้นที่ฝังกลบมูลฝอยระยะที่ 1 มีพื้นที่ 88,600 ตารางเมตร จะทำการฝังกลบมูลฝอย 3 ชั้น แต่ละชั้นมูลฝอยสูง 2 เมตร ใช้วัสดุปกคลุมมูลฝอยระหว่างชั้นหนา 0.2 เมตร ใช้วัสดุปกคลุมมูลฝอยชั้นสุดท้ายหนา 0.60 เมตร อายุการใช้งานประมาณ 4.5 ปี พื้นที่ฝังกลบระยะที่ 2 มีพื้นที่ประมาณ 140,500 ตารางเมตร อายุการใช้งาน ประมาณ 8 ปี

4. ระบบประปา เทศบาลนครสวรรคร์ให้บริการประปาครอบคลุมในเขตพื้นที่ของเทศบาลนครนครสวรรคร์และมีผู้ใช้บริการจำนวน 25,336 ครัวเรือน (กุมภาพันธ์ 2548) มีแหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปา และแหล่งน้ำดิบสำรอง คือ แม่น้ำปิง และแม่น้ำยม ตามลำดับ มีการผลิต 2,950 ลบ.ม./ชม. และใช้งานจริงในปัจจุบัน 2,950 ลบ.ม./ชม. หรือ 70,800 ลบ.ม./วัน โดยใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำปิง

5. ระบบไฟฟ้า สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟน.3) จังหวัดนครสวรรคร์ ให้บริการไฟฟ้าในเขตจังหวัดนครสวรรคร์ โดยมีผู้ใช้ไฟฟ้าในเขตเทศบาลนครนครสวรรคร์ จำนวน 27,597ราย ครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลและฝั่งระบบจ่ายไฟฟ้าคังแสง ในรูปที่

ภาพที่ 2.6 แสดงผังระบบจ่ายไฟฟ้า ในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์
 ที่มา : สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟน.3) จังหวัดนครสวรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ระบบสื่อสาร บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีพื้นที่การให้บริการโดยศูนย์บริการลูกค้าสาขานครสวรรค์ และสาขาปากน้ำโพ ร่วมรับผิดชอบเลขหมายในพื้นที่ตำบลนครสวรรค์, ตำบลปากน้ำโพ, ตำบลนครสวรรค์ตก แบ่งพื้นที่ตั้งแต่บริเวณถนนมาตุลี หน้าโรงเรียนนครสวรรค์ จนถึงหน้าบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ (เก่า) เลขหมายที่มีพื้นที่อยู่ฝั่งเดียวกับโรงเรียนนครสวรรค์ ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวชนครสวรรค์ เป็นเขตความรับผิดชอบของศูนย์บริการลูกค้าสาขาปากน้ำโพ สำหรับเลขหมายที่มีพื้นที่อยู่ฝั่งตรงข้ามโรงเรียนนครสวรรค์ ได้แก่ เทศบาลนคร นครสวรรค์ เป็นเขตความรับผิดชอบของศูนย์บริการลูกค้าสาขานครสวรรค์

ดังนั้น พื้นที่การให้บริการของเทศบาลนครนครสวรรค์ จึงอยู่ในความรับผิดชอบของทั้งสองศูนย์บริการลูกค้า โดยมีสถิติการให้บริการดังแสดงใน ตารางที่

ตารางที่ 2.1 สถิติการให้บริการเลขหมายโทรศัพท์

พ.ศ.	จำนวนเลขหมาย
2545	15,787
2546	15,853
2547	16,276
2548	16,810

ที่มา : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จังหวัดนครสวรรค์

2.1.3.2 ระบบสาธารณสุขการ

1. การบริการด้านสาธารณสุข การบริการด้านสาธารณสุขให้บริการแก่ประชาชนในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ ส่วนใหญ่อยู่บริเวณถนนอรรถกวี และถนนสวรรค์วิถี ได้แก่ โรงพยาบาล และศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล มีรายละเอียดดังนี้

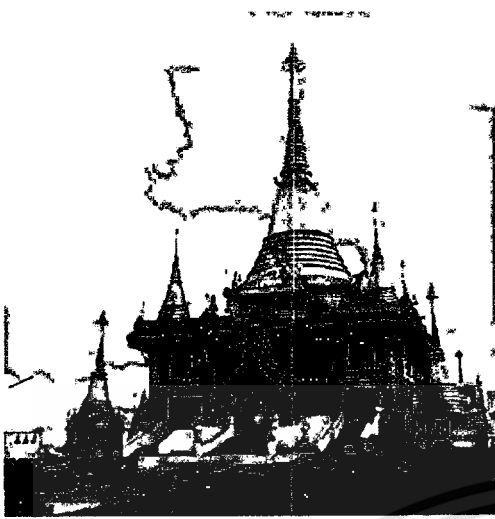
- โรงพยาบาลในเขตเทศบาล มีจำนวน 6 แห่ง แยกเป็นโรงพยาบาลเอกชนจำนวน 5 แห่ง จำนวนโดยรวม 460 เตียง โรงพยาบาลของรัฐ จำนวน 1 แห่ง จำนวนเตียง 653 เตียง

- ศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล จำนวน 3 แห่ง มีบุคลากรแยกเป็นพยาบาล จำนวน 16 คน เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขชุมชน จำนวน 4 คน เจ้าหน้าที่งานสุขาภิบาลจำนวน 5 คน ทันตสาธารณสุข จำนวน 1 คน นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 1 คน นักวิชาการสุขาภิบาลจำนวน 1 คน สัตว์แพทย์ จำนวน 1 คน

2. สถานศึกษา ในพื้นที่เทศบาลนครนครสวรรค์ มีสถานศึกษา รวม 40 แห่ง โดยกระจายอยู่ตามถนนสายหลักของเมืองมีย่านสถานศึกษาอยู่บริเวณถนนมาตุลี ถนนอรรถกวี และถนนสวรรค์วิถี โดยแยกเป็น

- สถานศึกษาสังกัดเทศบาลจำนวน 8 แห่ง มีนักเรียนจำนวน 6,030 คน
ห้องเรียน 180 ห้อง ครูอาจารย์ จำนวน 302 คน
- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 รวม 5 แห่ง นักเรียน
จำนวน 14,134 คน ห้องเรียนจำนวน 388 ห้อง ครู อาจารย์ จำนวน 671 คน
- สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2 แห่ง นักศึกษา จำนวน
7,098 คน ห้องเรียนจำนวน 232 ห้อง ครู อาจารย์ จำนวน 252คน
- สถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ระดับอนุบาล ประถมศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา รวม 21 แห่ง นักเรียนจำนวน 18,603 คน ห้องเรียน
จำนวน 490 ห้อง ครู อาจารย์ จำนวน 838 คน
- สถานศึกษาสังกัดกระทรวงกีฬาและการท่องเที่ยว จำนวน 1 แห่ง นักเรียน
จำนวน 300 คน ห้องเรียนจำนวน 6 ห้อง ครูอาจารย์จำนวน 45 คน
- สถานศึกษาสังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 แห่ง นิสิต
จำนวน 110 รูป ห้องเรียนจำนวน 7 ห้องเรียน ครู อาจารย์ 45 คน
- สถานศึกษาสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย จำนวน 2 แห่ง นักเรียน นักศึกษา
จำนวน 7,807 คน ห้องเรียนจำนวน 299 ห้อง ครู อาจารย์จำนวน 236 คน

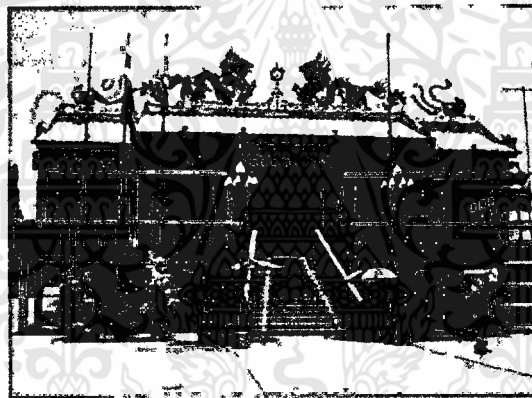
3. ศาสนสถาน ประชาชนในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ ส่วนใหญ่นับถือศาสนา
พุทธ ผู้นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 90,908 คน มีวัด จำนวน 14 แห่ง โดยมีวัดที่ได้รับการสถาปนาเป็น
พระอารามหลวงด้วยกันทั้งสิ้น 3 วัด คือ วัดโพธาราม วัดนครสวรรค์ วัดวรนาถบรรพต รองลงมานับถือ
ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก จำนวน 700 คน นิกายโปรเตสแตนต์ จำนวน 200 คน มีโบสถ์ จำนวน
2 แห่ง มีผู้นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 300 คน มีมัสยิด จำนวน 1 แห่ง และมีผู้นับถือศาสนาอื่นๆ
59 คน มีสถานที่ประกอบศาสนกิจ จำนวน 1 แห่ง ศาลเจ้าจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ศาลเจ้าเทพารักษ์ และ
ศาลเจ้าหน้าผา

ภาพที่ 2.7 เจดีย์พระจุฬามณี วัดคีรีวงศ์

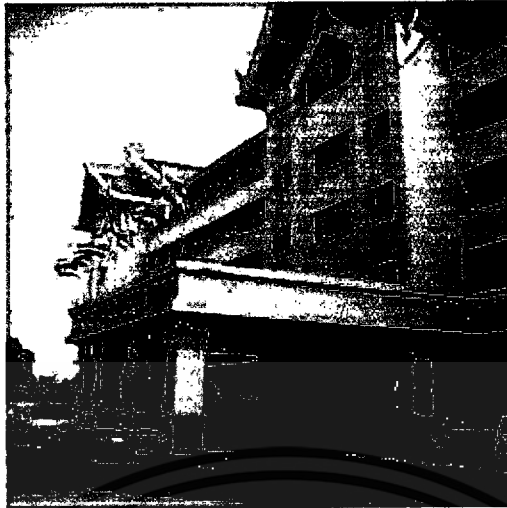
ภาพที่ 2.8 วัดวรนาถบรรพต

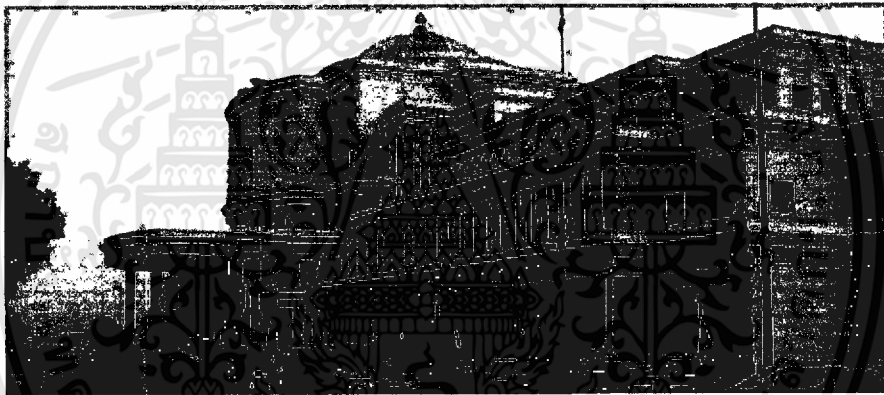
ภาพที่ 2.9 ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์

4. สถานที่ราชการ ได้มีการจัดทำผังแม่บทศูนย์ราชการ และแผนปฏิบัติการตามผังแม่บทในเมืองศูนย์กลางความเจริญ ของภาคเหนือตอนล่างบริเวณที่ตั้งศาลากลางจังหวัดนครสวรรค์ ที่ประกอบด้วยพื้นที่โครงการสองพื้นที่ คือ พื้นที่ศูนย์ราชการหลักบริเวณศาลากลางในปัจจุบัน เป็นศูนย์ราชการหลักรองรับหน่วยงานบริหาร และบริเวณที่ติดอยู่กับถนนพหลโยธินเป็นศูนย์ราชการรองรับหน่วยงานบริหารและปฏิบัติการงานบริการ ซึ่งจะมีบทบาท เป็นศูนย์กลางการบริหารทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ศาลากลาง อ.เมืองนครสวรรค์

ภาพที่ 2.11 สำนักงานเทศบาลนคร นครสวรรค์

5. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์

ได้แก่

- อุทยานสวรรค์ (หนองสมบุญ) ตั้งอยู่ใจกลางเมืองบริเวณริมทางหลวงสายเอเชีย ประกอบด้วยบึงน้ำขนาดใหญ่ และลานกีฬาสำหรับออกกำลังกาย มีเนื้อที่รวม 314 ไร่ ซึ่งอยู่ใกล้กับบริเวณเกาะชววน

- พื้นที่สาธารณะหน้าเทศบาล ตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าสำนักงานเทศบาลนคร นครสวรรค์ เป็นพื้นที่พักผ่อนและออกกำลังกาย ประกอบด้วยพื้นที่พักผ่อนและสนามเด็กเล่น มีเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่

- พื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาหน้าศาลากลาง เป็นพื้นที่สาธารณะริมแม่น้ำเจ้าพระยา สำหรับพักผ่อนหย่อนใจของคนเมือง มีที่นั่งพักเป็นลักษณะขั้นบันไดลงไปแม่น้ำ และใช้สำหรับเวลาที่มีเทศกาลต่างๆ เช่น แข่งเรือยาวและลอยกระทง

- สนามกีฬากลางจังหวัดนครสวรรค์ เป็นสนามกีฬาประจำจังหวัดนครสวรรค์ ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาโกรกพม่า ติดกับถนนพหลโยธิน ในบริเวณสนามกีฬาประกอบไปด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬาทั้งกลางแจ้งและในร่ม ทั้งสนามฟุตบอล สนามบาสเก็ตบอล สระว่ายน้ำ สนามมวย ในเนื้อที่กว่า 64 ไร่

2.1.4 สภาพทางภูมิศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะภูมิประเทศในเขตเทศบาลนครสวรรค์ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม โดยมีภูเขาขนาดเล็ก อยู่ตอนกลางเทศบาลนครสวรรค์ ได้แก่เขาอกบ ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของเขตเทศบาลนครสวรรค์ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 185.50 เมตร นอกจากนี้ยังมีเขาน้อย เขา วัดไทร เขาคาวคิงส์ และเขาโกรกพม่า ที่มีลักษณะเป็นภูเขาขนาดเล็ก มีแม่น้ำปิงผ่านกลางพื้นที่ตั้งแต่ ทางด้านทิศเหนือ อ้อมมาทางทิศตะวันออกแล้วเลี้ยวลงใต้มารวมกับแม่น้ำน่าน บริเวณปากน้ำโพเป็น ดินแม่น้ำเจ้าพระยา ทางด้านทิศตะวันออกของเทศบาลนครสวรรค์

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศภายในอำเภอเมืองนครสวรรค์แบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม

โดยมีอุณหภูมิสูงสุดอยู่ที่ 31.5 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดอยู่ที่ 14.6 องศาเซลเซียส

1. ทรัพยากรธรรมชาติ

1.1 ป่าไม้ ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ มีพื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นป่า ไม้ที่อยู่ตามเทือกเขาอกบ เขาน้อย เขาวัดไทร เขาคาวคิงส์ และเขาโกรกพม่า ซึ่งมีลักษณะเป็นป่าโปร่งเชิงเขามีบางส่วนเป็นป่าปกคลุม หนาแน่น

1.2 แหล่งน้ำที่สำคัญ ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ มีแหล่งน้ำสำคัญได้แก่

1.2.1 แม่น้ำเจ้าพระยา เกิดจากการไหลมารวมกันของแม่น้ำปิง และแม่น้ำน่านที่บริเวณ ปากน้ำโพ ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ แล้วไหลลงสู่ทิศใต้ในเขตที่ลุ่มภาคกลาง และออกสู่ทะเลที่ อ่าวไทย เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่มีประโยชน์ทั้งทางด้านเกษตร การคมนาคม การอุตสาหกรรม และ อุปโภคบริโภคของพื้นที่บริเวณริมสองฝั่งแม่น้ำมาตั้งแต่อดีต และยังเป็นแหล่งประมงน้ำจืด ที่สำคัญ อีกด้วย

1.2.2 แม่น้ำปิง เป็นลำน้ำสายใหญ่ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภาคเหนือ ไหลผ่านท้องที่อำเภอบรรพตพิสัย อำเภอเก้าเลี้ยว มาบรรจบกับแม่น้ำน่าน เป็นแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณตำบล ปากน้ำโพ เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ ที่สำคัญอีกสายหนึ่ง ทั้งในด้านเกษตรอุตสาหกรรม การอุปโภคบริโภคของประชากรบริเวณสองฝั่งที่แม่น้ำไหลผ่าน

1.2.3 แม่น้ำน่าน เป็นลำน้ำสายใหญ่ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาผีปันน้ำ จังหวัดน่าน ไหลผ่าน จังหวัด สำคัญ คือ พิชณุโลก พิษณุตร และผ่านท้องที่อำเภอชุมแสงบรรจบกับแม่น้ำวังแล้วไหลผ่านอำเภอเมืองนครสวรรค์ ก่อนมาบรรจบกับแม่น้ำปิงที่ตำบลปากน้ำโพ เป็นแหล่งน้ำที่ใช้ ประโยชน์ทางด้านเกษตร การคมนาคม การอุปโภคและบริโภค เช่นเดียวกับลำน้ำอื่น ๆ ที่มีน้ำไหลผ่าน

1.2.4 บึงบอระเพ็ด เป็นบึงที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีอาณาเขตครอบคลุม 3 อำเภอ ของจังหวัดนครสวรรค์ คือ อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอชุมแสง และอำเภอท่าตะโก มีเนื้อที่ประมาณ 137,737 ไร่ 56 ตารางวา ในบึงบอระเพ็ด ตามที่กรมประมงสำรวจพบมีพันธุ์ปลามากมายหลายชนิด ประกอบด้วยพันธุ์ปลาน้ำจืดถึง 148 ชนิด รวมทั้งปลาที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ปลาช่อน ปลาชะโด ปลาแดง ปลาเค้า และ ปลาเสือตอ รวมทั้งปลาสวยงามอีกหลายชนิด พันธุ์ไม้น้ำที่สำรวจพบในบึงบอระเพ็ดมีมากมายหลายชนิด พันธุ์ไม้น้ำที่พบมากที่สุด ในบึงบอระเพ็ด ได้แก่ บัวหลวง บัวแดง ผักตบชวา ตีปลิน้ำ ชูปลาชี่ และสาหร่ายไฟ เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครสวรรค์

เทศบาลนครสวรรค์ มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเป็นที่ลุ่มต่ำและมีภูเขาล้อมรอบด้านทิศเหนือ อีกทั้งยังเป็นแม่น้ำทั้ง 4 สายคือ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ไหลมาบรรจบกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา ที่ ต.ปากน้ำโพ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ จึงเป็นชุมชนการค้าขายมาตั้งแต่ในอดีต จนเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าตลาดปากน้ำโพ จากการที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านมารวมกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยานี้ จึงทำให้เกิดเป็นเกาะน้อย เกาะใหญ่ขึ้น ซึ่งมีเกาะที่สำคัญๆ เช่น เกาะบางปรอง ซึ่งได้มีการพัฒนาเป็นท่าเรือ น้ำลึก และท่าข้ามข้ามทางรถไฟในปัจจุบัน และยังมีเกาะฉนวนซึ่งยังคงสภาพเป็นธรรมชาติ มีการพักผ่อนและทำการเกษตรแบบเบาบาง ซึ่งรอการพัฒนารองรับความต้องการในอนาคต นอกจากนี้ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ยังมีหนองน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่กลางเมือง หรือมีชื่อที่รู้จักกันคือ อุทยานสวรรค์ (หนองสมบุญ) ซึ่งปัจจุบันได้มีการพัฒนามาเป็นสวนสาธารณะ และสวนสุขภาพ หรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและยังมีหนองน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก กระจายอยู่ทั่วไปในเขตเทศบาลนครสวรรค์ ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จึงทำให้เมืองนครสวรรค์มีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่สวยงาม อีกทั้งยังมีที่ที่ตั้งที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ด้านการคมนาคม คือเป็นทางหลวงแผ่นดิน ระหว่างภาคกลางไปภาคเหนือและไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมถึงการสัญจรและการขนส่งทางน้ำที่มีความสำคัญตั้งแต่ในอดีต จึงเป็นผลให้เมืองเกิดความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน คือ ด้านการค้าและการบริการ ทำให้เมืองเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วเป็นผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรต่างถิ่น ทั้งด้านแรงงาน ด้านการศึกษา

ภาพที่ 2.12 แผนที่ตัวเมืองนครสวรรค์

3. เส้นทางคมนาคม

เขตเทศบาลนครสวรรค์ มีโครงข่ายด้านการจราจรที่สำคัญ ที่เชื่อมแนวตะวันออก – ตะวันตก คือ ถนนสวรรค์วิถี ถนนมาตุลี ถนนอมรินทร์ ถนนปาริชาติ และถนนรอบอุทยานสวรรค์ ถนนพินเนสวอร์ และถนนหิมพานต์ ถนนดาวดึงส์ ถนนอรรถกวี และถนนธรรมวิถี ส่วนถนนที่เชื่อมพื้นที่ในแนวเหนือ – ใต้ ที่สำคัญ คือ ทางหลวงหมายเลข 1 ทางหลวงหมายเลข 117 และถนนฝั่งเมืองนอกจากนี้ ยังมีถนนเรียบแม่น้ำ คือ ถนนโกสีย์เหนือ และถนนโกสีย์ใต้ การเดินทางจากด้านทิศใต้เพื่อเข้าสู่จังหวัดนครสวรรค์ จะต้องผ่านถนนพหลโยธินเพื่อไปยังจังหวัดกำแพงเพชร หรือเลี้ยวขวาเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 117 เพื่อไปยังจังหวัดพิจิตรและพิษณุโลก จึงทำให้ปริมาณทางแยกมีปริมาณจราจรแล่นผ่านจำนวนมาก มีทั้งส่วนที่ต้องการเพียงเดินทางผ่านพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์เท่านั้น และส่วนที่จะเดินทางภายในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาจะพบว่าประชาชนส่วนใหญ่จะอาศัยและทำกิจกรรมด้านตะวันออก ด้านตะวันตก และด้านใต้ของเขตเทศบาลนครสวรรค์ โดยมีกิจกรรมที่ดึงดูดการเดินทาง กระจายอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออก และด้านทิศใต้เป็นจำนวนมาก เช่น การกระจายตำแหน่งที่ตั้งของ โรงเรียนรวมทุกระดับ ทั้งสิ้นจำนวน 41 แห่ง โรงพยาบาล 6 แห่ง และวัดต่างๆ จำนวน 21 แห่ง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะอยู่บริเวณด้านเหนือของเขตเทศบาลนครสวรรค์เป็นส่วนใหญ่ มีพื้นที่โล่งและนันทนาการจำนวน 5 แห่ง อยู่บริเวณด้านเหนือของเขตเทศบาลนครสวรรค์เช่นกัน รวมทั้งมีโรงแรมจำนวน 13 แห่ง ที่มีกระจายบริเวณด้านตะวันออกใกล้กับบริเวณต้นแม่น้ำเจ้าพระยา และมีโรงงานตั้งอยู่บนถนนสายหลัก (ถนนพหลโยธิน) จำนวน 3 แห่ง

ดังนั้นเมื่อพิจารณาลักษณะการเดินทางของประชาชนในเขตเทศบาลนครสวรรค์ จะพบว่ามีการกระจายการเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ ของเมือง และยังมีการเดินทางผ่านทางแยกทางหลวงสายหลัก จึงทำให้เกิดปัญหาจราจรมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณทางแยกเชิงสะพานเดชาติวงศ์ สามแยกอุทยานสวรรค์ เนื่องจากเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางเพียงจุดเดียวระหว่างพื้นที่จังหวัดทางด้านเหนือกับด้านใต้ สภาพการตั้งถิ่นฐานอาคาร บ้านพักอาศัยต่างและจุดที่เป็นพื้นที่กิจกรรมต่างๆ การกระจายตัวของที่อยู่อาศัยของประชาชน

ภาพที่ 2.13 แสดงสภาพการจราจรหมายเลขที่ 1

ภาพที่ 2.14 แสดงสภาพการจราจรบนถนนโกสีย์

ภาพที่ 2.15 แสดงสภาพการจราจรบนถนนสวรรค์วิถี

ภาพที่ 2.16 แสดงสภาพการจราจรบนถนนมาตุลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-
ขอบเขตพื้นที่
 เขตควบคุมจราจรทางหลวง
 หมายเลขที่ 27.87 ตร.กม.
-
ด้วยทางหลวงแผ่นดิน
 (สายประจำ)
-
 1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔
 สายใต้
-
 2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117
-
 3. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1182
-
 4. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1118
-
ให้เห็นทางสัญจรภายในพื้นที่
 (สายหลัก)
-
 5. ถนนราชบุรี
-
 6. ถนนใต้พิภพ
-
 7. ถนนอรุณอมรินทร์
-
 8. ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
-
 9. ถนนสีลม-เมือง
-
ให้เห็นทางสัญจรภายในพื้นที่
 (สายรอง)
-
 10. ถนนโพธิ์เงินโพธิ์ทอง
-
 11. ถนนรัชดาภิเษก-โครงการ
-
 12. ถนนสุขุมวิท-ใหม่
-
 13. ถนนพหลโยธิน
-
 14. ถนนนิคมยานยนต์
-
 15. ถนนรามคำแหง
-
 16. ถนนวิภาวดีรังสิต
-
 17. ถนนพหลโยธิน
-
 18. ถนนรามอินทรา
-
 19. ถนนปทุมธานี
-
 20. ถนนพหลโยธิน
-
เห็นทางรถไฟ
-
 21. เห็นทางรถไฟสายเหนือ

ภาพที่ 2.17 โครงข่ายเส้นทางคมนาคม เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ข้อมูลการพาณิชยกรรม จังหวัดนครสวรรค์

2.1.5.1 ลักษณะกลุ่มอาชีพ ธุรกิจ จังหวัดนครสวรรค์ เทศบาลนคร “นครสวรรค์” เป็นชุมชนเมืองขนาดใหญ่ประกอบด้วยชุมชนใหญ่น้อยพัฒนาบรรจบเกาะ เกี่ยวกันจนเป็นเมืองขนาดใหญ่ มีทั้งชุมชนเก่าแก่ดั้งเดิมชุมชนเกิดใหม่ ชุมชนบุกรุกและชุมชนแออัดวิถี ชีวิตความเป็นอยู่จึงแตกต่างกันไปตามลักษณะการทำมาหากินเลี้ยงชีพ ดังนี้

1. กลุ่มอาชีพ ธุรกิจ การค้าการขาย ร้อยละ 46 ตั้งชุมชนอยู่ในศูนย์กลางเมืองบนถนนสายหลักสำคัญ เช่น ถนน โกสีย์ ถนนสวรรค์วิถี ฯลฯ บ้างก็เพาะตามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นที่ประกอบธุรกิจติดต่อค้าขาย และเป็นที่พักอาศัยภายในชุมชน ซึ่งอยู่ในระยะใกล้เคียง ไม่เสียเวลาเดินทาง บางส่วนที่พักอาศัยจะอยู่ชั้นบนของที่ทำงานเลข เช่นอาคารพาณิชย์ 3-4 ชั้น อาคารสำนักงาน โรงแรม ศูนย์การค้า ฯลฯ มีการสร้างสิ่งบริการ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล โรงภาพยนตร์ในระยะใกล้เคียง การใช้ชีวิตประจำวันจึงค่อนข้างสะดวก แต่ในศูนย์กลางเมืองจะมีแต่สิ่งก่อสร้างอาคารต่อเนื่องหนาแน่น ขาดแคลนที่ว่าง สนามพักผ่อนสาธารณะ ซึ่งจะต้องเดินทางไปใช้อุทยานสวนสาธารณะในท้องที่ ๆ ห่างออกไป เป็นจุดค้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

2. กลุ่มอาชีพรับจ้าง รายได้น้อย ปานกลางค่อนข้างน้อยมีประมาณร้อยละ 25 สร้างชุมชนเกาะตัวใกล้กับตลาด และศูนย์กลางกิจกรรมที่เป็นแหล่งจ้างแรงงานตามตรอกซอยที่อยู่ใกล้ตลาด ศูนย์การค้า สถานีขนส่ง สถานีรถไฟ บางส่วนที่เป็นคนจนรายได้ต่ำจะอยู่กันอย่างแออัดหนาแน่น ไม่ถูกสุขลักษณะในที่เช่า หรือที่บุกรุกทั้งที่รัฐและเอกชนเป็นชุมชนแออัดก็มี เช่น ชุมชนตลาดลาว ชุมชนตลาดสะพานดำ ชุมชนตลาดท่าซึก ชุมชนสถานีรถไฟปากน้ำโพ ชุมชนวัดไทรใต้ ฯลฯ กลุ่มเหล่านี้ก็ขาดแคลนที่พักผ่อน ที่เด็กเล่นออกกำลังกาย และยังเป็นปัญหาด้านโจรกรรม ยาเสพติด ซึ่งต้องรับการแก้ไขโดยด่วน

3. กลุ่มอาชีพรับราชการมีประมาณร้อยละ 11 กลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในชุมชนศูนย์บ้านพักข้าราชการ ที่ทางรัฐบาลได้จัดสร้างให้เช่าอยู่บางส่วนก็รวมกลุ่มเช่าบ้านอยู่ตามหมู่บ้านที่บริษัทเอกชนมาสร้างไว้ในระยะใกล้การใช้ชีวิตประจำวันของกลุ่มข้าราชการจะสะดวกมากเพราะโดยมากจะอยู่ใกล้กับที่ทำงานในระยะเดินเท้า หรือขี่จักรยาน ด้านบริการสาธารณะ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ตลาดร้านค้า ตลอดจนจนส่วนบริการบันเทิง ฯลฯ มีนักลงทุนมาสร้างไว้ในระยะทางใกล้ ๆ สวนพักผ่อนสนามเด็กเล่น ก็จะมีในบริเวณศูนย์บ้านพักราชการอยู่แล้ว

4. กลุ่มอาชีพบริการต่าง ๆ รวมร้อยละ 18 เช่น ตลาดร้านค้า โรงเรียน โรงภาพยนตร์ ร้านอาหาร ตลอดจนจนการบริการบันเทิง กลุ่มส่วนใหญ่จะสร้างที่พักอาศัยควบคู่กับที่ประกอบกิจกรรมธุรกิจของตนเอง และกระจายอยู่ตามชุมชนของกลุ่มอื่น ๆ ดังกล่าว การใช้ชีวิตประจำวันค่อนข้างสะดวกก็จริง แต่ก็มีความพักผ่อนไม่เพียงพอ เพราะต้องทำงานทั้งภาคกลางวัน และกลางคืน ชีวิตประจำวันค่อนข้างจะจำเจ

2.1.5.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจในเขตเทศบาลนครสวรรค์ เทศบาลนครสวรรค์เป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครสวรรค์ ทั้งในส่วนของการค้าขาย การเงินและการลงทุน รวมตลอดถึงเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง โดยมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญดังนี้

1. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง เทศบาลนครสวรรค์เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งตอนล่างมีระบบคมนาคมขนส่งที่สะดวกซึ่งเชื่อมโยงกับพื้นที่ต่างๆ ทางภาคเหนือกับภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 และหมายเลข 117ผ่านบริเวณเทศบาลนคร เพื่อเชื่อมโยงจังหวัดนครสวรรค์กับภาคกลางและภาคเหนือส่วนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 225 จะเชื่อมโยงจังหวัดนครสวรรค์กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยังสามารถใช้ระบบรางขนส่งทั้งผู้โดยสารและสินค้าได้อย่างสะดวกโดยสถานีปากน้ำโพตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ นอกจากเส้นทางคมนาคมทางบกแล้วเทศบาลนครสวรรค์ยังมีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ ซึ่งยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ด้านการคมนาคมขนส่งมากนัก โดยในปัจจุบันที่ตั้งของท่าข้ามกำนันทรงซึ่งเป็นตลาดกลางข้าวที่มีการซื้อขายกันตลอดปีแม้ว่าจังหวัดนครสวรรค์จะ ไม่มีการขนส่งทางอากาศ แต่ในเขตอำเภอเมืองเทศบาลนครสวรรค์ก็มีสนามบินตั้งอยู่ ปัจจุบันใช้ประโยชน์ทางการเกษตร

2. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัด เขตเทศบาลนครสวรรค์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่งทั้งที่เป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ศิลปะวัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานประเพณีเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ ซึ่งเป็นงานประจำปีที่มีชื่อเสียงมากของจังหวัด โดยในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาเที่ยวชมประเพณีเซตสังโค แห่งมังกร และจากการที่จังหวัดนครสวรรค์เป็นประตูสู่ภาคเหนือผู้ที่จะเดินทางสู่ภาคเหนือ โดยใช้เส้นทางถนนจะต้องเดินทางผ่านจังหวัดนครสวรรค์ทำให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

3. ศูนย์กลางการค้าขายและบริการ เทศบาลนครสวรรค์เป็นศูนย์รวมการค้าที่บริการต่างๆ สถานประกอบการทางธุรกิจการค้าส่วนใหญ่จึงตั้งอยู่ในเขตเทศบาล โดยในปี 2546 จะมีสถานประกอบการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ทั้งจังหวัดรวม 2,326 แห่ง เป็นสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสวรรค์จำนวนทั้งสิ้น 2,152 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 92.5 ของสถานประกอบการที่จดทะเบียนทั้งจังหวัดนอกจากนี้ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ ยังเป็นที่ตั้งของธนาคาร จำนวน 25 แห่ง โรงแรมประมาณ 33 แห่งแบ่งเป็นขนาดกลาง และขนาดใหญ่ 11 แห่ง และขนาดเล็ก 22 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปภายในเขตเทศบาลนครสวรรค์ และห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ 4 แห่ง

2.1.5.3 ศักยภาพในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ จังหวัดนครสวรรค์มีศักยภาพสูงในการที่จะพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนของภูมิประเทศทำเลที่ตั้งของจังหวัด และความพร้อมในด้านต่างๆ ส่งผลให้จังหวัดนครสวรรค์มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูงทั้งนี้เพราะ

1. จังหวัดนครสวรรค์มีทำเลที่ตั้ง ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางหรือเป็นประตูเชื่อมโยงการติดต่อระหว่างภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน นอกจากนี้ยังมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่หลายจังหวัด ทำให้นครสวรรค์มีความเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่าง

2. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สมบูรณ์ครบถ้วน ทั้งระบบถนน ระบบราง ระบบขนส่งทางน้ำและการขนส่งทางอากาศ ทำให้นครสวรรค์มีความเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทั้งในส่วนของผู้โดยสารและสินค้า

3. ระบบถนน จังหวัดนครสวรรค์มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 ซึ่งเริ่มต้นจากกรุงเทพมหานครผ่านเทศบาลนครนครสวรรค์ไปสิ้นสุดที่จังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117 เชื่อมโยงกับพินัญโลก และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 225 เชื่อมกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ระบบราง จังหวัดนครสวรรค์มีสถานีรถไฟ 2 แห่ง คือสถานีนครสวรรค์ และสถานีปากน้ำโพตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ ซึ่งมีขบวนรถไฟขึ้นล่องจากกรุงเทพมหานครไปยังภาคเหนือวันละไม่น้อยกว่า 35 ขบวน โดยจะขนส่งทั้งผู้โดยสารและสินค้า

5. ระบบขนส่งทางน้ำ จังหวัดนครสวรรค์เป็นที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ ปัจจุบันใช้เป็นท่าข้าวกำนันทรงซึ่งเป็นตลาดกลางข้าว แม้ว่าท่าเรือดังกล่าวจะไม่ได้ใช้ประโยชน์ด้านการคมนาคมขนส่งมากนัก เนื่องจากปัญหาความไม่พร้อมของเส้นทางเดินเรือ แต่หากได้มีการพัฒนาร่องน้ำและพัฒนาเขื่อนยกระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อให้สามารถเดินเรือได้ตลอดปีท่าเรือดังกล่าวจะสามารถใช้ขนส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าได้อย่างมาก

6. ระบบขนส่งทางอากาศ ปัจจุบันจังหวัดนครสวรรค์มีสนามบิน 2 แห่ง คือ สนามบินที่อำเภอตากดี และสนามบินที่อำเภอเมืองซึ่งในปัจจุบันใช้ประโยชน์ทางการเกษตร

ภูมิประเทศของจังหวัดนครสวรรค์เป็นพื้นราบ 3 ใน 4 ของพื้นที่รวมทั้งจังหวัด มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน และมีแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่มากคือบึงบอระเพ็ด ทำให้จังหวัดนครสวรรค์มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการเกษตรกรรมและการประมงน้ำจืด จังหวัดนครสวรรค์สามารถผลิตข้าวได้มากที่สุดภาคเหนือและยังผลิตพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญๆ อื่น เช่น อ้อย ข้าวโพด มัน

จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์กลางการค้าของภาคเหนือตอนล่าง เพราะนอกจากจะเป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญแล้ว ยังเป็นแหล่งรวบรวมและกระจายสินค้าไปยังพื้นที่ต่าง ๆ จังหวัดนครสวรรค์มีตลาดกลางข้าวเปลือกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศและเป็นตลาดกลางพืชไร่ที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่าง สินค้าเกษตรเหล่านี้นอกจากจะส่งเป็นสินค้าออกที่สำคัญของจังหวัดแล้วยังสามารถใช้เป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เช่น น้ำตาล อาหารสำเร็จรูป อาหารสัตว์ หากผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมในเรื่องของเงินทุนและเทคโนโลยีต่าง ๆ แล้ว อุตสาหกรรมของจังหวัดนครสวรรค์จะสามารถขยายฐานการผลิตได้กว้างขวางขึ้นเพราะมีวัตถุดิบในปริมาณที่มากเพียงพอ

2.1.5.4 ลักษณะทางเศรษฐกิจ

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดนครสวรรค์ ในปีพ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2548
ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2.2 GPP ของจังหวัดนครสวรรค์ ปี 2547 - 2548

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต		GPP ปี 2547	GPP ปี 2548
1.	เกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้	11,346	12,812
2.	การประมง	915	912
3.	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	542	656
4.	การผลิตอุตสาหกรรม	9,222	9,939
5.	การไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	884	877
6.	การก่อสร้าง	2,131	2,305
7.	การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้บุคคล และของใช้ครัวเรือน	10,464	11,187
8.	โรงแรมและภัตตาคาร	850	889
9.	การขนส่งสถานีเก็บสินค้าและการคมนาคม	3,083	3,441
10.	ตัวกลางทางการเงิน	1,728	2,133
11.	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และ บริการทางธุรกิจ	2,013	2,086
12.	การบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศ การประกันสังคมภาคบังคับ	3,082	3,346
13.	การศึกษา	3,852	4,275
14.	การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1,943	2,202
15.	การให้บริการชุมชนสังคมและบริหารส่วนบุคคลอื่น ๆ	495	518
16.	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	48	50
รวม		52,598	57,628

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดจังหวัดนครสวรรค์ ข้อมูล ณ วันที่ 10 สิงหาคม 2549

2. รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปี ในปี พ.ศ. 2548 – 2549 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีในแต่ละอำเภอ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีรายอำเภอ

อำเภอ	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี	
	ปีพ.ศ. 2548	ปีพ.ศ. 2549
เมืองนครสวรรค์	35,490	40,624
โกรกพระ	34,403	37,447
ชุมแสง	32,892	36,200
หนองบัว	34,021	36,613
บรรพตพิสัย	34,334	37,152
เก้าเลี้ยว	31,554	34,580
ตากถ้ำ	34,577	37,330
ท่าตะโก	34,965	29,637
ไพศาลี	34,557	34,864
พยุหะคีรี	36,702	43,730
ลาดยาว	32,997	35,426
ตากฟ้า	37,260	41,716
แม่วงก์	31,646	35,348
กิ่งอำเภอแม่เปิน	29,693	34,566
กิ่งอำเภอชุมแสง	30,728	34,736
รวมเฉลี่ย	33,721	37,331

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดจังหวัดนครสวรรค์ข้อมูล ณ วันที่ 10 สิงหาคม 2549

2.2 สภาพพื้นที่ เกาะญวน เทศบาลนคร นครสวรรค์

เกาะญวน มีขนาดพื้นที่ 377 ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะ ติดแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพื้นที่โล่ง ยังไม่ได้รับการพัฒนา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการเชื่อมต่อกับย่านพาณิชยกรรมเดิม ตามแนวโน้มการขยายตัวของชุมชน มีถนนสายหลักและรองโดยรอบคือ ถนนสวรรค่วิถี และถนนโกสีย์ เข้าถึงได้ทางถนน โกสีย์และถนนริมเขื่อน และถนนสวรรค่วิถี ซอย 31 สถานที่สำคัญใกล้เคียง อุทยานสวรรค์ ดันแม่น้ำเจ้าพระยาและเมืองเก่า ท่าเรือน้ำลึกเกาะบางปรอง สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันเป็นที่อาศัยของชุมชนขนาดเล็ก กระจายตัวเบาบาง เป็นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่ดินส่วนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นที่ดินรกร้าง เดิมเป็นพื้นที่ที่อยู่อาศัยนอกขอบเขตผังเมืองรวมนครสวรรค์ การวางผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคต บริเวณเกาะญวนให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานระหว่างพื้นที่พาณิชยกรรมและที่โล่งเพื่อนันทนาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นมา ซึ่งบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่มีศักยภาพในการพัฒนาที่สูง สามารถรองรับการขยายตัวของกิจกรรมด้านการค้าและด้านพาณิชยกรรมได้อย่างพอเพียง อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม การสัญจร และกิจกรรมให้มีความต่อเนื่องกับศูนย์พาณิชยกรรมเดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1 ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ศึกษา

ที่ตั้งและขอบเขตของพื้นที่ศึกษา ตั้งอยู่ส่วนกลางของพื้นที่ชุมชนเมือง อยู่ติดอยู่กับศูนย์พาณิชยกรรมเดิม มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ถนนสวรรค์วิถี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ถนนโกสีย์ และ ศูนย์พาณิชยกรรมเดิม
ทิศใต้	ติดต่อกับ	แม่น้ำเจ้าพระยา และ ท่าเทียบเรือ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117
รวมพื้นที่ศึกษา ประมาณ 377 ไร่		

ภาพที่ 2.19 สภาพพื้นที่เกาะฉนวนทางทิศเหนือฝั่งท่าเรือ

ภาพที่ 2.20 สภาพพื้นที่ทางเข้าเกาะฉนวนทางทิศใต้

ภาพที่ 2.21 สภาพพื้นที่เกาะฉนวนมองจากถนนสวรรคตวิถี

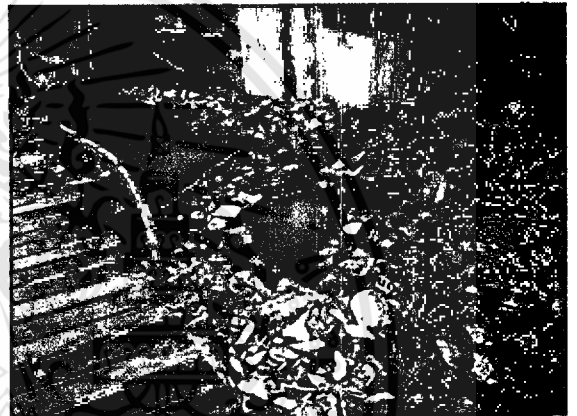
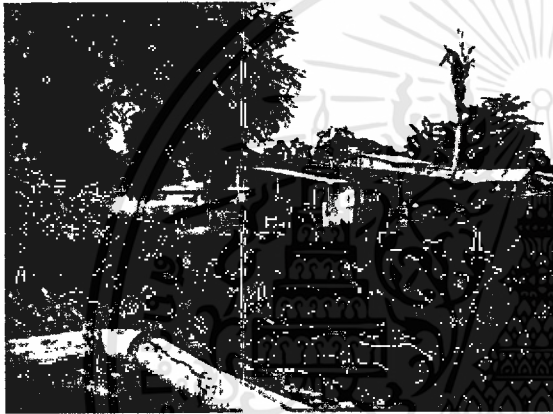
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.22 ทางเข้าชุมชนเกาะฉนวนถนน โกสิย

ภาพที่ 2.23 บริเวณสะพานเดชาติวงศ์

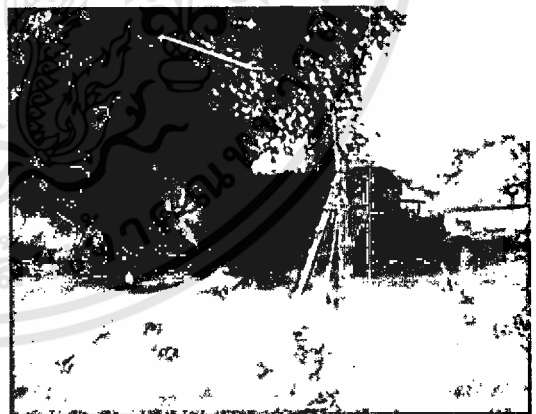

ภาพที่ 2.24 สภาพปัญหาและความเสื่อมโทรมของชุมชนเนื่องจากการขาดการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.25 อาคารบ้านเรือนภายในชุมชนเกาะญวน สภาพปัจจุบัน

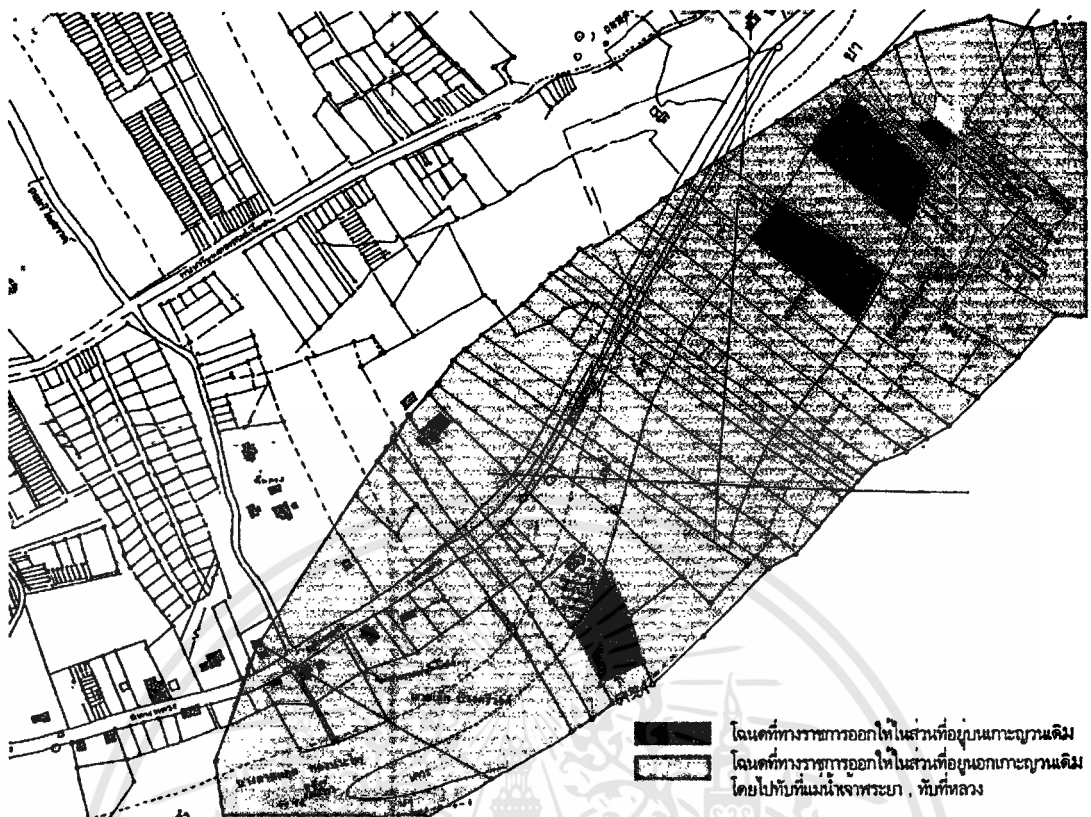
ภาพที่ 2.26 สภาพทางเดินเท้าภายในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.27 แสดงแผนที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน มีส่วนกว้าง 100 เมตร
 ที่มา : กรมโยธาธิการและผังเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ภาพที่ 2.28 แสดงกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินที่เป็นโฉนดบริเวณเกาะญวน
ที่มา : สำนักงานเทศบาลนคร นครสวรรค์**

2.2.2 กรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินบริเวณเกาะญวน

ที่ดินบริเวณเกาะญวนมีทั้งหมด 46 แปลง เป็นที่ออกเป็นโฉนด 5 แปลง แบ่งออกเป็น สก. 1 41 แปลง และพื้นที่ของรัฐประมาณ 100 ไร่ ในสภาพปัจจุบันมีการออกหนังสือพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืน ปี 2550 ในพื้นที่บริเวณเกาะญวน เป็นจำนวน 30 แปลง วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการก่อสร้างถนน และระบบบำบัดน้ำเสีย กำหนดส่วนกว้างของการเวนคืน 100 เมตร เพื่อดำเนินการตามผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคตระยะ 5 ปี

2.2.3 ผังแม่บทการใช้ประโยชน์ที่ดิน

1. ผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคตระยะ 5 ปี

1.1 ให้คงไว้ด้วยการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมเมืองนครสวรรค์ (กฎกระทรวงฉบับที่ 439 พ.ศ.2542) เว้นแต่พื้นที่ที่อยู่ภายนอกเขตผังเมืองรวม แต่อยู่ภายในเขตเทศบาลนครสวรรค์ โดยเสนอให้มีการวางผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคต ครอบคลุมพื้นที่ของเทศบาลทั้งหมด

1.2 วางผังแม่บทการใช้ที่ดินบริเวณเกาะญวน ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานระหว่างพื้นที่พาณิชยกรรมและพื้นที่โล่งเพื่อนันทนาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นมาเพื่อ

กิจกรรมสาธารณะ โดยเน้นที่ดินของรัฐ ส่วนที่ดินในกรรมสิทธิ์ของเอกชนเสนอให้เป็นพื้นที่พาณิชย์กรรม โดยการจัดแปลงที่ดินใหม่ ไม่ให้เกิดพื้นที่ ดาบอด และได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

1.3 เสนอให้บริเวณเกาะบางปรอง มีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม และคลังสินค้า เพื่อรองรับบทบาทการเป็นเมืองศูนย์กลางการขนส่งสินค้า (Logistic) ส่วนพื้นที่เหลือเสนอให้เป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม

2. ผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคตระยะ 10 ปี

2.1 เปลี่ยนผังแม่บทการใช้ที่ดิน บริเวณโดยรอบเกาะบางปรอง ให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและคลังสินค้า เพื่อรองรับการขยายตัวของกิจกรรมการขนส่งสินค้า บริเวณท่าเรือน้ำลึก

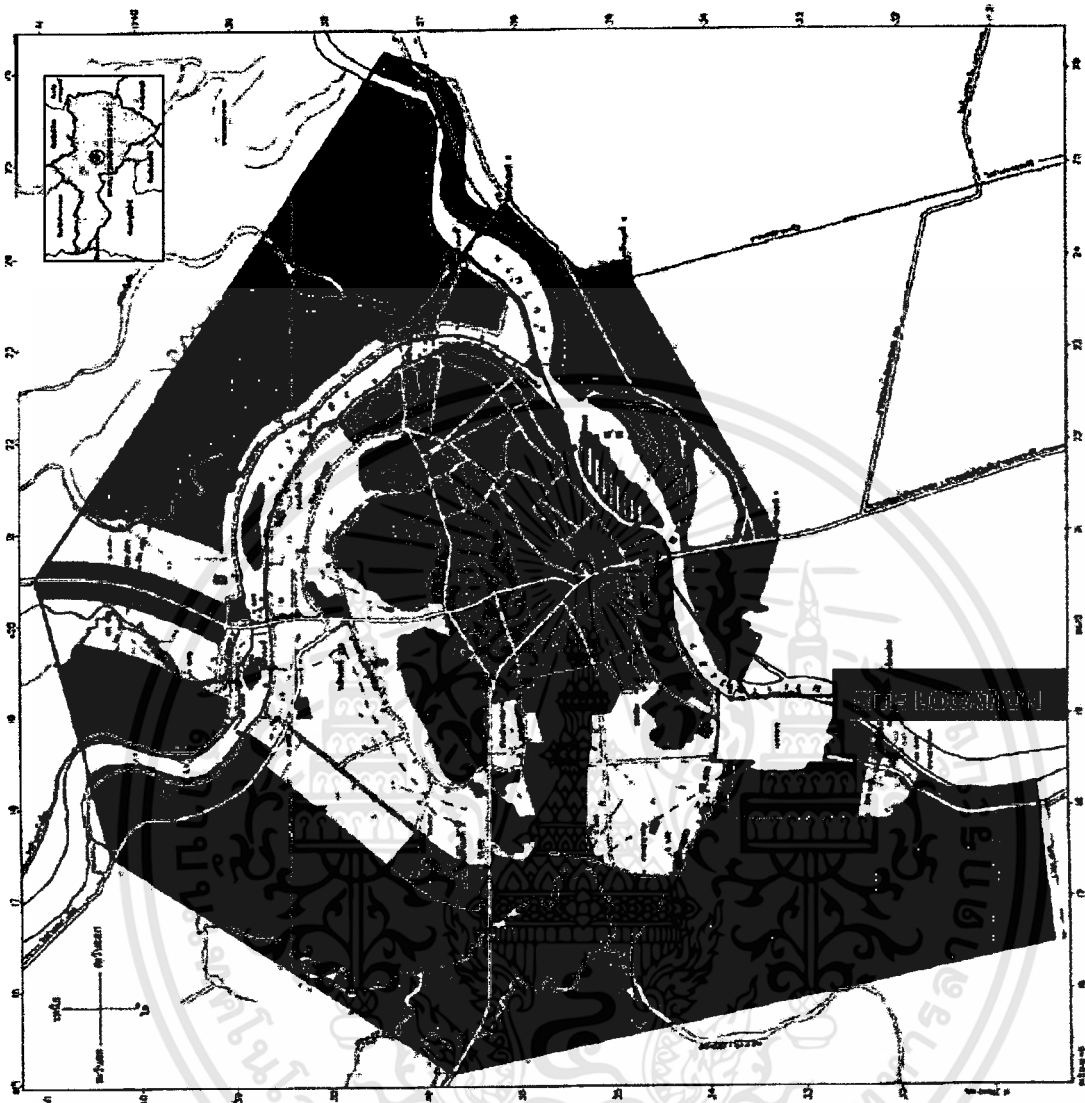
2.2 ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เกาะขาม ให้เป็นพื้นที่สวนสาธารณะ รองรับกิจกรรมนันทนาการ และการท่องเที่ยว

2.3 ให้พื้นที่ริมแม่น้ำบริเวณทางหลวงแผ่นดินด้านทิศตะวันตก เป็นพื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย เพื่อรองรับแหล่งงานบริเวณศูนย์ราชการบริเวณศาลาว่าการจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการเดินทาง โดยพัฒนาระบบเรือข้ามฟาก

3. ผังแม่บทการใช้ที่ดินในอนาคตระยะ 20 ปี

3.1 ขยายพื้นที่พาณิชย์กรรมบริเวณตัวเมือง และพื้นที่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 เพื่อรองรับกิจกรรมการค้าของเมืองนครสวรรค์ในอนาคตอย่างต่อเนื่อง

3.2 ขยายพื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง บริเวณตัวเมืองด้านทิศตะวันตก เพื่อลดความแออัดบริเวณศูนย์กลางเมื่อ

- สัญลักษณ์
- ขอบเขตที่ดินที่
- เทศบาลนครนครสวรรค์
- รวมพื้นที่ 27.67 ตร.กม.
- ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
- ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่น
- ป่ากรวาล
- ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและ
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
- ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม
- เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและ
- อเนกประสงค์และสวนสัตว์
- ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและ
- คลังสินค้า
- ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม
- ที่ดินประเภทที่ราบชลประทาน
- เกษตรกรรม
- ที่ดินประเภทที่ไม่ได้ระบุในแผนที่
- และกึ่งที่เกษตรกรรมภาคใต้ของลุ่มน้ำ
- ที่ดินประเภทสวนป่า
- ที่ดินประเภทสวนป่าสงวน
- ที่ดินประเภทสวนป่าสงวน
- การสาธารณสุข
- สวนสาธารณะ
- ที่ดินประเภทโครงสร้างคมนาคม
- แคว้นน้ำ
- เขื่อนชลประทาน
- เขื่อนชลประทาน
- ถนนดิน
- ถนนลูกรัง
- ถนนลูกรัง
- ทางรถไฟ
- สะพาน
- น้ำ
- คลอง
- หนอง

ภาพที่ 2.29 แผนผังการใช้ที่ดินระยะ 5 ปี ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 439 พ.ศ.2542

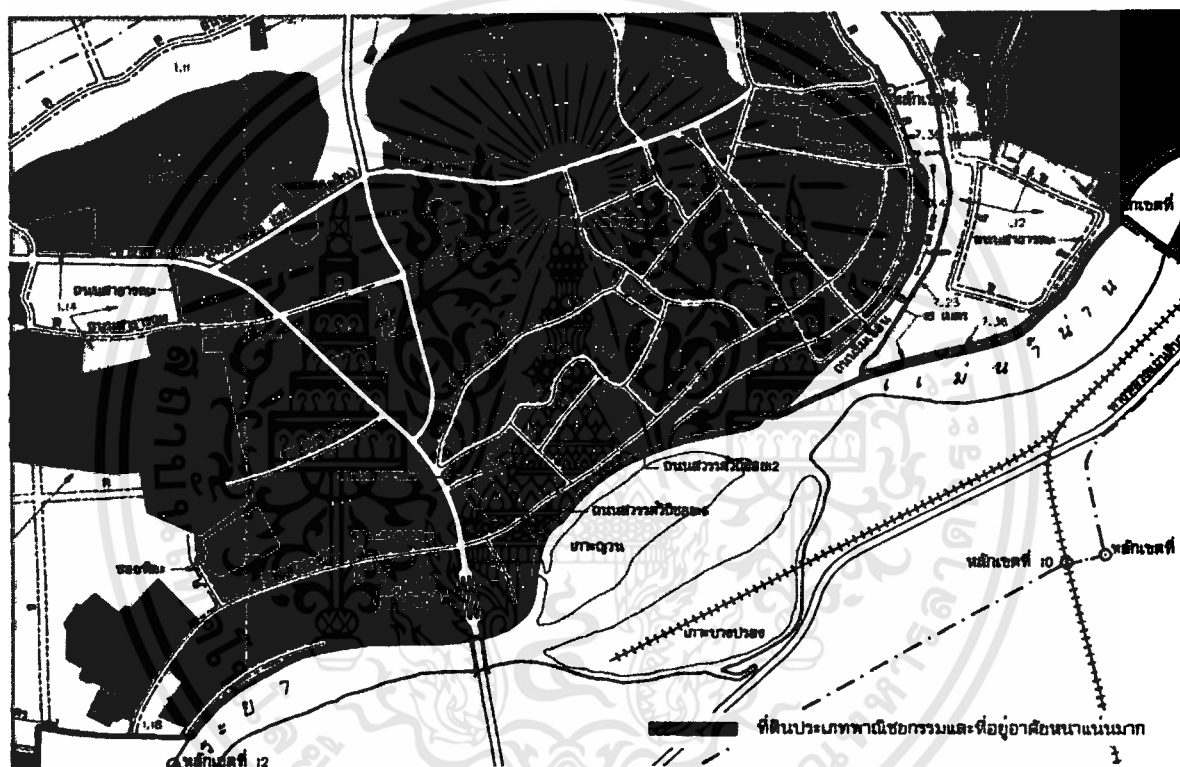
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 การศึกษาสภาพพื้นที่พาณิชยกรรมเดิมบริเวณเกาะฉนวน

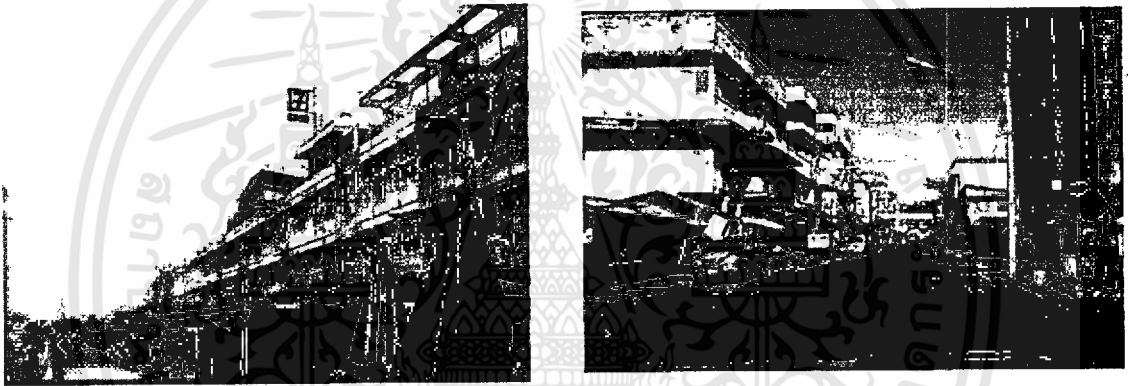
การใช้ที่ดินด้านพาณิชยกรรมบริเวณเกาะฉนวน มีการขยายตัวไปตามแนวถนนสวรรคั้ววิถี กลุ่มกิจกรรมพาณิชยกรรมที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มตลาดสด, ศูนย์การค้า ร้านค้าปลีก จะมีความหนาแน่นบริเวณถนน มาตุลี ซึ่งเป็นศูนย์พาณิชยกรรมเดิมในปัจจุบัน สภาพมีความหนาแน่นถนนคับแคบทำให้กิจกรรมประเภทเดียวกัน เริ่มขยายตัวออกไปตามแนวถนนสวรรคั้ววิถีมากยิ่งขึ้น อีกกลุ่มกิจกรรมพาณิชยกรรม คือ กลุ่มการค้าบริการ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมประเภทอะไหล่รถยนต์ สินค้า อาหารสำเร็จรูป กลุ่มสถานบันเทิงต่าง ๆ จะอยู่บริเวณถนนสวรรคั้ววิถีต่อเนื่องจากกิจกรรมค้าปลีก ซึ่งถนนสวรรคั้ววิถีเป็นถนนที่เป็นทางเข้าหลักของชุมชน

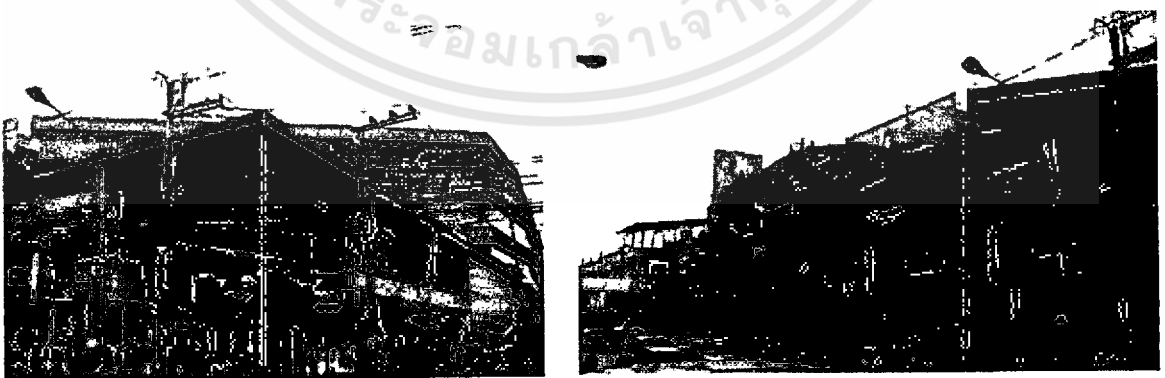
ภาพที่ 2.32 แสดงการขยายตัวอย่างหนาแน่นของสภาพพื้นที่พาณิชยกรรมเดิม

ภาพที่ 2.33 แสดงย่านตลาดโกสีย์ที่มีความหนาแน่นสูงในการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคาร

ภาพที่ 2.34 แสดงความหนาแน่นของย่านพาณิชย์กรรมและที่อยู่อาศัยบริเวณถนนริมเขื่อน

ภาพที่ 2.35 แสดงความหนาแน่นของย่านพาณิชย์กรรม และที่อยู่อาศัยบริเวณถนนดาวดึงส์-ถนนสวรรค์วิถี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.36 แสดงความหนาแน่นของย่านพาณิชยกรรม และที่อยู่อาศัยบริเวณ ถนนสวรรคคีรี และถนน โกสีย์

2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรม

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทพาณิชยกรรมของเมืองแล้ว หน้าที่ทางด้านพาณิชยกรรมและการบริการเป็นกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญของเมือง และเป็นกิจกรรมที่กำหนดความเป็นศูนย์กลางได้ดีกว่ากิจกรรมด้านอื่น ๆ (Edward L.Ullman, อ้างถึงใน สมศักดิ์ ไทโค. 2519 :

11)

ศูนย์กลางของเมืองจะเป็นที่รวบรวมสินค้าและบริการต่าง ๆ ไว้เพื่อบริการให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองและประชากรที่อาศัยอยู่นอกเมืองโดยรอบ (สมชาย เคชะพรหมพันธุ์. 2522 : 64)

การค้าพาณิชยกรรม (Commercial) (ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. 2527 : 107) ประกอบด้วย การขายปลีก การขายส่ง การเงิน การธนาคาร และการจัดสรรที่ดิน บริการส่วนบุคคลและบริการอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนบริการธุรกิจต่าง ๆ การใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรมภายในเมืองปกติจะมีเพียงร้อยละ 2-5 ของพื้นที่เมืองเท่านั้น และพื้นที่เพียงร้อยละ 2-5 นี้มักจะกระจุกตัวเป็นกลุ่มเดียวหรือกระจายตัวไปในบริเวณต่างๆ ของเมือง แม้การใช้ที่ดินเพื่อการค้าภายในเมือง จะมีน้อย คือ เฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 5 ของพื้นที่เขตชุมชนทั้งหมด แต่กิจกรรมทางด้านการค้าก็มีบทบาท และความสำคัญต่อความเจริญของเมืองมากที่สุด เพราะเกี่ยวข้องกับอาชีพ ซึ่งมีแรงงานเป็นจำนวนมากรวมไปถึงมีความสัมพันธ์ระหว่างที่ดินกับกิจกรรมด้านการค้า และยังแสดงออกถึงการใช้ที่ดินแบบเข้มข้น รวมทั้งการกระจายของกิจกรรมเหล่านี้ จะปรากฏอยู่บนพื้นที่จำกัด ทำให้บริเวณของย่านการค้าและพาณิชยกรรม มีลักษณะเป็นดึกหรืออาคารสูงหลายชั้น เมืองใหญ่ต่างๆ ไป จึงมีทิวทัศน์ของอาคารสูงปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากพื้นที่ที่มีจำกัดและราคาที่ดินบริเวณนี้มีราคาสูงมาก จึงต้องใช้ที่ดินให้ได้ผลตอบแทนต่อเนื้อที่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

หลักการใช้ที่ดินในการค้าปลีก ประพันธ์ เสวตนันท์ (2520 : 59-61) ได้กล่าวว่า การประกอบกิจการค้ากำไรเป็นเป้าหมายสำคัญของกิจการผลกำไรทางด้านการค้าขึ้นอยู่กับระยะทางที่ห่างจากตลาดด้วย ร้านค้าปลีก ขนาดการ บริษัทต่างๆ ที่ทางการของรัฐบาลจะสามารถทำกำไรมากที่สุด ถ้าตั้งอยู่ใกล้ตลาดใกล้ศูนย์ที่มีประชาชนอยู่อย่างหนาแน่นการตั้งที่ทำการห่างออกไปจากตลาดจะทำให้ปริมาณการขาย หรือการติดต่อน้อยลง โดยปริยาย เหตุผลคือ การตั้งทำการใจกลางเมืองนั้นมีประชากรสัญจรไปมามากกว่า ถ้าต้องการทำให้ปริมาณการขาย หรือการติดต่อในขณะที่ที่ตั้งที่ทำการห่างออกไปมีเท่ากับปริมาณการขาย หรือ ปริมาณการติดต่อในเมือง ซึ่งเป็นย่านการค้าแล้ว ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ทั้งค่าโฆษณาและอื่นๆ รายได้สุทธิจะลดลง ดังนั้นรายได้การค้าทั้งหมดที่ตลาดย่อมสูงกว่ารายได้ทั้งหมดที่มีที่ตั้งห่างจากตลาด

ดังนั้น การเลือกที่ตั้งของการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรม Chapin (1972 : 370-375) ได้กล่าวไว้มีดังนี้

1. จะต้องอยู่ใกล้เส้นทางที่มีการจราจรผ่านหนาแน่น ซึ่งจำแนกได้ตามลำดับของการบริการคือ

1.1 ศูนย์กลางธุรกิจประจำเขต ควรตั้งอยู่ใกล้เส้นทางจราจรสูงสุด และทางเดินผ่านซึ่งมีกิจกรรมการค้าปลีก งานวิชาชีพ การเงิน การบริหารรวมอยู่ในบริเวณที่สะดวกในการติดต่อ โดยมีทางรถเข้าถึงและมีที่จอดรถเพียงพอสำหรับลูกค้า หรือลูกจ้างที่ทำงานในย่านดังกล่าว

1.2 ศูนย์กลางธุรกิจระดับภาค จะต้องมีที่ตั้งใกล้กับถนนสายประธานสองสายที่ผ่านย่านการค้า (รับบริการประชาชนตั้งแต่ 50,000 – 100,000 ครอบครัว) ที่ตั้งจะต้องมีที่จอดรถเพียงพอและมีที่สำหรับร้านค้าอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งมีร้านอาหาร และมีสิ่งบันเทิงต่างๆ มีสาขาธุรกิจ และบริการทางการเงินเพียงพอที่จะบริการตลอดเวลาที่ซื้อสินค้า (ขนาดพื้นที่ตั้งแต่ 30-150 เอเคอร์)

1.3 ศูนย์กลางธุรกิจรอบนอก (Satellite CBD Center) ซึ่งจะประกอบไปด้วยสำนักงาน ร้านขายรถยนต์ และศูนย์กลางบริการ ศูนย์กลางเครื่องใช้สอย ตลาดการเกษตร ฯลฯ ควรมีที่ตั้งอยู่ระหว่างทางแยกของถนนวงแหวนกับถนนสายประธาน และจะต้องมีพื้นที่เพียงพอ สำหรับจอดรถและการบริการ

1.4 ศูนย์กลางบริการบนทางหลวง (Highway Service center) ที่ตั้งจะอยู่รอบเมืองบนทางหลวงสายหลักที่เป็นทางนำเข้าสู่เมือง ในบริเวณที่มีขนาดพื้นที่เพียงพอที่จะรับบริการที่มีรถเข้าถึง (drive-in service) มีโรงแรมและการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านอื่นๆ ที่ประกอบกันอย่างเหมาะสม

2. จะต้องเหมาะสมสำหรับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางรวม หากมีความเหมาะสมที่จะต้องรวมศูนย์กลางย่อย (Sub-center) ต่างๆ เข้ามาเป็นศูนย์กลางเดียว โดยจะต้องมีพื้นที่เพียงพอ สำหรับการจอดรถ ที่ว่างอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินที่อยู่ ใกล้เคียง

Brain Goodall (1972 : 44) กล่าวว่า การใช้ที่ดินเชิงพาณิชย์กรรมจะครอบคลุมพื้นที่ในเมืองน้อยแต่จัดเป็นประเภทการใช้ที่ดินให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูง จากลักษณะย่านการค้าธุรกิจจะเป็นที่รวมของสินค้าและบริการประเภทต่างๆ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนรอบตำแหน่งที่ตั้งไว้ของย่านธุรกิจการค้ามักจะมีเหมาะสมในแง่การเป็นศูนย์กลางด้านคมนาคม และบริเวณที่สะดวกต่อการเข้าถึง และมีประชากรสัญจรไปมาอย่างหนาแน่น จะช่วยเอื้ออำนวยต่อประเภทธุรกิจการค้าขาย โดยทั่วไปแล้วทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสมดังกล่าวจะมีผลตอบแทนของราคาค่าเช่าที่ดินในอัตราที่ค่อนข้างสูง ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าและบริการจึงยอมรับเงื่อนไขในเรื่องค่าเช่าที่ดินที่มีราคาสูงกับที่ตั้งที่เหมาะสมและความสามารถในการหาผลกำไรได้สูงสุด รูปแบบที่ตั้งของกิจกรรมการค้า สามารถกำหนดรูปแบบที่ตั้งของการค้าและบริการได้ใน 2 ลักษณะคือ

1. รูปแบบกระจายตัว หน่วยของธุรกิจจะอยู่ห่างกันเพื่อเพื่อไม่ให้เกิดการแข่งขันระหว่างกันที่สถานที่ตั้งต้องอยู่ห่างกันเนื่องจากการแข่งขันเพื่อป้องกันการแย่งชิงกลุ่มลูกค้าที่มีอยู่อย่างจำกัด ที่ตั้งที่เหมาะสมกิจกรรมนั้นต้องให้ความสำคัญของกลุ่มลูกค้า จากการที่กระจายตัวของลูกค้าออกไป ทำให้กิจกรรมนั้นต้องกระจายตัวตามไปด้วย เช่น เซเว่นอีเลเว่น โดยในร้านที่จำหน่ายสินค้าเหมือนกันผู้ซื้อจะนิยมซื้อร้านที่อยู่ใกล้มากกว่าจะซื้อที่อยู่ไกล ออกไปนอกจากนั้น (Walter Christaller อังโน ฉัตรชัย พงประยูร. 2527 : 74) ยังพบว่าการกระจายตัวของธุรกิจการค้าจะอยู่ในลักษณะที่เป็น Ribbon ตามเส้นทางคมนาคมโดย ธุรกิจการค้าจะค้ำเนินถึงภายนอกเป็นสำคัญ

2. รูปแบบรวมตัว เป็นรูปแบบที่อาจเกิดจากกิจกรรม ที่ต้องอาศัยลูกค้าเป็นหลัก และลูกค้าที่อยู่กลุ่มเดียวหรือมีน้อย สาเหตุที่ทำให้กิจกรรมรวมตัว จากในพื้นที่ในบริเวณดังกล่าวมีแรงดึงดูดทำให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการ ทำให้กิจกรรมใหม่ๆ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้ๆ กิจกรรม ที่อยู่เดิมมากขึ้นอีกประการหนึ่งอันเนื่องมาจากสินค้าของกิจกรรมยังไม่ได้มาตรฐาน และยังไม่สามารถใช้แทนกันได้ได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้เกิดการรวมตัวเพื่อเกิดการเลือกซื้อ โดยผู้ซื้อสามารถเปรียบเทียบสินค้าได้มีความจำเป็นสำหรับสินค้าบางชนิด เช่น รถยนต์ ของใช้ประจำวัน เครื่องแต่งตัว เป็นต้น ลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ไม่มีการกีดกันการเข้ามาใหม่ของกิจกรรมอื่น ทั้งนี้เพราะการ เข้ามารวมกันจะสร้างความดึงดูดใจให้ลูกค้าได้มากขึ้น

Nours (1968 : 85-92) ได้ให้คำอธิบายในเชิงการประหยัดจากการรวมตัวกันคือ

1. ประหยัดค่าขนส่ง เมื่อหน่วยผลิตอยู่ใกล้กัน ทำให้การขนส่งสินค้าสะดวกขึ้นธุรกิจหลายประเภท ที่มักตั้งอยู่ตามศูนย์การค้าก็เพื่อลดค่าขนส่ง อุตสาหกรรมประเภทที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน มักตั้งอยู่ใกล้กัน ธุรกิจที่ขายสินค้า และบริการประเภทที่ผู้บริโภคมักจะหาซื้อในคราวเดียวกัน มักจะต้องอยู่ใกล้กัน เช่น ร้านขายยา ขายอาหาร ขายของใช้ประจำวัน บริการซักแห้ง และบริการตัดผม ปริมาณการขายของแต่ละร้านจะสูงขึ้น เพราะผู้บริโภคสามารถประหยัด เวลาเดินทางและค่าใช้จ่ายเวลาเดินทาง นอกจากนี้การขายสินค้าประเภทเดียวกัน และสินค้าที่มีลักษณะ ที่ผู้ซื้อชอบ

ที่จะเปรียบเทียบแบบ หรือคุณภาพระหว่างกันก่อนตัดสินใจซื้อ มักตั้งอยู่ใกล้กัน เช่น ร้านขายเฟอร์นิเจอร์ ร้านขายผ้า ร้านจำหน่ายรถ ร้านขายรองเท้า

2. ประหยัดภายใน อันเป็นผลจากการเพิ่มปริมาณการผลิต เกิดจากการผลิตมีปริมาณมาก มีทรัพยากรสมบูรณ์ในบริเวณที่ตั้ง จึงมักทำให้เกิดการจ้างงานสูงมาก ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยลดต่ำลง อันเป็นผลจากอัตราการผลิตเพิ่มปริมาณสูงขึ้น เช่น การขนส่งสินค้า สำเร็จรูปของสินค้า ต่อหน่วยอาจต่ำลงเมื่อรวมส่งสินค้าไปที่ละมากๆ เป็นต้น

3. การประหยัดภายนอกตัวเมืองเป็นการที่อุตสาหกรรมหลายประเภทขยายตัวจากที่ใดที่หนึ่งมีส่วนทำให้ต้นทุน โดยเฉลี่ยของแต่ละหน่วยผลิตลดลงอันเป็นพื้นฐานของการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมมีการใช้บริการเพื่อสาธารณะประโยชน์การแบ่งหน้าที่กันทำของ แต่ละหน่วยผลิตเกิดขึ้นได้ง่ายรวมทั้งอาจใช้วิธีเช่าเครื่องมืออุปกรณ์ และที่ทำการได้

รูปแบบการขยายตัวของธุรกิจการค้าย่านศูนย์กลางเมืองที่มีที่ดินราคาแพง มักพบว่าจะมีการขยายตัวในแนวตั้งเพิ่มสูงขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ที่ดินให้คุ้มค่าที่สุด ในขณะที่การขยายตัวของธุรกิจการค้าไปสู่ชานเมืองจะขยายตัวออกไปทางเส้นทางการคมนาคมที่มุ่งออกจากศูนย์กลางเมือง โดยจะมีจำนวนลดลง เมื่อห่างจากศูนย์กลางเมือง ในบริเวณชานเมืองที่มีการตัดกันของโครงข่ายการคมนาคมหรือตำแหน่งที่สะดวกของการเข้าถึง จะมีความได้เปรียบเชิงการค้ามากกว่าบริเวณอื่น การใช้ที่ดินในย่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของกลุ่มตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์ จะพบมากบริเวณศูนย์กลางเมืองเป็นย่านธุรกิจการค้า และศูนย์การค้าในรูปแบบอาคารขนาดใหญ่ ลักษณะรูปแบบของการใช้ที่ดินเชิงพาณิชย์กรรม เริ่มจากการขยายตัวออกไปแนวเส้นทางการคมนาคมออกสู่ชานเมือง ขณะเดียวกันกับกิจกรรมการค้าภายในเขตย่านการค้าลดความสำคัญลง โดยเฉพาะกิจกรรมการค้าปลีกและค้าส่ง เป็นผลมาจากการแข่งขันจากภายนอกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

จากการสังเกตพบว่าศูนย์กลางการค้าของภูมิภาคนี้เกิดขึ้นเมื่อเมืองขยายใหญ่ขึ้นทำให้การเดินทางเพื่อเข้ามาสู่ย่านธุรกิจการค้าไม่สามารถทำได้สะดวกมากนัก เพราะปัญหาด้านการจราจร เนื่องจากความต้องการเข้าสู่พื้นที่ ดังนั้นจึงเกิดศูนย์กลางภูมิภาคขึ้นตามชานเมืองต่างๆ โดยมีสินค้า และประเภทของสินค้าลักษณะเดียวกับย่านธุรกิจกลาง จากความต้องการดังกล่าวทำให้การพัฒนาศูนย์กลางการค้าที่มีความพร้อมของสินค้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การแบ่งพื้นที่ย่านการค้าออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ลักษณะย่านการค้าที่ขยายตัวตามแนวถนน เป็นรูปแบบกระจายการค้าอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการขยายตัวไปตามเส้นทางคมนาคมสายต่างๆ ในเมือง เช่น ร้านค้าและบริการที่ตั้งอยู่ บริเวณสองฝั่งถนนเนื่องจากความต้องการ ในการซื้อหาสินค้าต้องอาศัยความสะดวกในการเข้าถึง การบริการที่มีประสิทธิภาพ เช่น สถานีบริการน้ำมัน ร้านซ่อมรถยนต์ ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ส่วนประเภทที่จำเป็นต้องมีพื้นที่ในแสดงสินค้าจึงต้องการพื้นที่มาก เช่น ร้านค้าวัสดุ

ก่อสร้างโชว์รูม รถยนต์ ดังนั้นทำให้ผู้ต้องการสินค้าดังกล่าวมีความเต็มใจในการเดินทางมาใช้บริการดังกล่าว

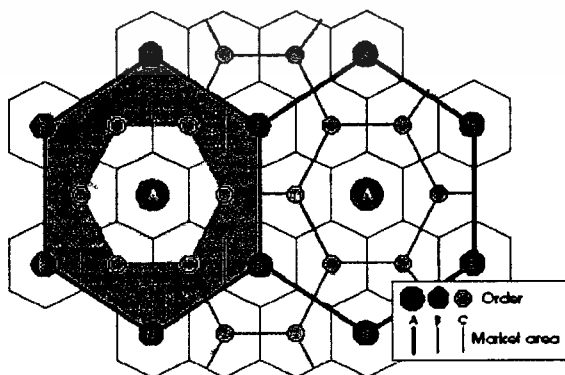
2. ลักษณะย่านการค้าพิเศษ ย่านการค้าประเภทนี้ มีทั้งแบบที่มีการวางระบบแบบแผน และไม่มีการวางระบบแบบแผนที่แน่นอน มักจะพบในเมือง และชานเมืองลักษณะสินค้าที่ขาย และให้บริการมักจะเป็นประเภทเดียวกันเกาะกลุ่มกันอยู่ โดยร้านค้าจะมีความเป็นอิสระต่อกันในการประกอบธุรกิจแต่จะต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน หรือต้องมีการติดต่อกันตัวต่อตัว การรวมกลุ่มในลักษณะนี้อาจจะเป็นแบบกระจุกตัวหรือเป็นแนวยาวตามเส้นทางของถนนก็ได้

2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับย่านการค้า และการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง

2.4.1 แนวความคิดเกี่ยวกับย่านการค้า

1. ลักษณะการเกิดย่านการค้าและกำหนดที่ตั้ง การศึกษาเกี่ยวกับย่านการค้าได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีศูนย์กลางเป็นอันมาก องค์ประกอบที่ควรพิจารณา คือหน้าที่ศูนย์กลาง และรูปแบบของศูนย์กลางที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบความสะดวกในการคมนาคม ตลอดจนปริมาณและประเภทของสินค้า และบริการ ในพื้นที่นั้น โดยผู้บริโภคมักจะพยายามเลือกที่จะซื้อสินค้ามากที่สุดโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด จึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบของระยะทาง ตลอดจนจำนวนร้านค้าและผู้ซื้อสินค้า

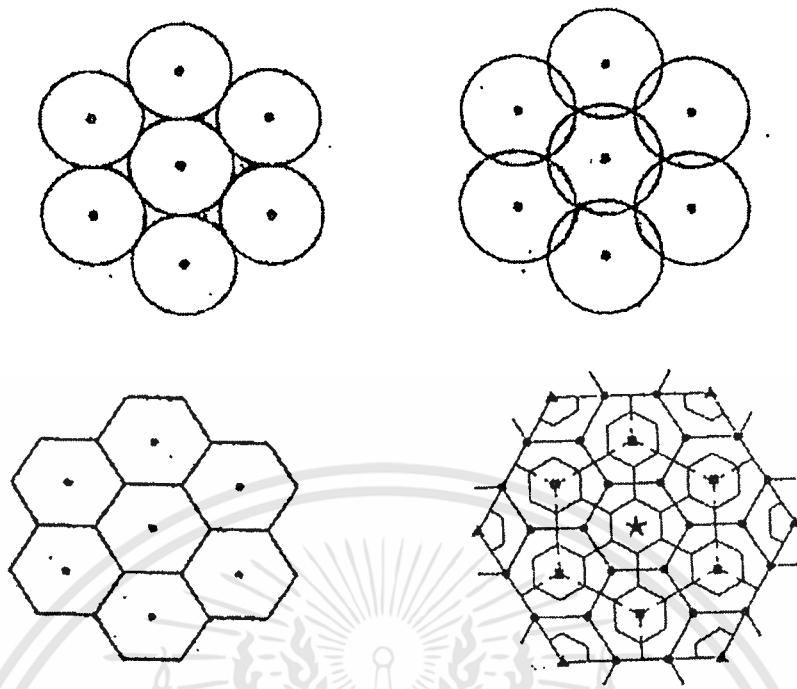
การจำแนกย่านการค้า เป็นลำดับต่างๆ นั้น อาศัยตัวชี้บ่งคือ ขนาด (Size) และหน้าที่ (Function) ของย่านการค้า รวมถึงปริมาณการขาย การจ้างงาน และจำนวนร้านค้าด้วยในปี 1933 Christaller ได้ตั้งทฤษฎีแหล่งกลาง (Central Place Theory) ขึ้นมาเพื่ออธิบายระบบของเมืองและบทบาทหน้าที่ของเมือง แหล่งกลางของคริสตลเลอร์ หมายถึง เมืองที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในด้านบริการสินค้าต่างๆ คอบริเวรรอบนอก ทฤษฎีแหล่งกลางคือคือ หลักเกณฑ์ที่คิดขึ้นเพื่ออธิบายถึงลำดับความสำคัญของการตั้งถิ่นฐานในแง่ทำเลที่ตั้งเปรียบเทียบกันโดยยึดเอาจำนวนขนาด บทบาท หน้าที่ และช่วงระยะทางของแต่ละแห่งเป็นหลัก

ภาพที่ 2.37 แสดงทฤษฎีแหล่งกลาง (Central Place Theory)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดของ Christaller ตั้งขึ้นภายใต้ข้อสมมุติที่ว่า ให้พื้นที่ในภาคมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ คือ พื้นที่ทั้งหมดที่เป็นที่ราบมีความเหมาะสมแก่การตั้งถิ่นฐานมีการกระจายตัวของประชากรในพื้นที่เท่ากันประชากรมีความต้องการสินค้า และมีระดับกำลังซื้อเท่าเทียมกัน และการคมนาคมติดต่อในพื้นที่ทุกจุดได้รับความสะดวกเท่ากันจากข้อสมมุติทั้งหมดทำให้มีชุมชนซึ่งเกิดจากการรวมตัวของกิจกรรมทางการค้าและบริการเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอในพื้นที่และให้บริการแก่พื้นที่โดยรอบ ซึ่งเป็นเขตเกษตรกรรม สินค้าของชุมชนแต่ละแห่งมีพื้นที่ตลาด (Trading Areas) เท่าๆ กัน ตามข้อสมมุติที่ให้พื้นที่มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ พื้นที่ตลาดเป็นขอบเขตการให้บริการ (Range) ของสินค้าในชุมชนวัดได้จากจำนวนลูกค้าที่เข้าใช้บริการในชุมชนซึ่งทำให้กิจการการค้าสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ และจากจำนวนจำนวนระยะทางที่ห่างจากชุมชนออกไปไกลที่สุดที่ลูกค้าพอใจจะเดินทางเข้ามาใช้บริการ โดยสินค้าแต่ละประเภทจะมีขอบเขตการให้บริการแตกต่างกัน ระยะการเดินทางออกจากศูนย์กลางของชุมชนของลูกค้าจะมีระยะทางเท่ากันหมดทุกทิศทางทำให้พื้นที่ตลาดมีรูปร่างเป็นวงกลมมีขนาดเท่ากันทุกแห่ง และมีอาณาเขตติดต่อกันหมด รูปร่างของวงกลมทำให้พื้นที่บางส่วนไม่อยู่ในพื้นที่ตลาดของชุมชนใด จึงปรับพื้นที่ตลาดให้เป็นพื้นที่หกเหลี่ยม (Hexagon) ซึ่งมีรูปร่างใกล้เคียงกับวงกลมมากที่สุด เพื่อจะได้ครอบคลุมทุกจุดในพื้นที่รูปหกเหลี่ยมจะมีขนาดแตกต่างกันตามชนิดสินค้า และเขตการให้บริการของแต่ละชุมชน สินค้าสำหรับชีวิตประจำวัน (Convenience goods) พบได้ในชุมชนทุกขนาด และมีเขตการให้บริการเล็กกว่าสินค้านำระดับสูง (shopping goods) ซึ่งมีอยู่เฉพาะชุมชนขนาดใหญ่ขึ้นไป ชุมชนที่มีสินค้านำระดับสูงอยู่มากกว่าชุมชนอื่นจึงเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และมีเขตการให้บริการกว้างที่สุดของพื้นที่ชุมชนขนาดเล็กต้องพึ่งพาสินค้าและบริการระดับสูงจากชุมชนขนาดใหญ่กว่ารูปหกเหลี่ยมจึงวางตัวซ้อนกันอยู่ โดยชุมชนที่มีเขตการให้บริการขนาดเล็กซ้อนอยู่ในเขตการให้บริการของชุมชนขนาดใหญ่ เมื่อไหร่ก็ตามที่แหล่งกลางหนึ่งไม่สามารถให้บริการสินค้า ซึ่งเป็นที่ความต้องการของประชาชนที่อยู่โดยรอบ ก็จะเกิดแหล่งกลางที่สอง จัดหาสินค้า ชนิดนั้นให้กับผู้บริโภคที่อยู่กระจายออกไปทำให้เกิดแหล่งกลางที่สองมีขนาดตลาดที่ครอบคลุมประชากรเดิมเป็นรูปวงกลมเท่ากับแหล่งกลางแรก ถ้าสินค้าเดิมยังเป็นที่ต้องการอีก ก็จะเกิดแหล่งกลางที่ 3-4-5 ต่อไป อาณาเขตตลาดรูปวงกลมจะสัมผัสกันเพื่อให้ตลาดครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดวงกลมต้องเหลื่อมกัน พื้นที่ตลาดที่ซ้อนกันจะถูกแบ่งเป็นสองส่วนทำให้พื้นที่ตลาดรูปวงกลมกลายเป็นรูปหกเหลี่ยม รูปหกเหลี่ยมคือรูปร่างตลาดที่มีประสิทธิภาพตามทฤษฎีแหล่งกลางเพราะสามารถครอบคลุมบริเวณตลาดได้มากที่สุด

ภาพที่ 2.38 อาณาเขตตลาดรูปหกเหลี่ยมของทฤษฎีแหล่งกลาง

ที่มา : Ray M.Northam, Urban Geography, 1975

Berry (1967 : 3-10) ได้นำทฤษฎีแหล่งกลางของ คริสตัลเลอร์ มาวิเคราะห์ ภายใต้บริการของศูนย์กลางชุมชน สรุปได้ว่า การที่สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งจะกลายเป็นศูนย์กลางของชุมชนหรือเขตบริการใช้บริการเดียวกันได้นั้น จำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายประการด้วยกัน คือ สถานที่แห่งนั้นจะต้องมีสินค้าและบริการต่างๆ ที่สามารถให้บริการแก่ประชาชนที่อยู่ในรัศมีโดยรอบให้มาใช้บริการได้สะดวก กล่าวคือ มีสถานที่ซื้อขายสินค้าและบริการอื่นๆ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่ราชการ ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงและที่สำคัญก็จะต้องมีเส้นทางคมนาคมที่เข้าถึงได้สะดวก (High Accessibility) ศูนย์กลางชุมชน หรือตลาดนั้นจะต้องมีสินค้าและบริการต่างๆ และสินค้าบริการเหล่านี้มักไม่มีอยู่ในตลาดที่มีขนาดเล็กกว่าหรือถ้ามีก็น้อยไม่สามารถเลือกซื้อได้ตลาดในบริเวณศูนย์กลางชุมชนจะเป็นทั้งสถานที่ ผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย และเป็นทั้งจำหน่ายสินค้าปลีกที่มาจากตลาดอื่นภายนอกและเป็นที่รับซื้อสินค้า หรือผลผลิตของชาวนาด้วย Berry ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับตลาด ซึ่งเป็นศูนย์กลางของชุมชนไว้ดังนี้

1. ไม่มีตลาดอื่น ซึ่งมีอิทธิพลต่อชาวบ้านอยู่ใกล้เคียง
2. จุดสำคัญได้แก่ สถานที่ราชการ ตั้งอยู่ ใกล้กับศูนย์กลางชุมชน
3. ศูนย์กลางชุมชนจะมีหลายระดับ ศูนย์กลางที่เล็กจะมีร้านค้าและบริการอื่นๆ ทั้งชนิด

และ ปริมาณในจำนวนจำกัด ในขณะที่ศูนย์กลางที่ใหญ่กว่า จะมีสินค้าและบริการมากกว่าดังนั้นลูกค้าจะเดินทางต่อไปยังศูนย์กลางใหญ่ ในกรณีที่ทำซื้อสินค้าที่ต้องการในศูนย์กลางเล็กๆ ไม่ได้

ประพันธ์ เศตวนันท์ (2520 : 59-61) ได้เขียนถึง หลักการใช้ที่ดินในทางการค้าว่า การประกอบกิจการค้า ถ้าไรเป็นเป้าหมายสำคัญของกิจการ ผลกำไรทางด้านการค้าขึ้นอยู่กับ ระยะทางที่ห่างจากตลาดด้วย ร้านค้าปลีก ธนาคาร บริษัทต่างๆ ที่ทางการของรัฐบาล จะสามารถ ทำกำไรมากที่สุดถ้าตั้งอยู่ใกล้ตลาด ใกล้ศูนย์กลางที่มีประชากรอยู่อย่างหนาแน่น การตั้งที่ทำการ ห่างออกไปจากตลาดจะทำให้ปริมาณการขาย หรือการติดต่อซื้อขาย โดยปริยายเหตุผลง่ายๆ คือ การตั้งที่ทำการในใจกลางเมืองนั้น มีประชากรเดินทางสัญจรไปมามากกว่า ถ้าต้องการทำให้ปริมาณ การขาย หรือปริมาณการติดต่อในเมือง ซึ่งเป็นย่านการค้าแล้ว ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากทั้งค่าโฆษณา และอื่นๆ รายได้สุทธิจะลดลง ดังนั้นรายได้ในด้านการค้าทั้งหมดที่ตลาดย่อมสูงกว่ารายได้ทั้งหมด ที่มีที่ตั้งห่างจากตลาด

สำหรับการเลือกที่ตั้งการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านการค้า เขาได้สรุปหลักเกณฑ์โดยทั่วไปได้ ดังนี้

1. ความสะดวกสบาย
2. ติดต่อกับบริเวณอื่นได้ง่าย
3. มีพื้นที่เพียงพอ
4. ติดต่อกับการเดินทางสะดวกมีการเข้าถึงได้ง่ายปลอดภัย
5. ประหยัดการลงทุนพัฒนา
6. อยู่ใกล้ตลาดหรือที่ซึ่งประชาชนอยู่อย่างหนาแน่น

การกำหนดเกณฑ์ที่ตั้งของย่านพาณิชย์กรรม Webster (1965 : 124) ได้กล่าวไว้ดังนี้ คือ

1. สามารถติดต่อได้ง่าย มีความสะดวกในการเข้าถึง และมีถนนกว้างพอที่ ขวดยานต่าง ๆ ใช้ได้สะดวก
2. สามารถติดต่อได้สะดวกโดยการขนส่งสาธารณะ
3. ควรอยู่ในบริเวณที่มีการประกอบอาชีพการค้า บริการด้านต่างๆ และบริการสาธารณะ ที่พร้อมมูลเพื่อบริการย่านการค้า
4. ควรอยู่ในบริเวณที่มีการระบายน้ำได้ดี

ฉัตรชัย พงศ์ประยูร (2527 : 108) ได้กล่าวไว้ว่า ทำเลของการค้า และบริการมักจะตั้งอยู่ตรง จุดหรือบริเวณที่เข้าถึงได้สะดวกที่สุด ทั้งนี้เพราะ

1. สะดวกสำหรับผู้สัญจรยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะ
2. สะดวกสำหรับการขนส่งมวลชนทุกแบบ ตั้งแต่รถประจำทาง รถใต้ดิน และรถไฟ
3. สะดวกต่อการติดต่อกับแหล่งผู้ขายส่ง อันมักจะมีทำเลอยู่รอบเขตการค้า
4. สถานประกอบการค้า และบริการต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันจึงมักอยู่ในทำเลที่ใกล้เคียง

กัน

บริเวณที่จะเหมาะที่สุด สำหรับเหตุผลทั้ง 4 ประการข้างต้น คือ ที่ซึ่งเข้าออกสะดวกที่สุด ในรัศมีของจุดซึ่งใช้ในการเดินทางน้อยที่สุด (Point Of Minimum Aggregate travel) อันหมายถึง ระยะทางรวมของลูกค้าทั้งหมดที่ใช้ในการเดินทางน้อยที่สุด หรือสั้นที่สุดในการเข้าถึงจุดหนึ่งคน นั่นคือ ศูนย์กลางเมื่อเปรียบเทียบกับกระจ่ายของประชากรในพื้นที่นั้น

Proudfoot (อ้างใน ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. 2527 : 112) ได้ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างทางการค้าของเมืองขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1937 เขาสรุปเขตการค้าออกมาดังนี้

1. เขตย่านการค้ากลาง (Central business district) หรือ Down town เป็นศูนย์กลางของห้างร้าน และธุรกิจบริการมากกว่าส่วนอื่นของเมือง มีสถานประกอบการของห้างใหญ่ ร้านขายเสื้อผ้า รองเท้าชายหญิง ร้านเพชรพลอย ร้านอาหาร โรงแรมและกิจการอื่นๆ บริการต่างๆ มักอยู่ในอาคารสูงเป็นที่ดึงดูดลูกค้าได้ทั่วเมืองทั้งใกล้และไกล นอกจากจะเป็นลูกค้าแล้ว บุคคลเหล่านี้ยังเป็นแรงงานที่สำคัญของเขตนี้ด้วย ปริมาณการขายในเขตนี้จึงสูงกว่าเขตอื่นภายในเมืองทั้งนี้เพราะบริเวณนี้เป็นจุดที่เข้าถึงสะดวกที่สุด เขตนี้เป็นที่รวมของการคมนาคมขนส่งทุกชนิดตั้งแต่คนเดินเท้า รถยนต์ส่วนตัว รถราง รถไฟ หรือการขนส่งมวลชนทุกรูปแบบ ใจกลางของย่านการค้าหรือ CBD มีลักษณะพิเศษ คือ ประชากรหนาแน่นในตอนกลางวัน พอดตกกลางคืนจำนวนประชากรลดลงมากเพราะเขตนี้ไม่ได้เป็นที่อยู่อาศัย

2. เขตการค้ารอบนอก (Outlying business center) นับเป็นส่วนจำลองของ CBD สถานประกอบการจะรวมตัวกันอยู่เป็นแถบ ๆ และทำธุรกิจการค้าได้มาก แต่เป็นรองกว่ากว่าเขตชั้นในคือ CBD เขตนี้ไม่สามารถดึงดูดลูกค้าได้ตัวเอง แต่ก็สามารถดึงดูดลูกค้าจากระยะทางไกลๆ เพราะบุคคลเหล่านั้นยึดเอาถนนสายสำคัญเป็นเส้นทางคมนาคม

3. ย่านธุรกิจสำคัญ (Principle business thoroughfare) มักตั้งอยู่บนถนนสำคัญและเป็นย่านธุรกิจของแถบหนึ่งของเมือง มีถนนกว้างพอที่จะจอดรถได้ จำนวนสินค้าที่ขายประกอบด้วยสินค้าทั่วไป ส่วนมากอาศัยลูกค้าที่มาโดยรถส่วนตัว หรือรถประจำทาง

4. ถนนธุรกิจในละแวก (Neighborhood business street) จัดเป็นการค้าในระแวกหรือย่านหนึ่ง ๆ ของเมือง และดึงดูดลูกค้าทุกระดับที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้นภายในรัศมีเดินเท้าจึงเสนอสินค้าที่มีระดับทรงตัว (Threshold) ต่ำ เช่น ร้านขายของชำ ตลาดเนื้อ ผลไม้ ผักและสินค้าจำเป็นอื่นๆ บางครั้งร้านค้าอาจแผ่เข้าไปในเขตที่อยู่อาศัยก็ได้

5. กลุ่มร้านค้าโดด ๆ (Isolated store cluster) นับเป็นร้านค้าและบริการที่มีความสำคัญน้อยที่สุดภายในเมืองหนึ่ง ๆ มีร้านค้าพึ่งพาซึ่งกันและกันอยู่ 2-3 ร้าน ตามมุมถนนในเขตรอบๆ เมือง สำหรับบริการแก่ผู้ที่อยู่ห่างไกลเมือง

Garner (อ้างใน Beavon 1977 : 9-13) ได้เสนอทฤษฎีกิจกรรมทางเศรษฐกิจชั้น คติภูมิเกี่ยวกับการให้บริการสินค้าและบริการชุมชน โดยเน้น ให้เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมทาง

เศรษฐกิจขั้นตติยภูมิ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่รวมตัวกันอยู่ในเขตศูนย์กลางของชุมชนมากกว่ากิจกรรมประเภทอื่นๆ ดังนี้

1. ศูนย์กลางลำดับต่ำ จะให้บริการเฉพาะสินค้า ซึ่งเป็นสินค้าและบริการที่จำเป็นต้องใช้อย่างสม่ำเสมอในชีวิตประจำวัน
2. ศูนย์กลางลำดับสูง จะให้บริการทั้งสินค้าและบริการลำดับต่ำ รวมทั้งสินค้าและบริการลำดับสูง ซึ่งเป็นสินค้าที่ไม่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน คือ เป็นที่ต้องการนานๆ ครั้ง จะเป็นสินค้าที่ต้องการตลาดกว้างขวาง ลูกค้าน่าจะต้องเดินทางในระยะไกลขึ้น เพื่อไปหาซื้อหรือใช้บริการ ทั้งนี้ ศูนย์กลางลำดับสูงจะมีบริการสินค้าและบริการ จำนวนและประเภทของกิจกรรมมากกว่าขอบเขตการให้บริการกว้างกว่า และมียอดขายสูงกว่าศูนย์กลางลำดับต่ำเสมอ
3. การให้บริการสินค้าและบริการ จะมีประสิทธิภาพมากถ้าชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้บริเวณที่มีการเข้าถึงสะดวก และมีจำนวนและประเภทของสินค้า และบริการมากตามความต้องการของชุมชนอื่น

ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ ได้จำแนกลักษณะของย่านการค้าออกเป็น 5 ประเภทคือ

1. ย่านการค้าในเมือง (Down town area or Central Business District) เหมาะสำหรับเป็นที่ตั้งของห้างสรรพสินค้า ร้านขายสินค้าเฉพาะอย่าง มีลูกค้าไปมาหนาแน่น มีสินค้าให้เลือกซื้อหลายประเภท
2. ย่านการค้าชั้นสอง (Secondary Shopping Districts) เป็นย่านการค้าที่มีประชาชนหนาแน่นรองจากย่านการค้าในตัวเมือง ร้านค้าที่ตั้งอยู่ในย่านการค้าชั้นสองจะขายสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกับย่านการค้าในตัวเมือง แต่ขนาดของร้านค้าจะเล็กลง และจะมุ่งขายสินค้าให้กับประชาชนบางส่วนของตัวเมืองเท่านั้น ย่านการค้าลักษณะนี้ตั้งอยู่ในทำเลที่ประชาชนนิยมไปซื้อสินค้ามากพอสมควร และมักจะมีตลาดสดขายอาหารอยู่ด้วย
3. ย่านการค้าที่อยู่ใกล้ที่พักอาศัย หรือย่านการค้าที่อยู่ในชนบท (Neighborhood Shopping Districts) ตั้งอยู่ในย่านที่ประชาชนพักอาศัย โดยมุ่งที่จะขายสินค้าให้กับประชาชนที่อยู่ในย่านนั้น ร้านค้าจะมีขนาดเล็ก เช่นร้านขายของเบ็ดเตล็ดหรือร้านขายของชำ ร้านกาแฟ
4. ย่านการค้าตามแนวถนน (String Streets) ลักษณะเป็นย่านการค้าที่มีร้านค้าสองข้างทางถนนที่เชื่อมไปสู่ตัวเมืองมุ่งที่จะขายสินค้าให้แก่ลูกค้าที่เดินผ่านไปผ่านมาได้แก่ร้านค้า ร้านอาหาร ขายผลไม้ ขายดอกไม้ ต้นไม้ ห้องโหวร์รถยนต์ ปิมน้ำมัน และแก๊ส
5. ศูนย์การค้า (Planned Shopping Center) ศูนย์การค้าในสังคมไทยมักจะตั้งอยู่ย่านการค้าในตัวเมือง ประกอบไปด้วยห้างสรรพสินค้า ร้านขายสินค้าเฉพาะอย่าง ที่พักผ่อนหย่อนใจ โรงภาพยนตร์ ร้านอาหาร คอฟฟี่ช็อป เป็นที่รวมของสินค้า และบริการทุกชนิด อำนวยความสะดวกแก่ผู้ซื้อในเรื่องสถานที่จอดรถ การซื้อสินค้าทุกอย่างที่ต้องการตามหลักการ

2. การกำหนดความหมายของย่านการค้า ย่านการค้าเป็นพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งเป็นหัวใจของเมือง เป็นสถานที่ ๆ ประชาชนทุกระดับชั้นจำเป็นต้องเข้าใช้บริการ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้คนที่อยู่อาศัยในเมือง ต่างไม่สามารถผลิตสินค้าด้วยตนเองได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในลักษณะของการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า และบริการตามที่ต้องการ

สุมนา อยู่โพธิ์ (2531 : 41) กล่าวถึงย่านการค้า หรือย่านพาณิชยกรรมว่า หมายถึง อาณาเขต ทางภูมิศาสตร์ที่มีประชาชนอยู่อาศัยและเป็นที่ยอมรับของร้านค้า หรือเป็นย่านที่คนนิยมไปจับจ่ายซื้อ ของขายสินค้าและบริการเป็นจำนวนมาก ดังนั้นย่านการค้าจึงมักประกอบด้วยกิจกรรมทาง เศรษฐกิจขั้นที่ 3 (Tertiary Economic Activities) หรือการค้าและบริการที่ไม่เพียงแต่ตอบสนอง ความต้องการของประชาชนภายในเมืองเท่านั้น แต่ยังให้บริการแก่ผู้ที่อยู่รอบนอกอีกด้วย

พรารต์ฟูต (อ้างถึงใน จุมพล หมอชาติ. 2539 : 13) ได้กล่าวว่า ย่านการค้าใจกลางเมือง (Central Business District) คือหัวใจของแต่ละเมือง ซึ่งจะมีร้านค้าปลีกแต่ละร้าน หรือโดยรวมมี ปริมาณของธุรกิจต่อหน่วยของพื้นที่มากกว่าพื้นที่ใดๆ ของเมืองการเกาะกลุ่มรวมตัวกันในพื้นที่ แสดงออกอย่างชัดเจน โดยมีอาคารสูงหลายชั้น ซึ่งร้านค้าปลีกส่วนใหญ่มักจะครอบครองพื้นที่ ชั้นล่างที่ติดกับถนน ส่วนสถานประกอบการที่ให้บริการ จะรวมกลุ่มเป็นลักษณะของสำนักงาน อยู่ที่สูงบน ส่วนทางด้านคมนาคมขนส่งภายในเมืองทุกรูปแบบจะรวมอยู่ภายในย่านการค้าใจ กลางเมือง เพื่อที่จะให้บริการแก่ประชาชนที่มา หรือกลับจากการซื้อของ หรือมาทำงานภายใน เขตนี้ ดังนั้นภายในเขตนี้จึงประสบกับสภาวะการจราจรติดขัดอย่างรุนแรง ในช่วงระยะเวลา กลางวัน โดยเฉพาะในช่วงเช้าและเย็น ซึ่งเป็นช่วงเวลาเร่งด่วน

Vance, EDS. (1969 : 418) กล่าวว่าไว้ว่า ย่านการค้าใจกลางเมือง (Central Business Districts) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า CBD เป็นหัวใจของเมือง มีอาคาร สำนักงาน และร้านค้าปลีกเกาะ กลุ่มรวมตัวกันอย่างมาก ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปแบบของราคาที่ดินและอาคารสูงสุดนอกจากนี้ ยังเป็นศูนย์รวมหลักของผู้คนเดินเท้าและการสัญจรไปมาของยานพาหนะ โดยลักษณะของ ระบบการคมนาคมขนส่ง ทำให้เมืองส่วนอื่นต้องหันมาติดต่อกับ CBD ดังนั้นจึงทำให้ย่านการค้า ใจกลางเมืองมีความซับซ้อนทั้งทางกิจกรรมของผู้คน

Brain J.L.Berry and Frank E.Horton (1970 : 449) กล่าวถึงย่านการค้าไว้ว่า การใช้ที่ดิน เพื่อการค้ามีความหนาแน่นมากในบริเวณที่เป็นศูนย์กลางของเมือง และมักจะกระจายเบาบางไปตาม บริเวณอื่นๆ ของเมือง ย่านการค้ามีความต้องการเบื่องต้น คือ เป็นบริเวณที่สามารถเข้าถึงได้ สะดวกและย่านการค้ามีความสัมพันธ์กับการเป็นย่านกลางซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

3. ลักษณะการใช้พื้นที่ในย่านการค้า การใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชยกรรมภายในเมือง ปกติจะมีเพียงร้อยละ 2-5 ของพื้นที่เมืองเท่านั้น และพื้นที่เพียงร้อยละ 2-5 นี้ มักจะกระจุกตัวเป็นกลุ่มเดียว หรือกระจายตัวไปในบริเวณต่างๆ ของเมือง

Egon Ernest Bergel (1995 : 93) กล่าวถึงย่านการค้าว่า ในการขยายตัวของตัวเมืองบริเวณย่านการค้า มีแนวโน้มจะขยายตัวในด้านขนาดเข้าแทนบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัย

Richard L.Morrill (1970 : 167) กล่าวว่าการใช้ที่ดินเป็นย่านการค้าต้องการ ตำแหน่งที่ง่ายต่อการเข้าถึงได้ และเป็นตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ชัด

สมชาย เศษะพรหมพันธ์ (2522 : 69) ได้กล่าวถึงลักษณะการใช้ที่ดินของบริเวณศูนย์กลางธุรกิจการค้าของเมือง แบ่งเป็นประเภทได้ 3 ประเภทคือ

1. ใช้เป็นสถานที่ให้บริการและสำนักงานทางการเงิน ตลอดจนศูนย์กลางบริหารต่างๆ เช่น สำนักงานทั่วไป สถานที่จอดรถ สำนักงานใหญ่ของธุรกิจการค้า การค้าบริการต่างๆ สถาบันการเงินและคมนาคมขนส่ง รวมเป็นการใช้ที่ดินราว 44 %
2. ร้านขายปลีก เช่น ร้านขายเสื้อผ้า เครื่องใช้ภายในบ้าน อาหาร รถยนต์ รวมพื้นที่การใช้ที่ดิน 32 %
3. เป็นพวกที่การใช้ที่ดินมิได้เป็นแบบการใช้ศูนย์กลางธุรกิจการค้า เช่น สถานที่ราชการและสาธารณะสถาน ที่ว่างเปล่า ที่อยู่อาศัย ร้านขายส่ง อุตสาหกรรม มีพื้นที่ราว 24 %
4. ลักษณะเฉพาะของย่านการค้าที่พบได้ทั่วไป ย่านการค้าแบบ Ribbon จัดเป็นศูนย์กลางการค้าแบบที่สองภายในเมือง ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ปรากฏ อยู่ตามเส้นทางสายสำคัญๆ ธุรกิจเหล่านี้ไม่ต้องการทำเลในใจกลางเมือง แต่ยึดถือเอาการเข้าถึงเป็นสำคัญ จึงเป็นธุรกิจที่ปรากฏตามถนนหลายสายภายในเมือง แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้
  1. ร้านค้าตามถนนหลวง มักเกิดขึ้นเป็นแนวยาวไปตามถนนสายหลัก โดยมุ่งที่บริการผู้เดินทางโดยเฉพาะ ซึ่งมีเวียนขวานผ่านตามเส้นทางถนนสายหลักมากธุรกิจก็ยิ่งเจริญขึ้นเท่านั้น การขยายตัวของร้านเป็นไปตามธรรมชาติที่มิได้มีการวางแผนล่วงหน้า ธุรกิจที่เจริญในเขตนี้มีร้านอาหาร ปั้มน้ำมัน โรงภาพยนตร์ ร้านขายไอศกรีม โมเต็ล ร้านขายผักและผลไม้ ร้านเหล่านี้มิได้พึ่งพากันในเชิงบทบาทหน้าที่ของแต่ละกิจการ ส่วนมากบริการแก่ลูกค้าที่ผ่านไปเพียงครั้งเดียว
  2. ร้านค้าตามถนนสายสำคัญ ประกอบด้วยกิจการต่างๆ ที่บริการแก่ชาวเมืองตามถนนสายสำคัญในเมืองเอง ประกอบด้วย ธุรกิจร้านซ่อมรถยนต์ ร้านเครื่องเรือน ร้านเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้านขายอุปกรณ์สำนักงาน ร้านขายไม้ ร้านขายแก๊ส ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ส่วนมากเป็นงานบริการที่ต้องใช้พื้นที่มากและเป็นสินค้าที่ไม่ต้องการบ่อย ดังนั้น ทำเลที่ตั้งของกิจการแบบนี้ต้องเข้าถึงสะดวกสำหรับลูกค้าเป็นจำนวนมาก
  3. ร้านค้าตามถนนเล็ก จัดเป็นย่านการค้าแบบ Ribbon เพราะรูปแบบของร้านรวมกันอยู่ตามถนนเล็กๆ เป็นบริการขั้นต่ำสุด ธุรกิจส่วนมากเป็นร้านขายของชำ ร้านขายยา ร้านซักรีด ร้านเสริมสวย ร้านตัดผม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการให้บริการแก่ผู้คนที่อยู่ใกล้ๆ ละแวกนั้น

4. ร้านค้าตามถนนชานเมือง จัดเป็นศูนย์กลางการค้าที่เพิ่งเกิดในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งรูปแบบของการขยายตัวของเมืองได้เปลี่ยนไป เนื่องจากอิทธิพลของรถยนต์ส่วนบุคคล ตลอดจนการเปลี่ยนพฤติกรรมทางการซื้อของและรับบริการ มีศูนย์กลางค้าแบบวางแผน (Planned shopping centers) เกิดขึ้นในบริเวณชานเมืองหลายแห่ง เพราะเส้นทางคมนาคมได้รับการปรับปรุงทำให้การเข้าถึงได้สะดวกขึ้น

5. ย่านธุรกิจพิเศษ (Special Areas) หมายถึง กลุ่มสถานประกอบการประเภทเดียวกัน หรือมีความสัมพันธ์ในแง่ธุรกิจซึ่งอยู่ภายในเมืองตรงแถบไหนก็ได้ แต่มักจะอยู่ภายในรัศมีรอบๆ C.B.D. และภายใน C.B.D. เองส่วนมากคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้ากลุ่มหนึ่ง ดังนั้นในบางครั้งก็ตั้งอยู่ตามถนนสายสำคัญภายในเมือง ส่วนมากเกิดขึ้นเองตามลำพัง โดยไม่มีการวางแผนใดๆ

ธุรกิจกลุ่มนี้มีมานานชนิด ได้แก่ ย่านขายรถยนต์ทั้งเก่าและใหม่ ร้านขายชิ้นส่วนรถยนต์ ร้านซ่อมและบริการรถยนต์ เป็นต้น ถ้าเป็นเมืองใหญ่อาจมีย่านการแพทย์ มีคลินิก ร้านทำฟัน บริการการพิมพ์ ย่านขายเครื่องเรือน ร้านขายเครื่องใช้ภายในบ้าน นอกจากนี้ยังมีร้านขายของถูก และเป็นร้านเอกเทศไม่ได้อยู่ในเครือร้านขนาดใหญ่ทั้งหลาย ร้านเหล่านี้ได้เปรียบทางด้านขนาดมากกว่าที่จะเป็นธุรกิจพิเศษ และยังไม่เกี่ยวข้องกับร้านอื่นๆ ในย่านเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีย่านโรงพยาบาลศูนย์ ย่านสถานเริงรมย์ และย่านขายของต่างประเทศ เป็นต้น

2.4.2 แนวคิดในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิทัศน์เมือง (คู่มือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกายภาพ : 1998-1999) องค์ประกอบหลักที่มองเห็นได้ และเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเมืองให้สวยงาม มีความน่าประทับใจ ต่อผู้ใช้พื้นที่ ดังนี้

1. ธรรมชาติ ได้แก่ สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติที่อยู่ในเมือง เช่น แม่น้ำลำคลอง บึง ภูเขา น้ำพุ ฯลฯ

2. อาคารและส่วนประกอบของอาคาร ได้แก่ บ้านอาคาร ตึกแถว อนุสาวรีย์ รวมถึงองค์ประกอบอาคาร เช่น ป้าย กันสาด ลานทางเข้าอาคาร

3. ที่เว้นว่างต่างๆ ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ลานเอนกประสงค์ของเมือง ลานเชื่อมระหว่างอาคาร

4. ถนน ทางเดิน และทางสัญจรต่างๆ ได้แก่ ถนน ทางเท้า ทางจักรยาน ทางรถไฟ รวมถึงแม่น้ำลำคลองที่ใช้ในการสัญจร นับเป็นส่วนประกอบของเมืองที่เชื่อมโยงส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยที่ส่วนประกอบของเมืองเหล่านั้น จะเรียงรายและเข้าถึงได้จากแนวทางสัญจรเหล่านี้

5. มนุษย์และการประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในเมืองประกอบกับการเคลื่อนไหวทำกิจกรรมในส่วนต่างๆ ของเมืองเป็นส่วนประกอบที่ทำให้เมืองมีชีวิต การเคลื่อนไหว บางกิจกรรมทำให้ผู้มาเยือนเมืองนั้นเกิดความสนใจที่จะเข้ามาสัมผัสและเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ

การพัฒนาพื้นที่โดยการถอดภาพของเมือง ที่เรียกว่า “IMAGE ของเมือง” ตามแนวความคิดของ Kevin Lynch อ่างใน สมพล คำรงเสถียร (85-94) “IMAGE” คือ ภาพรวมของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ปรากฏอยู่ในใจหลังจากที่บุคคลหนึ่งๆ ได้เห็นสิ่งนั้นแล้ว IMAGE ของเมือง คือ ภาพรวมที่ของเมืองๆ นั้นที่บุคคลจำได้ หลังจากไปเยี่ยมชมเมืองนั้นมาแล้ว หรือหมายถึง การถอดภาพของเมืองเข้าสู่จิตใจ Image ของเมือง ที่ดี ช่วยให้ผู้นมาเยือนเกิดความประทับใจและสามารถจดจำได้เมืองนั้นๆ ได้ Lynch ได้วางองค์ประกอบ 5 ประการเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถจดจำได้ง่ายประกอบด้วย

1. ย่าน (Districts)
2. ที่ร่วมกิจกรรม (Node)
3. เส้นทางจราจร (Path)
4. ที่หมายตา (Landmarks)
5. ขอบเขต (Edge)

1. ย่าน (Districts) การกำหนดขอบเขตย่าน ได้ดังนี้

- 1.1 เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
- 1.2 เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบของสถาปัตยกรรม
- 1.3 เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบของกิจกรรม
- 1.4 เป็นบริเวณที่มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีต

จากข้อพิจารณาดังกล่าวเราสามารถแบ่งย่านต่าง ๆ เพื่อการสำรวจ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้มีได้ดังนี้

1. ย่านพาณิชยกรรม เป็นย่านที่มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของเมือง
2. ย่านอุตสาหกรรม เป็นย่านที่มีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรม
3. ย่านที่พักอาศัย เป็นย่านที่ใช้สำหรับพักอาศัย บางพื้นที่อาจรวมไปในย่านพาณิชยกรรม ในแต่

ละเมืองไม่จำเป็นต้องมีย่านต่าง ๆ เหล่านี้เสมอไป บางเมืองย่านหนึ่งย่านสามารถแยกรายละเอียดปลีกย่อยลงไปได้อีก เช่น ย่านอุตสาหกรรมอาจแยกเป็น ย่านอุตสาหกรรมหนักที่อาจก่อให้เกิดมลพิษกับเมือง และย่านอุตสาหกรรมในครัวเรือนซึ่งผลิตงานหัตถกรรม และของที่ระลึก ทั้งนี้เพราะการวิเคราะห์ เพื่อกำหนด Image จะมีความแตกต่างกันมาก

เมื่อได้ย่านต่าง ๆ จากการสำรวจเราจะนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดรูปแบบของย่านให้ชัดเจนมากขึ้น โดยการจัดแบ่งการใช้ที่ดินของแต่ละย่าน ไม่ให้เกิดการรบกวนซึ่งกันและกัน เช่น ย่านพักอาศัย ต้องไม่อยู่ในบริเวณที่มีผลกระทบจากอุตสาหกรรม ตลอดจนการดึงลักษณะเด่นของแต่ละย่านมาใช้ ให้เกิดประโยชน์สร้างความต่อเนื่อง ความสัมพันธ์ และให้ย่านแต่ละย่านส่งเสริมกันและกัน

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. ปรับปรุงจินตนาการของย่านเป็นการเสริมลักษณะของย่านให้มีความชัดเจนมากขึ้น เช่น
    - 1.1 ควบคุมประเภทของการใช้ที่ดิน
    - 1.2 ควบคุมรูปแบบของสถาปัตยกรรม (ความสูง, สีต้น, วัสดุที่ใช้)
    - 1.3 ควบคุมความหนาแน่น (FAR, ระยะถอยร่น)
    - 1.4 ควบคุมรูปแบบของป้ายและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ
  2. การแก้ปัญหาาระบบของการจราจร จะเน้นเฉพาะบริเวณที่มีปัญหา ของระบบการสัญจรทางรถยนต์ และทางเท้า เช่น
    - 2.1 ปรับระบบการสัญจรของรถยนต์ (One Way) แบ่งเวลาการใช้งาน
    - 2.2 ยกเลิกถนน เปลี่ยนเป็นทิศทางเดินเท้าเหมาะสมใช้กับย่านหรือบริเวณที่มีคุณค่าและมีความสวยงามของพื้นที่
    - 2.3 ขอมให้ผ่านเฉพาะรถขนส่งมวลชน ทั้งนี้การแก้ไขระบบของการสัญจรที่กล่าวมาแล้วควรคำนึงถึงเงื่อนไขที่สำคัญ ได้แก่
      - ก) การคำนึงถึงเหตุฉุกเฉิน โดยเฉพาะกรณีปิดถนนเพื่อเป็นทางเท้า
      - ข) ความร่วมมือของผู้พักอาศัย
      - ค) การส่งเสริมกิจกรรม
  3. การปรับปรุงสิ่งประกอบของย่าน โดยเฉพาะสิ่งประกอบด้านภูมิทัศน์ ตั้งแต่สิ่งก่อสร้างที่เป็นอาคาร เช่น ชุมศาลาที่พักผู้โดยสาร ไปจนถึงสื่อสัญลักษณ์และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะย่านนั้น ๆ
  4. การปรับปรุงขอบเขต เพื่อที่จะให้เกิดภาพพจน์ของย่านนั้นได้ง่ายและรวดเร็ว เราสามารถกำหนดขอบเขตของย่านนั้นให้ชัดเจนได้โดยใช้ แนวต้นไม้การเปลี่ยนวัสดุปูพื้น การใช้สิ่งประกอบทางภูมิทัศน์เป็นรูปแบบเดียวกันตลอดทั้งย่าน รวมไปถึงส่วนประกอบชั่วคราวอื่น ๆ เช่น ชิง, กระบะต้นไม้, ชุมประติมากรรม ให้เกิดความชัดเจนของย่านต่าง ๆ
2. ที่รวมกิจกรรม (Node) หมายถึง บริเวณที่เป็นที่เปิดโล่งกลางแจ้งถูกล้อมรอบหรือล้อมเพียงบางส่วนด้วยอาคาร ก่อให้เกิดเป็น Urban Space ขึ้น อาจเป็นพื้นที่ที่แยกขาดจากการสัญจรโดยเด็ดขาด หรืออาจจะสามารถใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้ ตั้งแต่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นที่ชุมนุมของคนนักท่องเที่ยวหรือเป็นที่เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน นอกจากนี้จะมีประโยชน์ในด้านการทำกิจกรรมแล้ว นี้ยังมีประโยชน์ในด้านการเป็นพื้นที่เปิดโล่ง โดยเราสามารถแบ่งตามประเภทการใช้งานได้ 5 ประเภทดังนี้
- 2.1 ใช้เพื่อการสัญจรหรือเป็นทางเท้า ได้แก่ ลานด้านหน้าอาคาร หรือกลุ่มอาคารขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญใช้เป็นี่รวมของกลุ่มผู้คน ทั้งก่อนและหลังเข้าอาคาร นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ หรือเชื่อมต่อไปยังกิจกรรมอื่น ๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ใช้เพื่อการพบปะสังสรรค์ ลานนี้มักจะอยู่ในบริเวณที่มีผู้คนจำนวนมาก หรือเป็นจุดรวมของทางเท้าสายสำคัญ เช่น ลานในบริเวณร้านค้า ลานบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งอาจมีกิจกรรมเกิดขึ้น

2.3 ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจทั้งในรูปของ Assive Recreation และ Active Recreation

2.4 ใช้เพื่อประโยชน์ด้านการมองเห็น เป็นบริเวณที่ใช้เสริมกิจกรรม หรือเน้นอาคารเป็นสำคัญเช่น ลานอนุสาวรีย์ ลานด้านหน้าโบราณสถาน

2.5 ใช้เพื่อประโยชน์หลาย ๆ อย่าง ซึ่งอาจรวมถึงการใช้งานทั้ง 4 อย่าง ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. การแยกกิจกรรมและการสัญจรที่เหมาะสมทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและความสะดวกในการใช้งาน ขอบเขตอาจกำหนดให้เด่นชัด เช่นการใช้แนวรั้วแนวต้นไม้ การเปลี่ยนระดับ หรือการเลือกใช้วัสดุปูพื้นที่แตกต่างกัน
2. การเลือกใช้วัสดุควรคำนึงถึง ความทนทานความสะดวก ความปลอดภัย ราคา ความสวยงาม การดูแลรักษา และการซ่อมแซม
3. พิจารณาการเข้าถึงของรถบริการ เช่น รถฉุกเฉิน หรือรถที่ต้องเข้าดูพื้นที่ (รถเก็บขยะ, รถบรรทุกน้ำรดต้นไม้)

4. คำนึงถึงสภาพอากาศของบริเวณเมืองไทย มีอากาศร้อน ดังนั้น การจัดกิจกรรมโดยคำนึง ถึงระยะเวลาเป็นสิ่งจำเป็น รวมไปถึงการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เป็นตัวช่วยในการจัดการ เช่น การปลูกต้นไม้ หรือก่อสร้างอาคาร เพื่ออาศัยร่มเงาในบริเวณช่วงบ่าย - เย็น เป็นต้น

นอกจากทั้ง 4 ข้อพิจารณายังมีรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ เช่น การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ไฟส่องสว่าง น้ำดื่ม ม้านั่ง ที่นั่ง ที่จอดรถ ทางรถและทางลาดสำหรับคนพิการ รวมถึง ชุมชมโฆษณา ชุมชายของแผงลอย เหล่านี้หากสามารถควบคุมตำแหน่งและรูปแบบที่ดีได้ จะเป็นส่วนที่สร้างสีสันและควมมีชีวิตชีวาให้กับเมืองได้

3. เส้นทางจราจร (Path) เส้นทางจราจรมีหลายประเภท ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะทางสัญจรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

3.1 ถนน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเมือง ทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อของกิจกรรมต่าง ๆ ของเมืองเข้าด้วยกันและยังเป็นส่วนใช้เชื่อมโยงเข้ากับระบบการสัญจรอื่น ๆ ได้ด้วย ประเภทต่าง ๆ ของถนนแบ่งได้ทั้งหมด 5 ระดับได้แก่

3.1.1 ทางด่วน (Express Way) เป็นถนนที่มีการควบคุมการเข้าออกโดยสมบูรณ์ ซึ่งสามารถใช้สัญจรเพื่อเชื่อมต่อทั้งภายในเมืองหรือออกไปสู่ออกนอกได้

3.1.2 ถนนสายประธาน (High Way) เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด หรือเชื่อมต่อในระดับภูมิภาค เป็นถนนที่มีขนาดความกว้างมากควรมีการควบคุมทางเข้าออก เนื่องจากปริมาณของรถความเร็วและชนิดของรถจะมีปริมาณค่อนข้างมากและใช้ความเร็วสูง

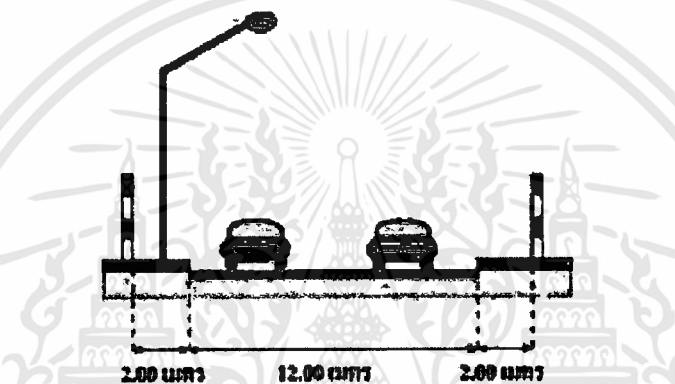
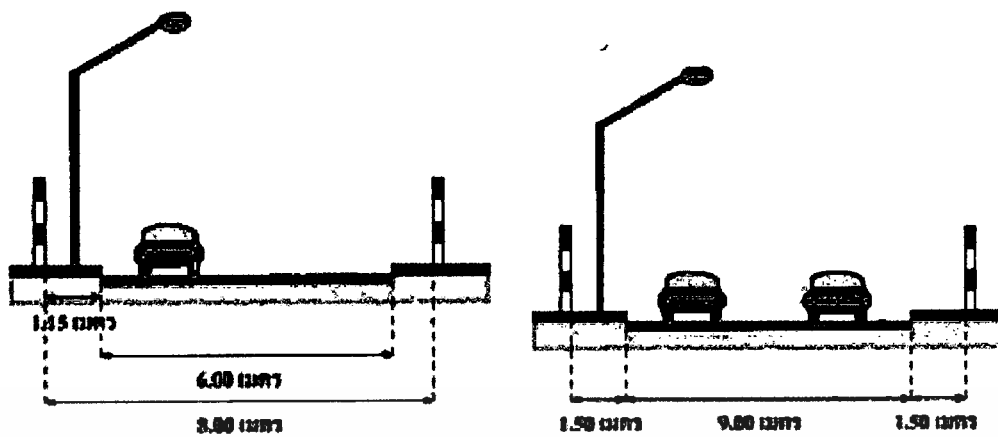
3.1.3 ถนนสายหลัก (Arterial Street) เป็นถนนที่เชื่อมต่อ จากถนนสายประธาน เข้าสู่เขตเมืองและเป็นถนนหลักภายในเมือง รถที่ใช้จะมีปริมาณปานกลาง – สูง เนื่องจากเป็น ถนนที่รวมของถนนสายรองที่เชื่อมต่อกัน ถนนสายหลักนี้ใช้เชื่อมต่อกันระหว่างย่านต่อย่าน ภายในเมือง

3.1.4 ถนนสายรอง (Collector Street) เป็นถนนที่แยกออกจากถนนสายหลัก มีการสัญจรปานกลาง ใช้สัญจรเพื่อเชื่อมต่อกันในระหว่างย่าน

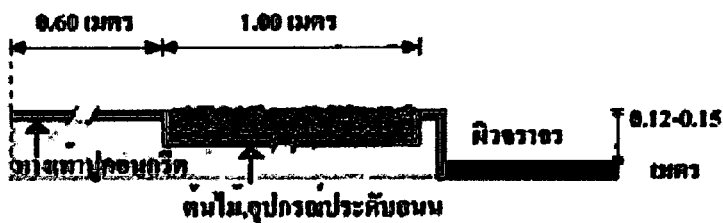
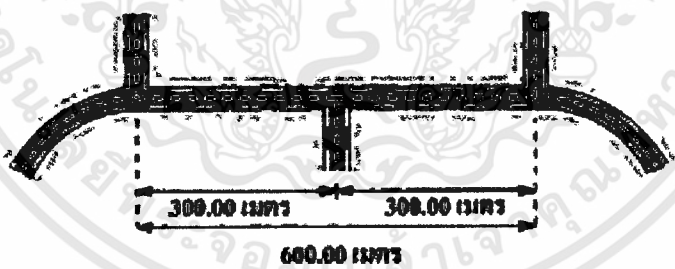
3.1.5 ถนนสายย่อย (Local Street) เป็นถนนที่แยกมาจากถนนสายรอง เพื่อเข้าสู่ สถานที่ต่าง ๆ มีปริมาณการสัญจรที่เบาบางกว่าถนนประเภทอื่น ๆ

ข้อควรพิจารณาในการปรับปรุง

1. ลำดับศักดิ์ของถนนเนื่องจากระบบของถนนจะทำหน้าที่ในการถ่ายเทปริมาณการใช้ยานพาหนะ จากถนนสายหนึ่งมายังอีกถนนสายหนึ่ง ดังนั้นลำดับศักดิ์ ของถนนจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการ พิจารณาถึงการปรับปรุงก่อน
2. ขนาดของถนนที่เหมาะสม กับปริมาณการจราจร ขนาดของถนนนอกจากจะกำหนด เป็นมาตรฐานโดยคิดจากปริมาณของการจราจร Traffic volume ที่ถนนสายนั้นจะสามารถรองรับ ได้แล้วยังอาจกำหนดได้จากการกำหนดปริมาณของการใช้จากกลุ่มกิจกรรมที่เกิดขึ้น เช่น บริเวณ ถนนสายรอง 2 สายที่มีกิจกรรมแตกต่างกันระหว่างพาณิชยกรรมและพักอาศัยถนนสายรองที่ รองรับกิจกรรมของพาณิชยกรรม ย่อมมีความสำคัญมากกว่า เนื่องจากต้องรองรับปริมาณของการ ใช้จากทุกหน่วยพักอาศัยในเมืองนั้น ๆ
3. ความสะดวกและความปลอดภัย เช่น ความสะดวกในระยะเลี้ยวมีระบบป้ายบอกทางที่ชัดเจน สังเกตได้จากระยะไกล ความไม่สับสนในเรื่องทางแยกและทิศทาง จุดตัดของถนนที่มีมุมลาดเอียง ที่ปลอดภัย
4. ความสวยงาม สามารถพิจารณาตามสภาพของถนน รวมทั้งอุปกรณ์และองค์ประกอบ อื่น ๆ เช่น พิวถนน Street Furniture แล้วความสวยงามของถนน จะดูได้จากการมองเห็นภาพอื่น ๆ จากถนน เช่น อาคารและสิ่งประกอบคุณกลมกลืนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีป้ายกรงรั้ง หรือ ป้ายที่อาจเป็นอันตรายต่อการสัญจร รวมไปถึงการสร้างความรู้สึกกระตือรือร้นในการเดินทาง โดยเฉพาะการเดินทางเข้าสู่ตัวเมือง ควรมีการเสริมทัศนียภาพก่อนการเข้าเมือง เพื่อให้สามารถ สังเกตได้จากถนนสายหลักที่เข้าเมือง

ภาพที่ 2.39 ระยะความกว้างของถนนและระยะทางเท้า

ภาพที่ 2.40 ระยะช่วงความยาวของถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การติดตั้งไฟถนน

3.2.1 ติดตั้งโคมไฟเข้ากับเสาของการไฟฟ้า ในกรณีนี้ไม่ต้องติดตั้งเสาโคมไฟ เพียงแต่ติดโคมไฟเข้ากับเสาไฟเท่านั้น วิธีนี้ระยะห่างโคมไฟขึ้นอยู่กับระยะเสาไฟฟ้างั้นนั้นต้องเลือกชนิดโคมไฟให้มีแสงออกด้านข้างให้เหมาะกับระยะเสาไฟฟ้างั้นนั้น นอกจากนั้นความสูงโคมไฟก็ถูกบังคับด้วย เพราะต้องติดตั้งต่ำกว่าสายไฟแรงสูง

3.2.2 ติดตั้งเสาโคมไฟแสงสว่างต่างหาก กรณีที่ไม่มีเสาของการไฟฟ้า การติดตั้งโคมไฟฟ้างั้นนั้นต้องพิจารณาการติดตั้งเสาไฟถนนต่างหาก ดังนั้นจึงต้องเลือกทั้งความสูงโคมไฟและระยะห่างระหว่างเสาโคมไฟด้วย

3.2.3 การติดตั้งโคมไฟที่ทางโค้ง การติดตั้งโคมไฟสำหรับถนนที่โค้งมากควรติดตั้งโคมไฟที่โค้งด้านนอกทางเดียวเพื่อใช้แนวโคมเป็นตัวบอกความโค้งถนน ถ้าหากติดตั้งโคมไฟทั้งสองด้านของถนนทำให้มองเห็นความโค้งของถนนได้ไม่ชัด

3.2.4 การติดตั้งโคมไฟที่ทางแยก ควรใช้หลอดต่างชนิดกันเพื่อให้สังเกตเห็นง่าย

3.3 ทางเดินเท้า (Pedestrian Way) ประเภทต่าง ๆ ของทางเดินเท้า

3.3.1 ทางเท้าขนานไปกับแนวถนน เป็นทางเท้าที่ขนานไปกับแนวของถนนต่าง ๆ ในเมือง

3.3.2 ทางเท้าชนิดที่เป็นทางลัด เป็นทางเท้าที่มักรู้จักกันเฉพาะกลุ่มลัดไปตามซอกหรือด้านหลังอาคารทางลัดเหล่านี้ ส่วนอาจได้รับการส่งเสริมให้เข้าอยู่ในระบบทางเท้าของเมือง โดยปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อความคล่องตัวให้กับระบบการสัญจรของเมืองได้

3.3.3 ทางเท้าระหว่างอาคารพาณิชย์ หรือย่านทางเดินเท้า เป็นทางเท้าที่คนสามารถเดินทางติดต่อกันได้ทั้งบริเวณ โดยไม่มีการสัญจรทางรถเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งบริเวณดังกล่าวอาจมีกิจกรรมที่ดึงดูดทั้งในเชิงพาณิชย์หรือนันทนาการก็ได้

3.3.4 ทางเท้าชั่วคราว ได้แก่ การปิดถนนบางสายในวันพิเศษ เพื่อใช้เป็นทางเดินเท้าหรือกิจกรรมนันทนาการ

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. ความต่อเนื่องของทางเดินเท้า โดยพิจารณาจากจุดหมายของผู้คน ดังนั้นทางเดินเท้าจากบริเวณต่างๆ ไปยังพื้นที่จุดหมายจึงเป็นสิ่งสำคัญ รวมทั้งการสัญจรไปเชื่อมต่อการสัญจรรูปแบบอื่นๆ

2. ความปลอดภัย เป็นการคำนึงถึงการสัญจรทางเท้ากับทางสัญจรระบบอื่น ซึ่งอาจแยกจากกันอย่างชัดเจนบางจุด เช่น จุดตัดของถนนควรมีระบบการป้องกันและควบคุมที่ตีพ

3. ขนาดของทางเท้าที่เพียงพอ โดยคิดจากประมาณของผู้ใช้ รวมไปถึงการเผื่อพื้นที่ไว้สำหรับกิจกรรมต่าง บนทางเท้า นั้น เช่น การพักผ่อน, จุดคอยรถประจำทาง บริเวณขายเครื่องดื่ม เป็นต้น

4. การเพิ่มทางเดินเท้าในเมือง สามารถทำได้หลายกรณี เช่น

4.1 ยกเลิกช่องจอดรถในแนวถนนนั้น ๆ โดยจัดหาที่จอดรถในบริเวณอื่นแทน

4.2 กรณีมีความหนาแน่นของทางเท้าด้านเดียวอาจพิจารณาเพิ่มความกว้างทางเท้าขึ้นอีกด้าน

4.3 กรณีถนนมีเกาะกลาง อาจพิจารณาลดขนาดเกาะกลางถนนลงซึ่งไม่มีผลต่อการสัญจร โดยเพิ่มขนาดของทางเท้าขึ้น

4.4 การพัฒนาทางเดิน ระหว่างหลังอาคาร ซึ่งต้องอาศัยการวางแผน ความร่วมมือที่ดีกับประชาชน

4.5 การเพิ่มทางเดินลัด เพื่อลดภาระของทางเดินเท้าหลัก เช่น การเพิ่มทางเดินเลียบบแม่น้ำ

4.6 การจัดระเบียบทางเดินเท้า รวมถึงการจัดระเบียบของสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ยังมีข้อพิจารณาที่สำคัญ เช่น ผิวพื้นของทางเดินเท้า ซึ่งต้องเน้นถึงความต่อเนื่องและความปลอดภัย การซ่อมแซมสาธารณูปโภค ความสะดวกในการใช้ของคนพิการ รวมถึงการเข้าถึงได้ของรถบริการบางประเภท และความสวยงามของทางเดินเท้า ดังนั้นทางเดินเท้าที่สวยงาม อาจหมายถึง ความมีชีวิตชีวาของทางเท้าที่กำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับทางเท้า การควบคุมรูปแบบ การจัดระเบียบ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความน่าใช้ของทางเดินเท้าได้เป็นอย่างดี

3.4 ที่จอดรถ ประเภทต่าง ๆ ของที่จอดรถ

3.4.1 ที่จอดรถชั่วคราว ได้แก่ ที่จอดรถส่งคน ส่งของ ที่จอดรถประจำทาง
รถรับจ้าง

3.4.2 ที่จอดรถริมถนน ควรคำนึงถึงปริมาณของรถอุปสรรคในการเข้าออก รวมถึงโอกาสเกิดอุบัติเหตุทั้งจากยานพาหนะและคนเดินเท้า

3.4.3 ที่จอดรถนอกแนวถนน คือ ที่จอดรถที่เตรียมไว้โดยเฉพาะ สามารถเชื่อมต่อกับถนนได้

3.4.4 อาคารจอดรถ ได้แก่ การจัดสร้างอาคารสำหรับจอดรถเป็นชั้น ๆ ข้อควรคำนึงที่สำคัญคือสถานที่ตั้ง จำนวนและปริมาณการเข้าออกซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความล่าช้าในการสัญจรของเส้นทางถนนอื่นด้วย

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. การจัดตำแหน่งที่จอดรถ ควรให้สัมพันธ์กับจุดหมายปลายทาง โดยปกติจะอยู่ในระยะเวลาประมาณ 2 นาที ในระยะทาง 200 เมตร

2. การจัดหาบริเวณจอดรถ ประเภทที่จอดนอกแนวถนน ควรคำนึงถึงสภาพของที่จอด เช่น อาจใช้ด้านหลังของอาคารพาณิชย์, พื้นที่รกร้างว่างเปล่า พื้นที่ใต้ทางด่วน เป็นต้น

3. มุมมอง ปัญหาที่พบบ่อยคือ การจอดรถด้านหน้าอาคาร ทำให้มุมมองของที่จอดรถไปบดบังทัศนียภาพของอาคาร โดยเฉพาะรถขนาดใหญ่และมีการจอดเป็นจำนวนมาก

4. การเตรียมพื้นที่รองรับ จากสถานที่จอดรถจุดหมายปลายทาง โดยเฉพาะกลุ่มคนเป็นจำนวนมากเพื่อรวมตัวกันเดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง

5. ความปลอดภัย ในเรื่องระยะเลี้ยวและระยะการมองเห็น โดยเฉพาะการเข้าออกจากที่จอดรถสู่อาคารนอก

6. ความสวยงามด้านภูมิทัศน์ เพื่อลดความแออัดของที่จอดรถอาจใช้การปลูกต้นไม้เข้าช่วยหรือใช้การเล่นระดับของที่จอดรถ กับอาคารด้านหลังเพื่อลดการบดบัง และช่วยเสริมทัศนียภาพให้น่าดูมากขึ้น

4. ที่หมายตา (Landmark) คือ สิ่งที่สำคัญตามากที่สุดของเมือง บางแห่งสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เช่น ตึก EMPIRE STATE หรือเสาศาสนสถานวิหิตยบางแห่งก็เล็ก และสามารถมองเห็นได้เฉพาะระยะใกล้ เช่น หอนาฬิกา น้ำพุ หรือรูปปั้นในสวนสาธารณะหรืออาจหมายถึงบริเวณที่มีความเป็นพิเศษ เช่น อาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด โบสถ์ เจดีย์ อาคารสูง สะพาน หอนาฬิกา อนุสาวรีย์ เสาธง รูปปั้น หรืองานประติมากรรม ทั้งนี้ที่หมายตา จะเป็นสิ่งที่จะช่วยในการกำหนดทิศทางช่วยให้คนไม่หลงทาง สามารถบ่งบอกลักษณะประจำย่านนั้นได้

ที่หมายตามิได้จำกัดเฉพาะ อาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่เดินหรือแปลกตาเท่านั้น แต่อาจหมายถึงพื้นที่เปิดโล่ง สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ เช่น สวนลุมพินี สนามหลวง ลานหน้าศาลากลางจังหวัด และมีได้จำกัดเฉพาะสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพียงอย่างเดียวอาจหมายถึงสิ่งที่มีธรรมชาติได้สร้างขึ้น เช่น ภูเขา เทือกเขา ป่า โคลงแม่น้ำ เป็นต้น

4.1 ความสำคัญของที่หมายตา

4.1.1 เป็นสิ่งที่จะช่วยกำหนดทิศทาง และสามารถบ่งบอกลักษณะ หรือเอกลักษณ์ประจำย่านนั้นได้

4.1.2 เป็นศูนย์รวมกิจกรรม ที่หมายตาบางแห่งสามารถใช้ประโยชน์ของพื้นที่ได้มากกว่าเป็นตัวบ่งบอกทิศทาง เช่น ศูนย์ชุมชนของประชาชน ศูนย์กลางข่าวสาร การท่องเที่ยว เป็นต้น

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

1. การเปิดมุมมอง หรือปรับเส้นทางสัญจรไปยังที่หมายตาโดยอาศัยแนวทางการสัญจรหลัก – รอง รวมถึงจุดหมายปลายทาง เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการปรับเส้นทางและมุมมอง

2. การเสริมที่หมายตา ให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้นมีวิธีการดังนี้

2.1 การควบคุมสิ่งก่อสร้าง หรือส่วนประกอบที่จะมาบดบังที่หมายตา เช่น ควบคุมอาคารสิ่งปลูกสร้าง แนวต้นไม้ ร้านขายของ เสาไฟฟ้า สายไฟฟ้า ป้ายโฆษณา หรืออาจรวมถึงสถานที่จอดรถ ซึ่งสามารถบดบังมุมมองที่ดีของที่หมายตาได้

2.2 เสริมที่หมายตาให้เด่นชัด และน่าสนใจมากขึ้นได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเพิ่มฉากหลัง การเน้นกรอบของภาพ การช่วยหาแนวเพื่อนำสายตาไปสู่จุดหมายตา

2.3 กำหนดจุดชม หรือจุดที่สามารถมองเห็นที่หมายตาได้จากระยะไกล เช่น จากบริเวณอาคารสูง หรือจากยอดเขามองลงมายังศูนย์กลางเมือง กำหนดพื้นที่ควบคุมการก่อสร้างอาคารเพื่อไม่ให้บังคั้งที่หมายตาที่กำหนดขึ้น

5. ขอบเขต (Edge) คือ แหล่งรวมกิจกรรม ทำหน้าที่คล้าย ๆ Landmark ผิดกันตรงที่มีหน้าที่ใช้สอยมากกว่า กล่าวคือ Landmark เป็นวัตถุที่เด่นสะดุดตาแต่ Node เป็นสถานที่ชุมนุมเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรือหมายถึงบริเวณที่ผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวัน อาทิเช่น บริเวณตลาดนัดคลองเตย หรืออาจจะเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เช่น บริเวณตลาดนัดสวนจตุจักร หรือเป็นช่วงระยะเวลาพิเศษที่ติดต่อกันหลาย ๆ วัน เช่น บริเวณจัดงานแสดงสินค้าที่สวนอัมพร เป็นต้น ซึ่งกล่าวโดยรวม ๆ แล้วที่รวมกิจกรรมก็คือ ย่านชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นค่อนข้างสูงและเกิดจากการรวมตัวกันเพื่อกิจกรรมมากกว่าลักษณะทางกายภาพอื่น ๆ และข้อพิจารณาในการปรับปรุงจะใช้แนวทางใกล้เคียงกับย่าน (Districts)

1. แนวความคิดในการจัดภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ และภูมิสถาปัตยกรรมในพื้นที่เทศบาลนครนครสวรรค์มีแนวความคิดเบื้องต้น ดังนี้

1.1 รักษาโครงสร้างทางจินตภาพของเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ทั้งด้านอาคารและสภาพแวดล้อม โดยการปรับปรุงภูมิทัศน์ที่ส่งเสริมบรรยากาศ คุณค่า และความสง่างามของสถานที่ อาทิ การปรับปรุงผังบริเวณวัด ศาสนสถาน โบราณสถานที่มีความสำคัญเพื่อดำรงรักษาคุณค่าด้านศิลปกรรมและความเป็นศูนย์กลางกิจกรรมทางสังคม การปรับปรุงภูมิทัศน์ตามแนวเส้นทางการสัญจร ทั้งทางบกและทางน้ำ เป็นต้น

1.2 ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงพื้นที่ริมแม่น้ำปิง น่าน และเจ้าพระยา เนื่องจากมีลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์แห่งเดียวในประเทศไทยที่เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นทางการสัญจรของผู้คนและการขนส่งสินค้า รองรับการระบายน้ำตามธรรมชาติ และมีทัศนียภาพที่สวยงาม จึงมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นศูนย์รวมกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 สงวนรักษาแหล่งน้ำ และพื้นที่สีเขียวที่มีความสำคัญในพื้นที่ อาทิ บึงบอระเพ็ด และอุทยานสวรรค์ เพื่อให้ดำเนินบทบาทการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่มีกิจกรรมหลากหลายและสืบต่อหน้าที่สำคัญในการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศให้กับเมือง

1.4 ออกแบบ และจัดทำเส้นทางเดินเท้าและทางจักรยาน เพื่อปรับปรุง และขยายขนาดทางเดินเท้าให้กว้างขึ้น สะดวกขึ้น สนับสนุนการสัญจรโดยทางเท้าหรือทางจักรยาน ลดการใช้พลังงานเชื้อเพลิงจากรถยนต์เพื่อให้เป็นเมืองปราศจากมลภาวะ มีเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมในละแวกย่านที่อยู่ใกล้เคียงให้สามารถติดต่อถึงกันได้โดยง่าย

1.5 เพิ่มพื้นที่ว่าง และพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชนเมือง เพื่อลดความแออัด เพิ่มความปลอดภัย โปร่ง สร้างสภาวะน่าสบายในพื้นที่สาธารณะให้กับประชาชนในชุมชนเทศบาลนครนครสวรรค์ โดยจัดสวนสาธารณะให้สามารถใช้งานได้มากขึ้น ตอบสนองพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ในการพักผ่อนหย่อนใจได้อย่างเต็มที่ มีสวนหย่อมบริเวณเกาะกลางถนน ริมถนน หรือหัวมุมถนนที่ช่วยส่งเสริมภูมิทัศน์ ความสวยงามให้แก่เทศบาลตลอดทั้งเส้นทางสัญจร รวมทั้งการเพิ่มระยะถอยร่นของแนวถนน ริมแม่น้ำ ริมคลองต่าง ๆ เป็นต้น

1.6 ออกแบบ และจัดอุปกรณ์ประกอบถนน (Street Furniture) ที่มีความสวยงามทนทาน แสดงเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น เหมาะสมต่อการใช้งานในแต่ละพื้นที่ มีการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งที่เป็นระเบียบเรียบร้อย อาทิ ป้อมตำรวจจราจรที่ปักคอรอบประจำทาง เสาไฟฟ้าส่องสว่าง ศาลาพักผ่อน ม้านั่ง ที่ทิ้งขยะ กระบะต้นไม้ ชุ่มชายของ การออกแบบรายละเอียดการใช้วัสดุปูพื้นทางเท้า น้ำพุ ประติมากรรมและอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ได้ถึงลักษณะทางจินตภาพของชุมชน เพิ่มความสวยงาม น่ามอง สร้างบรรยากาศแห่งความเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเยือนเต็มเปี่ยมไปด้วยความรื่นรมย์ ความมีสีสัน และความมีชีวิตชีวาของเมืองอันเป็นเสน่ห์เฉพาะที่ไม่มีวันจืดจาง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชระ งามนิกุลชลิน (2544 : 116-119) การพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่พาณิชยกรรมบริเวณตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ผลสรุปของการวิจัย การพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่พาณิชยกรรมบริเวณตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์เป็นโครงการที่จัดทำขึ้น เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อแก้ไขสภาพปัญหาชุมชนเมืองที่ส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่แบบเมือง (Urban life) เพื่อให้คนในชุมชนเมืองมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยขั้นตอนการศึกษาในครั้งนี้สามารถแยกเป็น 2 ขั้นตอนหลักคือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis) เริ่มต้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ที่ต้องนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ การใช้ที่ดิน ประชากร การคมนาคมขนส่ง ภูมิประเทศสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนนอกเหนือจากนี้จะเป็นการสำรวจข้อมูลโดยละเอียด ได้แก่ ลักษณะของพื้นที่ โครงสร้างของชุมชนย่อย (Neighborhood) โดยเฉพาะโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชุมชน ซึ่งเกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการโดยตรง ต้องทำการศึกษาสถานะเศรษฐกิจ ความต้องการทางด้านพื้นที่พาณิชยกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา และสภาพการแข่งขันของบริเวณพื้นที่การค้าใน

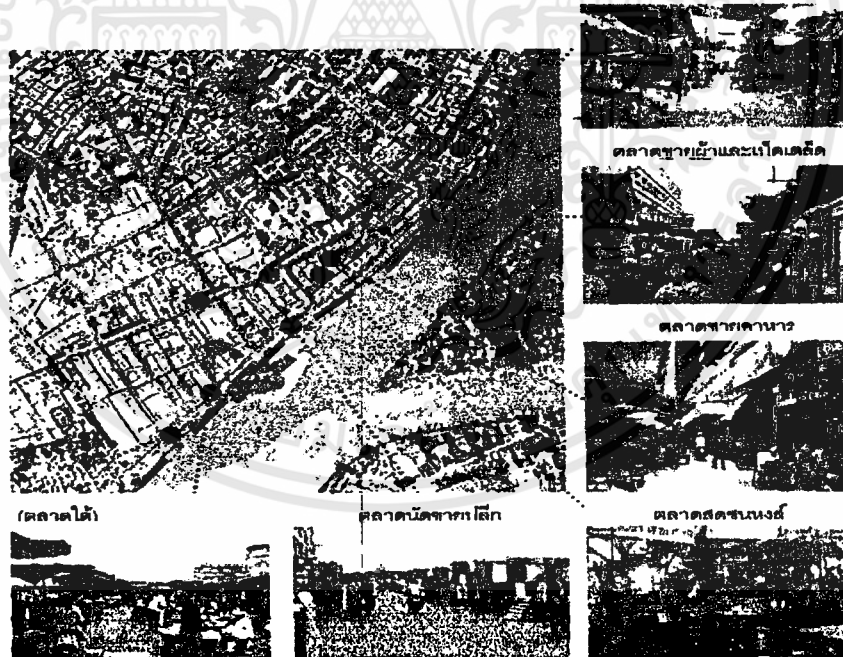
บริเวณโดยรอบ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสำรวจนำมาวิเคราะห์ ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจ โครงสร้างการรวมกลุ่ม (Organization) และรูปแบบของชุมชน ได้แก่ จินตภาพของเมือง (The image of the city) การทำความเข้าใจองค์ประกอบของเมือง โดยการสำรวจด้วยตา (visual survey) วิเคราะห์การใช้ที่ดินบริเวณ โดยรอบว่ามีการเกี่ยวเนื่องของกิจกรรมการใช้พื้นที่อย่างไร และ มีความสัมพันธ์กับระบบสัญจรอย่างไร และการระบุและบ่งชี้บริเวณแข็งและอ่อน (Identification of hard and soft areas) ก็จะสามารถระบุปัญหาและกำหนดขอบเขต เนื้อหาของความมุ่งหมาย ในการออกแบบ โดยบริเวณพื้นที่โครงการซึ่งเป็นย่านพาณิชยกรรมเก่าบริเวณศูนย์กลางเมืองแสดง ภาพบริเวณแข็ง (Hard) และอ่อน (Soft) ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ปรากฏออกมาค่อนข้างชัดเจน คือ ความเสื่อมสภาพการใช้งาน (Function Obsolescence) ของอาคารที่ไม่สามารถใช้งานได้ต่อ และ ความเสื่อมคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Depreciation) ของอาคารที่หมดคุณค่าในการลงทุน อีกต่อไป ประกอบกับสภาพปัญหาภาวะเศรษฐกิจของย่านพาณิชยกรรมตกต่ำลงเนื่องจากได้รับ ผลกระทบจากศูนย์การค้าสมัยใหม่ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ดีและสิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการ ดั่งนั้นหากไม่มีการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมกายภาพของย่านพาณิชยกรรม บริเวณ ศูนย์กลางขึ้นมาใหม่ พื้นที่ซึ่งมีคุณค่าและความหมายของชุมชนทางด้านแหล่งตั้งถิ่นฐานเริ่มแรก ก็จะหมดความหมาย จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงเป็นตัวกำหนด (Indicator) เข้าสู่การพัฒนาและ ปรับปรุงพื้นที่พาณิชยกรรม บริเวณตลาดปากน้ำจังหวัดนครสวรรค์ ในแนวทางการพัฒนาหรือ สร้างใหม่ (Redevelopment)

2. การสังเคราะห์ (Synthesis) จากขั้นตอนการวิเคราะห์ แนวความคิดและความเข้าใจ สภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้นการรับรู้ถึงสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดสภาพทางกายภาพที่ส่งผล กระทบต่อความเป็นอยู่ของชุมชนอย่างไร และทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ทำให้ผลคุ้มค่ามาก ที่สุด โดยอาศัยกลไกทางกฎหมายและการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ และการสังเคราะห์จะเป็นขั้นตอนในการสร้างแนวความคิดในการพัฒนา ซึ่งอาจมี หลายแนวทางเนื่องจากการแก้ปัญหาที่มีหลายทางเลือก ซึ่งต้องเลือกแนวความคิดที่ถูกต้องและ เหมาะสม แล้วพัฒนาแนวความคิดนั้นให้เป็น โครงการออกแบบในระดับแนวความคิด และพัฒนา ต่อมาเป็นการออกแบบและวางผังเบื้องต้น (Preliminary plan)

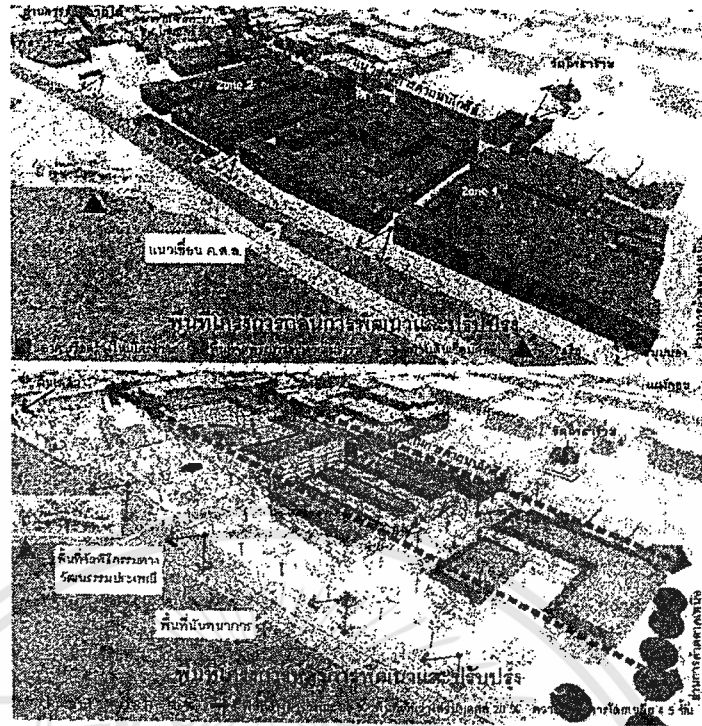
กรณีพื้นที่โครงการมีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมถึงพักอาศัยหนาแน่นมาก ทำให้เกิดสภาพแออัด แนวทางการออกแบบเพื่อพัฒนาและปรับปรุงย่านพาณิชยกรรม คือ การ เพิ่มพื้นที่เปิดโล่ง (Open space) เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะสุนทรียภาพที่ดีในการอยู่อาศัย เช่น การจัดให้มีการปลูกต้นไม้ให้ร่มเงาและดูแลรักษาง่าย ซึ่งสามารถช่วยลดก๊าซพิษบางส่วนได้ โดยใช้ต้นไม้ที่ทนแล้งซึ่งเป็นต้นไม้ประจำจังหวัด การออกแบบขององค์ประกอบภูมิทัศน์ เพื่อให้อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับผู้อยู่อาศัยและผู้คนเข้ามาใช้บริการ โดยมีรูปแบบที่ส่งเสริม ลักษณะเฉพาะของย่าน (Identity of place) ให้เป็นจุดดึงดูดและสร้างความประทับใจ และเป็นที

ยอมรับข้อบกพร่องของพื้นที่อยู่อาศัยในพื้นที่โครงการ การกำหนดมุมมองไปยังจุดเน้น ได้แก่ แม่น้ำ วัด หรือที่ หมายตา (Landmark) ที่กำหนดขึ้น ในเขตพาณิชย์กรรมที่มีคนอยู่อาศัยหนาแน่นอาจมี บางส่วนของทางเท้าที่จัดเป็นที่นั่งเล่น มีม้านั่งและร่มเงาต้นไม้สำหรับในที่ที่ไกลจากสนามกีฬา หรือสนามเด็กเล่น และปิดถนนสำคัญในย่านไม่ให้รถยนต์เข้าและปรับปรุง ถนนเดิมให้เป็น ทางเดินเท้าอย่างเดียว (Pedestrian mall) จัดพื้นที่เอนกประสงค์เพื่อสร้างกิจกรรมอื่นๆ ในบริเวณที่ สามารถสร้างชีวิตชีวาและดึงดูดคนเข้ามาใช้บริการ ยกตัวอย่าง เช่น การแสดงดนตรี การแสดงอื่นๆ การลดราคาสินค้า งานเทศกาล ฯลฯ เป็นต้น และคำนึงถึงความปลอดภัยจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น ระหว่างรถยนต์ และผู้ใช้ถนน ด้วยการออกแบบที่ระมัดระวัง เช่น การใช้เสาหลัก รั้วกัน การ เปลี่ยนระดับหรือชนิดของผิวพื้นที่ลาดเอียงทางเท้าและถนนจะช่วยเตือนทั้งผู้ขับรถยนต์และ ผู้เดินทางเท้า ให้เกิดความระมัดระวังเป็นพิเศษ เมื่อถึงบริเวณที่ต้องมีการตัดกันของการสัญจรทั้ง สองประเภท

ปัจจัยที่สำคัญเหล่านี้จะต้องมีความพร้อมเพื่อที่จะสร้างความสำเร็จและนำชีวิตชีวาและ กิจกรรมทางเศรษฐกิจมาสู่บริเวณพื้นที่โครงการ ซึ่ง จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องและเป็นผลให้เกิดการเพิ่มกิจกรรมการค้าขายให้ดีขึ้นกับพื้นที่โครงการ

ภาพที่ 2.41 ลักษณะกิจกรรมการค้าในพื้นที่ตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

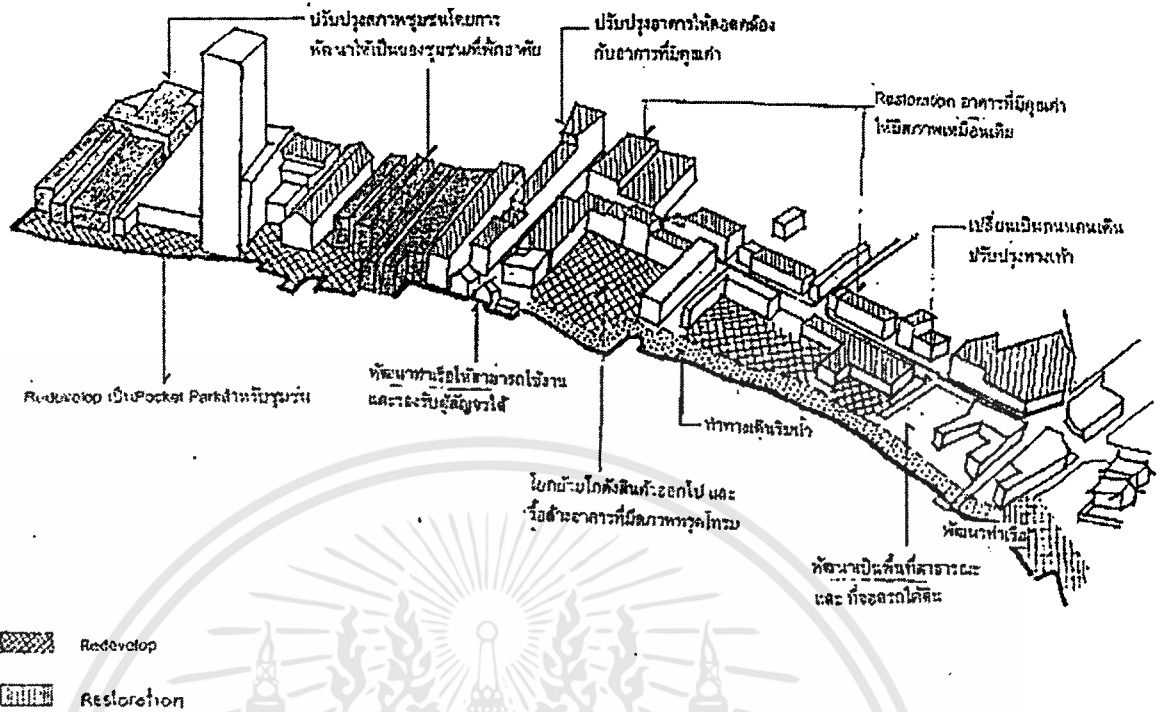

ภาพที่ 2.42 แนวความคิดในการออกแบบ การพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่พาณิชยกรรมบริเวณ ตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

อรอุมา สิริวัฒนชัย (2546 : 169) การฟื้นฟูย่านพาณิชยกรรมและคลังสินค้าริมน้ำย่าน ทรงวาด กรุงเทพมหานคร ผลสรุปการวิจัย การดำเนินการฟื้นฟูย่านทรงวาด ในบทบาท “ย่านการค้า แบบเดิมผสมกับการท่องเที่ยวเมืองเก่า” จะเป็นแนวทางที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และทัศนคติของประชาชนในพื้นที่ศึกษา ซึ่งจะเป็นการผสมผสานกิจกรรมการค้าเดิมและกิจกรรม การท่องเที่ยวในการฟื้นฟูสภาพกายภาพและเศรษฐกิจในพื้นที่ศึกษาโดยเฉพาะการปรับขนาดของ กิจกรรมการค้าให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ และการพัฒนาพื้นที่เสื่อมโทรมให้สามารถใช้ ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิเช่น การลดกิจกรรมค้าส่งภายในพื้นที่ และการอนุรักษ์ฟื้นฟู รูปแบบสถาปัตยกรรม ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ รวมไปถึงการปรับปรุง โครงข่ายการสัญจรให้เหมาะสมและเชื่อมต่อการคมนาคมในระบบขนส่งมวลชนให้เข้าถึงพื้นที่ได้ สะดวกมากขึ้น สำหรับในด้านปัญหาสภาพแวดล้อมที่รุนแรงนั้น พบว่ามาจากศักยภาพของถนน ทรงวาดไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการค้าในพื้นที่ อาทิเช่น การขนถ่ายสินค้าของรถบรรทุกทำให้ จราจรติดขัด ไม่คล่องตัว และยังมีเสียงของรถยนต์กระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งหากมีการลดกิจกรรมการค้าดังกล่าวแล้วนั้นจะเป็น การจำกัดประเภทของรถ ที่จะเข้ามาในพื้นที่ ได้ส่วนหนึ่ง หรือจำกัดประเภทของรถยนต์ที่จะเข้ามาในพื้นที่ หรือ เปลี่ยนการสัญจรเป็นการสัญจร โดยการเดินเท้าซึ่งเมื่อพิจารณาถึงความยาวและความกว้างของถนนทรงวาดนั้นอยู่ในระยะที่ สามารถสัญจรโดยการเดินได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการดำเนินการพัฒนาพื้นที่อาคาร นอกจากเสนอสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินใหม่เพื่อรองรับกับความต้องการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และได้เสนอวิธีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพอาคาร (Conservation and Rehabilitation) สำหรับอาคารที่จัด อยู่ระดับคุณค่าสูงดำเนินการบูรณะให้มีสภาพเหมือนเดิม ในขณะที่อาคารที่จัดอยู่ในระดับคุณค่าปานกลางและสภาพอาคารทรุดโทรมที่เกิดจากการต่อเติมผิดแบบ ดำเนินการปรับปรุงสภาพและรูปแบบให้มีความกลมกลืนกับอาคารที่มีคุณค่า ซึ่งจะดำเนินการช่วงแรกในการฟื้นฟูพื้นที่ศึกษาเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เห็นถึงผลลัพธ์และสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น และวิธีการรื้อสร้างพื้นที่ (Redevelopment) สำหรับอาคารรกร้างเสื่อมโทรมมากโดยเฉพาะพื้นที่บริเวณริมน้ำ เห็นได้ว่ากระทบต่อผลประโยชน์ของเจ้าของที่ดินและอาคารและส่งผลกระทบต่อกิจกรรมความเป็นอยู่ของประชาชนด้วย ซึ่งในด้านสังคมของพื้นที่ในเชิงความสัมพันธ์ของประชาชนนั้น มีความสัมพันธ์ในรูปแบบของกิจกรรมการค้าที่เหมือนกันทั้งในด้านส่งเสริมและแข่งขันกันภายในพื้นที่ศึกษาโดยจากแบบสอบถามผู้ประกอบการค้า แม้ว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามิแนวโน้มการค้าลดลงก็ตามแต่เนื่องจากเป็นกิจกรรมการค้าที่สืบทอดกันมานานแต่อดีต ทำให้เป็นอุปสรรคหนึ่งในการพัฒนากิจกรรมในพื้นที่ ดังนั้นการผลักดันส่งเสริมกิจกรรมอื่นๆอย่างค่อยเป็นค่อยไปจะทำให้ประชาชนเห็นถึงโอกาสที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมได้ นอกจากวิธีการที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นการกำหนดระยะเวลาและกฎหมายบังคับการใช้ถนนและอาคารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นความสัมพันธ์ของระยะเวลาและขั้นตอนการฟื้นฟูจึงเป็นสิ่งที่ผลักดันให้เกิดการพัฒนาได้ ตั้งแต่การซ่อมแซมภายนอกอาคาร การรวบรวมที่ดิน การประกาศเวนคืน และการรื้อสร้างอาคารนั้นจำเป็นต้องวางกลยุทธ์รวมทั้งผลตอบแทนต่างๆ โดยให้เจ้าของที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา (Joint Development) หรือการจัดสรรผลตอบแทนตามความต้องการของผู้มีส่วนได้-เสีย แหล่งเงินทองในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องพยายามให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดหลังการพัฒนาและคุณภาพชีวิตที่ดี

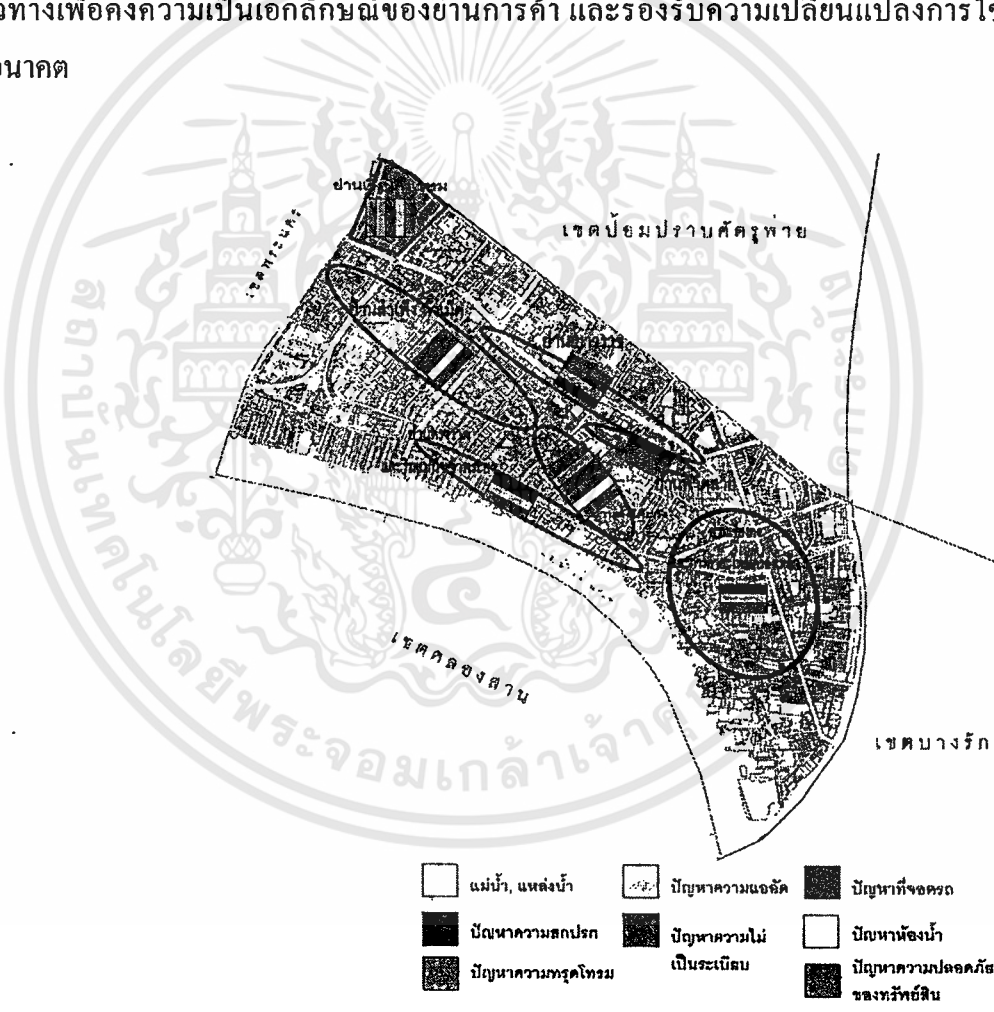
ภาพที่ 2.43 กรอบแนวทางการพัฒนาพื้นที่ย่านพาณิชย์กรรมและคลังสินค้าริมน้ำย่านทรงวาด กรุงเทพมหานคร

ทิพย์สุคนธ์ สุปิน (2547 : ง) แนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรมในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในปัจจุบัน การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินของเขตสัมพันธวงศ์ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรมในปัจจุบัน วิเคราะห์ปัจจัย ศักยภาพ ปัญหา และแนวโน้มการพัฒนาพื้นที่ทางพาณิชย์กรรม เพื่อเสนอแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรม ที่เหมาะสมกับพื้นที่ศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การสำรวจภาคสนามเพื่อวิเคราะห์การใช้ที่ดินของพื้นที่ศึกษา แยกตามย่านต่างๆ จัดทำแบบสอบถาม ผู้ขายในพื้นที่ และผู้ที่เข้ามาซื้อสินค้า และสัมภาษณ์คนในพื้นที่

ผลการศึกษาพบว่า การใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรมในเขตสัมพันธวงศ์ ปัจจุบัน เป็นการใช้ที่ดินแบบผสมผสานระหว่างพาณิชย์กรรมและที่พักอาศัย ย่านการค้าแต่ละด้านที่มีสินค้าและกิจกรรมการค้าที่เป็นเอกลักษณ์ มีการแบ่งประเภทของสินค้าอย่างชัดเจน ปัญหาที่พบในเขตสัมพันธวงศ์นั้น แบ่งออกเป็นด้านต่างๆ 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านกายภาพ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และปัญหาด้านสังคม ปัญหาที่เห็นเด่นชัดที่สุด คือ ปัญหาความแออัด และความไม่เป็นระเบียบของ

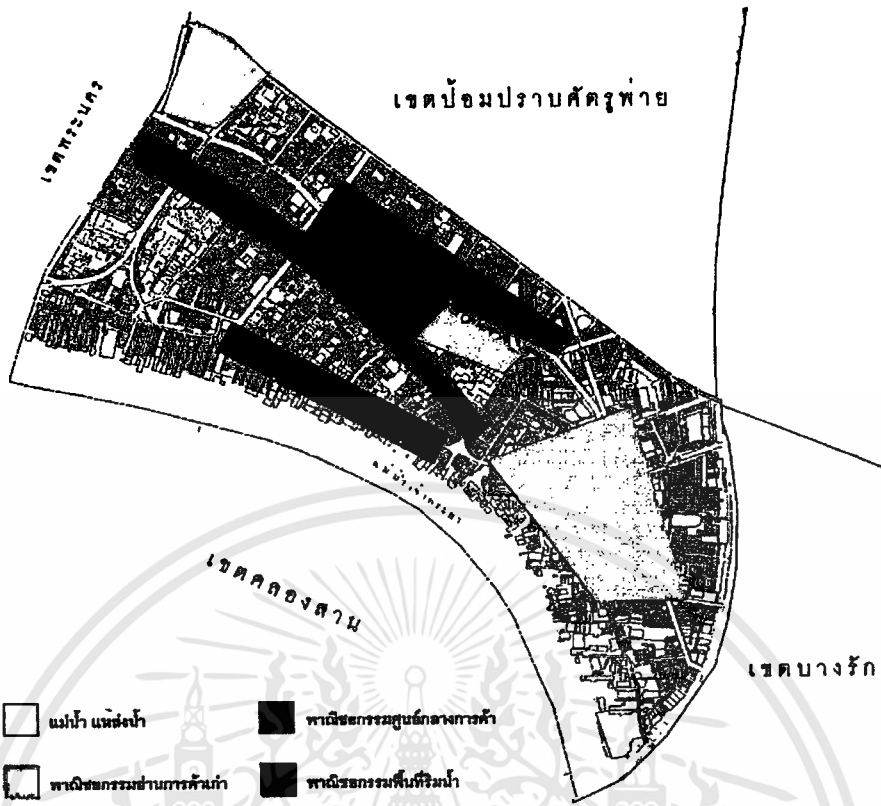
พื้นที่ ซึ่งมีทั้งเรื่องของที่พักอาศัยที่ไม่เหมาะสมกับคุณภาพชีวิตที่ดี ปัญหาสิ่งแวดล้อม มลภาวะต่างๆ และความสกปรกของพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เสนอแนะแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรมเขตสัมพันธวงศ์ เพื่อสนับสนุน ให้การใช้ที่ดินเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายการใช้ที่ดินให้เหมาะสมสำหรับย่านการค้าแต่ละประเภท แบ่งเป็น พาณิชยกรรมศูนย์กลางการค้า คือ ย่านลำเพ็ญ หัวเมียด ย่านตั้งโต๊ะกัง วัดเกาะ และย่านเยาวราช พาณิชยกรรมพื้นที่ริมน้ำ (Water front) คือ ย่านทรงวาดและริมน้ำเจ้าพระยา และพาณิชยกรรมย่านการค้าเก่า คือ ย่านเวียงนครเขมร และย่านพาดสาย ย่านเชียงกง และการค้า อะไหล่เครื่องเหล็ก นอกจากนี้งานวิจัยยังได้ระบุปัญหาและข้อคิดเห็นของประชาชนนำมาพิจารณาเสนอแนวทางเพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของย่านการค้า และรองรับความเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในอนาคต

ภาพที่ 2.44 แสดงสภาพปัญหาในย่านการค้าต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.45 แสดงผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะฉนวนสำหรับพาณิชยกรรม เทศบาล นคร นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสำรวจ และการสัมภาษณ์ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางพัฒนา เกาะฉนวนสำหรับพาณิชยกรรม

ดังนั้นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนด ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.2.1 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.2.2 การสร้างเครื่องมือ
- 3.3 การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มประชากรและตัวอย่างใช้ในการวิจัย ออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ร้านอาหาร ร้านค้าร้าน โชว์ห่วย จำนวนทั้งหมด 50 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan
2. กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เกาะฉนวนประชากรที่อาศัยอยู่เกาะฉนวนมีจำนวน 140 คน โดยสุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน โดยใช้เกณฑ์ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan
3. กลุ่มผู้บริหารในสำนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์ 2 คน มีดังนี้
  - 3.1 นาย สมพงษ์ นิลประยูร หัวหน้าฝ่ายงานควบคุมการก่อสร้าง
  - 3.2 นายธนาภัสร์ แสงเกียรติยุทธ นักวิชาการท้องถิ่น สำนักการช่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มี 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบสำรวจ ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ การใช้พื้นที่ โดยใช้กล้องถ่ายภาพหรือกล้องวิดีโอเก็บข้อมูล
2. แบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ปัญหาและความต้องการของผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่ศึกษา โดยใช้แผนที่เป็นคู่มือในการลงพื้นที่การสัมภาษณ์

3.2.2 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาขอบเขตของเนื้อหาสาระที่ทำการวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ พฤติกรรม ของผู้ประกอบการและชุมชนพื้นที่ศึกษา และได้สร้างแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประเด็นที่จะศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสำรวจ ประเด็นที่จะศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ ประกอบด้วย
  - 1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต
  - 1.2 ลักษณะอาคารบ้านเรือน
  - 1.3 ที่ว่าง
  - 1.4 การใช้พื้นที่
  - 1.5 เส้นทางการคมนาคม
  - 1.6 สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
  - 1.7 ที่หมายตา (Landmark)

2. แบบสัมภาษณ์ ประเด็นที่จะสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามในด้าน เพศ อายุ ตำแหน่ง รายได้ วุฒิกำรศึกษา อาชีพ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบการและความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาเกาะงูวนสำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลการสอบถามปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ ผู้ประกอบการและชุมชนโดยทั่วไปของพื้นที่เกาะงูวน ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบเนื้อหา เครื่องมือ และความเที่ยงตรงก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้งและเพื่อให้เที่ยงตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขเครื่องมือ ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ได้ตรวจสอบ จากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือไปขอความอนุเคราะห์จาก ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และสำนวนภาษาที่ใช้ โดยมี ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 อ.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.2 รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.3 อ.ชูเกียรติ แซ่ตั้ง ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. หลังจากที่ได้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขแบบสัมภาษณ์ ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ทำการตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อแก้ไขปรับปรุงก่อนนำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ไปใช้ในการทดลอง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยการสำรวจภาคสนามและการใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.4.1 ข้อมูลจากเอกสาร

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพื้นที่เกาะญวน และสภาพแวดล้อม ภายภาพ จากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 ข้อมูลจากการสำรวจ

สำรวจข้อมูลทั่วไปและสภาพแวดล้อม การใช้พื้นที่ ปัญหาที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

3.4.3 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ปัญหา ของผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่ จากประชากรและกลุ่มตัวอย่างเกาะงวน

3.4.4 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยื่นต่อเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าสำรวจและเก็บข้อมูลจากประชาชนและผู้ประกอบการบริเวณเกาะงวน
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ เมื่อได้รับครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมารวบรวมคะแนนทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้ว นำมาสรุปใช้เป็นแนวทางพัฒนาเกาะงวนสำหรับพาณิชยกรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะงูว่นสำหรับพณิชยกรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสำรวจ และสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัย และแนวทางพัฒนาเกาะงูว่นสำหรับ พณิชยกรรม โดยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีรายละเอียดในการนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 จากการสำรวจ

ตอนที่ 2 จากการสัมภาษณ์

1. การสำรวจ ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ การใช้พื้นที่เกาะงูว่น

2. การสัมภาษณ์ ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ปัญหา ของผู้ประกอบการ และชุมชนในพื้นที่เกาะงูว่น ซึ่งแบ่งรายละเอียดการสัมภาษณ์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ของนักท่องเที่ยว พื้นที่เกาะงูว่น

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ

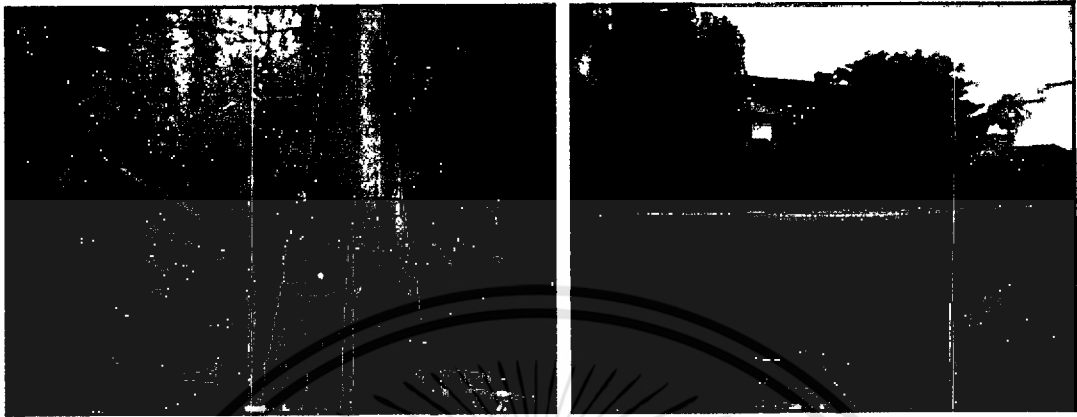
ผู้ประกอบการและชุมชน พื้นที่เกาะงูว่น

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับลักษณะ สภาพแวดล้อมกายภาพ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และชุมชนพื้นที่ ด้วยตนเอง จากการสำรวจพบปัญหาต่างๆ ในพื้นที่เกาะงูว่น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **สภาพปัญหาของพื้นที่** สภาพโดยทั่วไปของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีหมู่บ้านที่รกรุงรัง ทั้งบริเวณรอบๆ เกาะและภายในเกาะ บ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้หรือตึกครึ่งไม้ไม่มีระบบการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานมีน้ำขุดจากบ่อบาดาล ไฟฟ้าเข้ามาจากทางเทศบาลไม่มีโทรศัพท์ ไม่มี Internet บ้านปลูกเกาะกลุ่มที่ละ 2-5 หลัง เข้าออกได้สองทาง และเข้า-ออกได้ตอนน้ำลงถนนจะแห้ง บริเวณคลองด้านติดเทศบาลนครสวรรค์ มีการปล่อยน้ำเสียเป็นจำนวนมาก จากบ้านเรือน

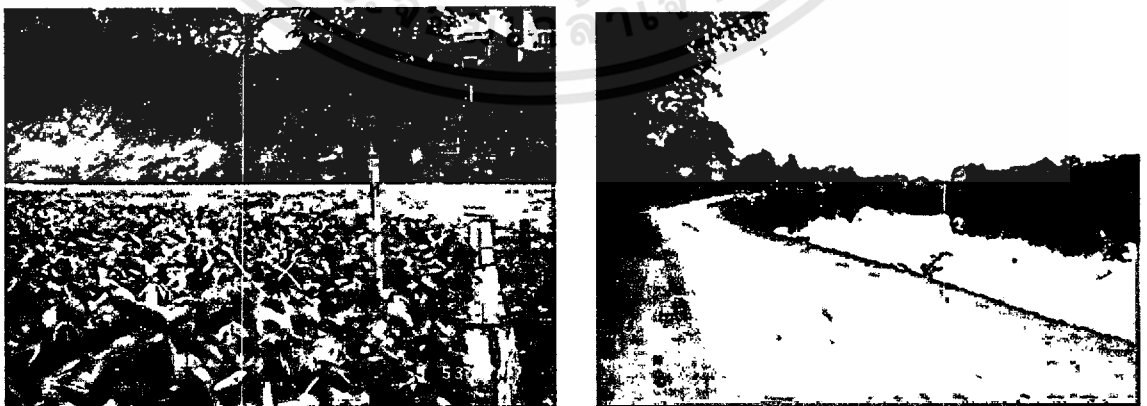
ฝั่งเทศบาลเมืองนครสวรรค์ทำให้น้ำบริเวณคลองด้านในเป็นสีดำ และน้ำเสียเมื่อก่อนพื้นที่บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่เพาะปลูกตอนน้ำขึ้น แต่ปัจจุบันการเพาะปลูกไม่ได้แล้วและสภาพน้ำยังนำเสียส่งกลิ่นเหม็น เป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.1 สภาพน้ำเน่าเสียในปัจจุบัน

รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในเกาะฉนวน จะไปอาศัยกับชุมชนฝั่งเทศบาลนครสวรรค์ คือ ชุมชนรัชชัช ซึ่งจะใช้เป็นสถานที่ออกเสียงทำกิจกรรมของเทศบาลนครสวรรค์ ของชุมชน จึงต้องเป็นที่นี่ ซึ่งอยู่ฝั่งเทศบาลนครสวรรค์ ทำให้สภาพการพัฒนาต่างๆ เข้าถึงประชาชนที่อยู่ในเกาะได้ยาก และช้ากว่าที่อื่น

เนื่องจากฝั่งเทศบาลนครสวรรค์บริเวณพื้นที่ที่ติดคลองได้มีความหนาแน่นมากจึงมีการต่อเติมมาบนพื้นที่ของลำคลอง และปล่อยน้ำเสียออกมาเป็นจำนวนมากโดยมิได้บำบัด จึงทำให้สภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณดังกล่าวเกิดสภาพเน่าเหม็นด้วย สิ่งปฏิกูล และส่วนต่อเติม ก็ไม่มีความมั่นคงพอเพราะต่อเติมกันเอง โดยมิได้ขออนุญาตจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อยู่อาศัยและบุคคลโดยรอบได้

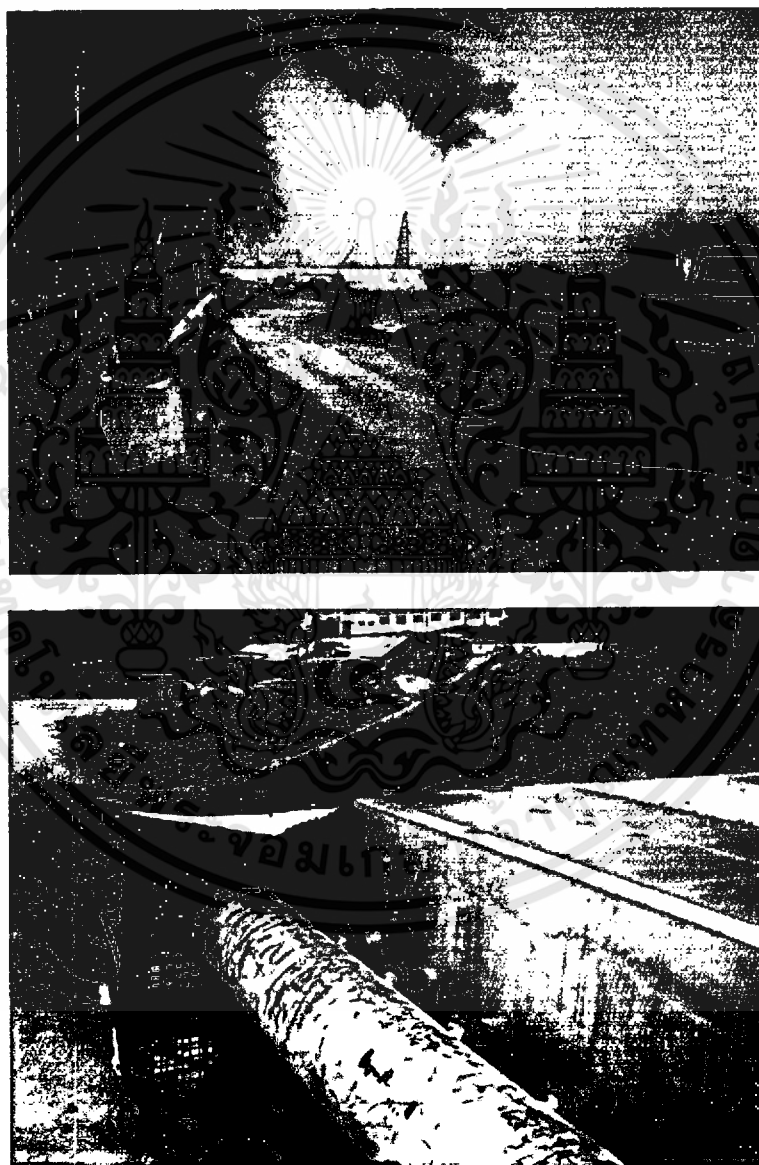

ภาพที่ 4.2 แสดงภาพการถนนริมเขื่อนเกาะฉนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การดำเนินการแก้ไขที่ผ่านมา การแก้ไขที่ทางเทศบาลเมืองนครสวรรค์ได้ดำเนินการไปแล้วส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ไขปัญหาระยะเวลาสั้นๆ เช่น อำนวยความสะดวกขอขบอบาคาลเดินสายไฟฟ้าและออกบ้านเลขที่ให้ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาให้ประชาชนอยู่ได้

จากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับประชาชนภายในเกาะฉนวนจนมีคำกล่าวที่ทางผู้วิจัยได้อินมาว่า “ห่างกันยังไม่ถึงกิโล ที่หนึ่งมีอินเตอร์เน็ตใช้แต่อีกที่น้ำประปายังไม่ไหล” ซึ่งจากคำกล่าวของชาวบ้านประชาชนภายในเกาะฉนวนแสดงให้เห็นรูปแบบการแก้ไขปัญหาที่ทางเทศบาลเมืองนครสวรรค์ ยังไม่ดีเท่าที่ควรและจากศักยภาพของพื้นที่ที่สามารถ ทำให้เกาะฉนวนควรมีการพัฒนามากกว่านี้

ภาพที่ 4.3 แสดงภาพการวางท่อบำบัดน้ำเสียถนนริมเขื่อนเกาะฉนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สภาพพื้นที่โดยรวม

ผู้วิจัยขอจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 2 รูปแบบดังนี้

1. ปัญหาและสภาพพื้นที่โดยรอบโดยรวม

1.1 สภาพที่ดิน ที่บริเวณน้ำท่วมถึงปัจจุบันมีแต่น้ำเน่าเหม็น จะทำการประมงหรือทำการเกษตรไม่ได้ ประชาชนใช้พื้นที่ภายในเกาะฉนวนปลูกพืชผักสวนครัวเท่านั้น

1.2 สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ปัจจุบันประชาชนมีไฟฟ้าใช้มีบ้านเลขที่บางบ้านเท่านั้น และชุดบ่อบาดาล ตอนกลางคืนมืด เงียบสงัด ไม่มีแสงไฟฟ้ามานัก

1.3 ทางสัญจร รถยนต์เข้า-ออก เกาะได้ทางเดียวและเข้าได้เฉพาะตอนน้ำลงถนนจะแห้ง นอกจากนี้เขาได้อีก 2 ทาง ทางหนึ่งรถมอเตอร์ไซค์ เข้าได้ อีกทางหนึ่งเดินเข้าและทางเดินรอบเกาะจะมีเสาไฟฟ้าส่องสว่างบางจุดเท่านั้น

1.4 การเมืองการปกครอง ปัจจุบันประชาชนภายในเกาะฉนวนไปอาศัยชุมชนรชนชัย ใช้เป็นที่ออกเสียงและดูแลภายในเกาะฉนวน ไม่มีชุมชนในท้องถิ่นที่ใช้แสดงความคิดเห็นหรือขอความช่วยเหลือจากเทศบาลนครสวรรค์

1.5 สังคม, เศรษฐกิจ เป็นสังคมต่างจังหวัดบ้านอยู่เป็นกลุ่มบ้าง ห่างกันบ้าง แต่รู้จักกันหมด และมีคนสูงอายุชายของอยู่ที่บ้านส่วนลูกหลานจะไปทำงานในเมืองเทศบาลนครสวรรค์ รายได้ส่วนใหญ่อยู่ประมาณ 6,000-1,0000 บาทต่อคน

ภาพที่ 4.4 แสดงภาพทางเข้าไปยังหมู่บ้าน

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพหมู่บ้านภายในเกาะฉนวน

2. สักยภาพของพื้นที่โดยรอบ

พื้นที่เกาะฉนวนเป็นพื้นที่ๆ ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรประกอบกับการที่เป็นพื้นที่ติดแม่น้ำทำให้มีวิวทิวทัศน์สวยงามหากได้รับการพัฒนาพื้นที่ด้านใน ที่เป็นที่ว่างเป็นที่เดียวทำให้ใกล้ชุมชนขนาดใหญ่แต่กลับกลายเป็นทางระบายน้ำทิ้งและต่อเติมอาคารบ้านเรือนอย่างไม่มีระเบียบ แต่ในขณะที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพื้นที่พบว่าทางเทศบาล ได้แก้ไขบางส่วน โดยการวางท่อขนาดใหญ่โดยวางฝั่งเทศบาลนครสวรรค์ฝั่งเดียวและทำถนนด้านบน โดยมีโรงงานบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่อยู่ตรงทางปล่อยน้ำลงแม่น้ำ

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ปัญหาของผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่ เกาะฉนวน โดยมีรายละเอียดการสัมภาษณ์ เป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ของผู้ประกอบการ พื้นที่บริเวณ โดยรอบ เกาะฉนวน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการมาในพื้นที่ ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทาง การเข้ามาถึงพื้นที่โดยวิธี กิจกรรมในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่าย เฉลี่ยต่อวัน

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ ผู้ประกอบการและชุมชน พื้นที่เกาะฉนวน ประกอบด้วย ลักษณะพื้นที่ใช้สอยของท่านเป็นประเภทใด รูปแบบอาคารเป็นลักษณะอย่างไร อายุในการตั้งถิ่นฐาน ปัจจุบันท่านมีพื้นที่ทั้งหมด ท่านมีปัญหาด้านการใช้ที่ดินหรือไม่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในการปรับปรุงองค์ประกอบของเมือง พื้นที่เกาะฉนวน ท่านคิดว่าเส้นทางไหนที่เข้าถึงพื้นที่เกาะฉนวนสะดวกและปลอดภัย ท่านเห็นด้วยหรือไม่

ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการของพื้นที่เกาะงวน ท่านแสดง
มีความคิดเห็น ปัญหาและการแก้ไข เกี่ยวกับเกาะงวน

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	103	100.00
ชาย	54	52.43
หญิง	49	47.57
2. อายุ	103	100.00
ต่ำกว่า 25 ปี	24	23.30
26-35 ปี	36	34.94
36-45 ปี	27	26.21
46 ปีขึ้นไป	16	15.53
3. อาชีพ	103	100.00
รับราชการ	10	9.71
รัฐวิสาหกิจ	3	2.91
ค้าขาย	30	29.13
เกษตรกรรวม	26	25.24
ธุรกิจส่วนตัว	3	2.91
รับจ้าง	21	20.39
นักเรียน นักศึกษา	10	9.71
4. การศึกษา	103	100.00
ประถมศึกษา	7	6.80
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	14.56
มัธยมศึกษาตอนปลาย	17	16.50
ปวช.	25	24.27
ปวส.	22	21.36
อนุปริญญา	11	10.68
ปริญญาตรี	6	5.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
5. ภูมิลำเนา	103	100.00
จังหวัดนครสวรรค์	95	92.23
ที่อื่นใน จังหวัดนครสวรรค์	8	7.77
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	103	100.00
2501 – 5,000	10	9.71
5,001 - 7,500	40	38.83
7,501 – 10,000	49	47.57
10,001- 12,500	4	3.88

จากตารางที่ 4.1 ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ชาย (ร้อยละ 52.43) อายุ 26-35 ปี (ร้อยละ 34.95) อาชีพค้าขาย (ร้อยละ 29.13) ระดับศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. (ร้อยละ 24.27) ภูมิลำเนาจังหวัดนครสวรรค์ (ร้อยละ 92.23) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 7,501– 10,000 (ร้อยละ 38.83)

ตารางที่ 4.2 การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการค้าของผู้ประกอบการ พื้นที่โดยรอบ

เกาะงวน

ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำหน่ายสินค้าประเภท	44	100.00
อาหาร เครื่องดื่ม	14	31.82
เสื้อผ้า	3	6.82
เครื่องประดับ จิวเวอรี่ นาฬิกา	0	0.00
อุปกรณ์รถยนต์	2	4.55
อุปกรณ์ประกอบอาหาร	0	0.00
เครื่องตกแต่งกระเป๋ หมวก รองเท้า	0	0.00
ทองคำและทองคำรูปพรรณ	0	0.00
เครื่องเหล็ก	0	0.00
ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการเกษตร	5	11.36
ของแห้ง สมุนไพร	6	13.64
สินค้าเบ็ดเตล็ด	14	31.82
2. รูปแบบของการขายสินค้า	44	100.00
ขายปลีก	32	72.73
ขายส่ง 3-12 ชิ้น	3	6.82
ขายส่ง 1-12 ชิ้น	9	20.45
ขายส่ง 2 โหลขึ้นไป	0	0.00
ขายส่ง 100 ชิ้นขึ้นไป	0	0.00
3. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการด้านการค้าขาย	44	100.00
1-2 ปี	11	25.00
3-5 ปี	12	27.27
6-10 ปี	14	31.82
11-20 ปี	3	6.82
21-30 ปี	2	4.55
31 ปีขึ้นไป	2	4.55
4. มีร้านค้าในเขตเกาะงวน	44	100.00
มีร้านค้า	3	6.82
ไม่มีร้านค้า	41	93.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
5. กิจกรรมในการท่องเที่ยวในเขตเกาะฉนวน	44	100.00
รับประทานอาหารในแหล่งท่องเที่ยว	7	15.91
พักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยว	12	27.27
ซื้อสินค้าของที่ระลึก	25	56.82
6. รูปแบบการดำเนินการร้านค้าที่ผ่านมา	44	100.00
ไม่เคย	37	84.09
เคย	7	15.91
7. เวลาในการเปิด-ปิดกิจการ	44	100.00
01.00 – 07.00 น.	6	13.64
07.00 – 17.00 น.	24	54.55
08.00 – 17.00 น.	14	31.82
8. ช่วงเวลาวันหยุดการดำเนินกิจการ	44	100.00
วันหยุดเทศกาล	37	84.09
เสาร์ – อาทิตย์	7	15.91
9. คนที่อยู่ประจำร้านค้า	44	100.00
1-2 คน	38	86.36
3-5 คน	6	13.64
6-8 คน	0	0.00
มากกว่า 8 คน	0	0.00
10. สินค้าที่จัดมาจำหน่าย	44	100.00
ซื้อจากโรงงาน	4	9.09
ซื้อส่งจากพ่อค้าอื่น หรือห้างร้าน	35	79.55
ผลิตเอง	5	11.36
11. รูปแบบการส่งสินค้าที่ซื้อมา	44	100.00
จ้างรถรับจ้าง	24	54.55
พาหนะส่วนตัว	17	38.64
โรงงานนำมาส่ง	3	6.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
12. สิทธิในร้านเป็นของใคร	44	100.00
เป็นชื่อของตัวเอง	39	88.64
เช่าสิทธิ	1	2.27
เช่าชื่อ	4	9.09
13. นอกจากกิจกรรมค้าใช้ทำอะไร	44	100.00
เป็นหน้าร้านขายของ	11	25.00
อยู่อาศัย	23	52.27
ให้ลูกจ้างอยู่อาศัย	0	0.00
เป็นที่เก็บสินค้า	0	0.00
เป็นสำนักงาน	7	15.91
เป็นที่ผลิตสินค้า	3	6.82
14. ปัญหาที่พบในการขายสินค้า	44	100.00
ที่จอดรถน้อย	36	81.82
อื่นๆ	8	18.18

จากตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีวัตถุประสงค์ของการมาในพื้นที่เพื่อการจำหน่ายสินค้าอาหารเครื่องดื่ม (ร้อยละ 31.83) รูปแบบของการขายปลีก (ร้อยละ 72.73) ระยะเวลาดำเนินกิจการ 6-10 ปี (ร้อยละ 31.82) ร้านที่ตั้งอยู่ในเขตเกาะกวมไม่มี (ร้อยละ 93.18) กิจกรรมในการท่องเที่ยวโดยซื้อสินค้าของที่ระลึก (ร้อยละ 56.82) การดำเนินกิจการไม่เคย (ร้อยละ 84.09) เวลาเปิด-ปิดกิจการ 07.00-17.00น. (ร้อยละ 54.55) วันหยุดในการดำเนินกิจการวันหยุดเทศกาล (ร้อยละ 84.09) คนที่อยู่ประจำร้าน 1-2 คน (ร้อยละ 86.36) สินค้าที่จัดจำหน่าย ซื้อส่งจากพ่อค้าคนอื่นหรือห้างร้าน (ร้อยละ 79.55) การจัดส่งสินค้า ข้างรถรับจ้าง (ร้อยละ 54.55) สิทธิในร้านเป็นชื่อของตัวเอง (ร้อยละ 88.64) นอกจากกิจกรรมการค้า ใช้อยู่อาศัย (ร้อยละ 52.27) ปัญหาที่จอดรถน้อย (ร้อยละ 81.82)

ตารางที่ 4.3 การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและความต้องการทางด้านกายภาพของ
ผู้ประกอบการและชุมชนพื้นที่เกาะงวน

ปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะพื้นที่ใช้สอยของท่านเป็นประเภทใด	103	100.00
เช่า	82	79.61
เจ้าของเอง	21	20.39
2. รูปแบบอาคารเป็นลักษณะอย่างไร	103	100.00
บ้านชั้นเดียว	54	52.43
บ้าน 2 ชั้น	39	37.86
อาคารพาณิชย์	10	9.71
อื่นๆ (ระบุ)	0	0.00
3. อายุในการตั้งถิ่นฐาน	103	100.00
อยู่ตั้งแต่เกิด	80	77.67
ย้ายมาจากที่อื่น จำนวนปีที่อาศัย	0	0.00
ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00
1-5 ปี	2	1.94
6-10 ปี	11	10.68
10 ปีขึ้นไป	10	9.71
4. ปัจจุบันท่านมีพื้นที่	103	100.00
ต่ำกว่า 50 ตารางเมตร	15	14.56
51 - 100 ตารางเมตร	46	44.66
101 - 200 ตารางเมตร	31	30.10
201 - 300 ตารางเมตร	11	10.68
301 - 400 ตารางเมตร	0	0.00
401 ตารางเมตรขึ้นไป	0	0.00
5. มีปัญหาด้านการใช้ที่ดิน	103	100.00
ไม่มีปัญหา	0	0.00
มีปัญหา	103	100.00
ไม่มีที่ว่างสำหรับทำกิจกรรม	12	11.65
หนาแน่นมากเกินไป	4	3.88
ขาดการดูแล	83	80.58
อื่นๆ	4	3.88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
6. ปัญหา ในการปรับปรุงองค์ประกอบของพื้นที่เกาะฉนวน	103	100.00
ไม่มีปัญหา		
มีปัญหา	103	100
อาคารบริการนักท่องเที่ยว	1	0.98
ศาลาพักผ่อน	0	0.00
ห้องน้ำ-ส้วม	0	0.00
ร้านขายของ ร้านเครื่องดื่ม	2	1.94
ป้าย	55	53.40
เสาไฟฟ้าประดับทางเดิน	35	33.98
ทางเท้า	10	9.71
ถังขยะ	0	0.00
อื่นๆ (ระบุ)	0	0.00
7. เส้นทางที่เข้าถึงพื้นที่เกาะฉนวนสะดวกและปลอดภัย	103	100.00
ถนนสวรรค์วิถี	27	26.21
ถนนทิพย์มาศ	21	20.39
ถนนโกสีย์	10	9.71
ถนนริมเขื่อน	45	43.69
8. ความคิดเห็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการของพื้นที่เกาะฉนวน	103	100.00
ไม่เห็นด้วย	5	4.85
เห็นด้วย	98	95.15

จากตารางที่ 4.3 ผู้วิจัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีลักษณะพื้นที่ใช้สอยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เช่า (ร้อยละ 79.61) ลักษณะรูปแบบอาคารเป็นลักษณะอาคารชั้นเดียว (ร้อยละ 52.43) อายุในการตั้งถิ่นฐานโดยทั่วไปอาศัยอยู่ตั้งแต่เกิด (ร้อยละ 77.67) ปัจจุบันมีพื้นที่ใช้สอย 51-100 ตารางเมตร (ร้อยละ 44.66) ปัญหาด้านการใช้ที่ดินขาดการดูแล (ร้อยละ 80.58) การปรับปรุงองค์ประกอบพื้นที่เกาะฉนวน มีปัญหามากสุด เสาไฟฟ้าประดับทางเท้า (ร้อยละ 53.40) เส้นทางเข้าถึงพื้นที่เกาะฉนวนสะดวกและปลอดภัยเส้นทาง ถนนริมเขื่อน (ร้อยละ 43.69) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เห็นด้วย (ร้อยละ 95.15)

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็น ปัญหาและการแก้ไข เกี่ยวกับเกาะงูว (กรณีคำตอบข้อ 8 เห็นด้วย)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. โครงสร้างพื้นฐาน			
ถนน	3.83	0.92	มาก
ไฟฟ้า	3.65	0.93	มาก
น้ำ	3.71	0.93	มาก
น้ำเสีย	3.68	0.93	มาก
ที่ทิ้งขยะ	3.39	0.93	ปานกลาง
การสื่อสาร โทรคมนาคม	3.37	0.93	ปานกลาง
2. การท่องเที่ยว			
ทัศนียภาพ	3.38	0.93	ปานกลาง
ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	3.58	0.93	มาก
ที่พัก	3.41	0.93	ปานกลาง
ร้านค้า ร้านอาหาร	3.47	0.93	ปานกลาง
3. ชุมชน วัฒนธรรม			
คุณค่าวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.64	0.93	มาก
ความร่วมมือชุมชน	3.44	0.93	ปานกลาง
ความปลอดภัย	3.56	0.93	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาและการแก้ไข เกี่ยวกับเกาะงูว โครงสร้างพื้นฐาน ถนน $\bar{X} = 3.83$, SD. = 0.92 ไฟฟ้า $\bar{X} = 3.65$, SD. = 0.93 น้ำ $\bar{X} = 3.71$, SD. = 0.93 น้ำเสีย $\bar{X} = 3.63$, SD. = 0.93 ที่ทิ้งขยะ $\bar{X} = 3.39$, SD. = 0.93 การสื่อสารโทรคมนาคม $\bar{X} = 3.37$, SD. = 0.93 การท่องเที่ยว ทัศนียภาพ $\bar{X} = 3.38$, SD. = 0.93 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว $\bar{X} = 3.58$, SD. = 0.93 ที่พัก $\bar{X} = 3.41$, SD. = 0.93 ร้านค้า ร้านอาหาร $\bar{X} = 3.47$, SD. = 0.93 ด้านชุมชนวัฒนธรรม คุณค่าวัฒนธรรมท้องถิ่น $\bar{X} = 3.64$, SD. = 0.93 ความร่วมมือชุมชน $\bar{X} = 3.44$, SD. = 0.93 ความปลอดภัย $\bar{X} = 3.56$, SD. = 0.93

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะงูวานสำหรับพาณิชยกรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสำรวจ และการสัมภาษณ์ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางพัฒนาพื้นที่เกาะงูวานสำหรับพาณิชยกรรม

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่ เกาะงูวาน เทศบาลนครนครสวรรค์ สำหรับพาณิชยกรรม
2. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาพื้นที่รองรับกิจกรรมประเภทพาณิชยกรรมและปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะงูวานไปในแนวทางเดียวกัน

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากรและตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มประชากรและตัวอย่างใช้ในการวิจัยออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ร้านอาหาร ร้านค้าร้านโชห่วย จำนวนทั้งหมด 50 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan

2. กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เกาะงูวานจำนวน 140 คน โดยสุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน โดยใช้เกณฑ์ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan

3. กลุ่ม ผู้บริหารในสำนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์ 2 คน มีดังนี้

- 3.1 นาย สมพงษ์ นิลประยูร หัวหน้าฝ่ายงานควบคุมการก่อสร้าง

- 3.2 นายชนากัสสรุ์ แสงเกียรติยุทธ นักวิชาการท้องถิ่น สำนักการช่าง สำนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มี 2 ประเภท ได้แก่

1.1 แบบสำรวจ ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ การใช้พื้นที่ โดยใช้กล้องถ่ายรูปหรือกล้องวิดีโอเก็บข้อมูล

1.2 แบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ปัญหาและความต้องการของผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่ศึกษา โดยใช้แผนที่เป็นคู่มือในการลงพื้นที่ การสัมภาษณ์

2. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาขอบเขตของเนื้อหาสาระที่ทำการวิจัย ที่เกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ พฤติกรรม ของผู้ประกอบการและชุมชนพื้นที่ศึกษา และได้สร้างแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประเด็นที่จะศึกษามีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบสำรวจ ประเด็นที่จะศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ ประกอบด้วย

2.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

2.1.2 ลักษณะอาคารบ้านเรือน

2.1.3 ที่ว่าง

2.1.4 การใช้พื้นที่

2.1.5 เส้นทางคมนาคม

2.1.6 สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

2.1.7 ที่หมายตา (Landmark)

2.2 แบบสัมภาษณ์ ประเด็นที่จะสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามในด้าน เพศ อายุ ตำแหน่ง รายได้ วุฒิการศึกษา อาชีพ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบการและความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาเกาะถวนสำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลการสอบถามปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ ผู้ประกอบการและชุมชนโดยทั่วไปของพื้นที่เกาะถวน ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยการสำรวจภาคสนามและการใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสาร การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพื้นที่เกาะถวน และสภาพแวดล้อมกายภาพ จากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลจากการสำรวจ สำรวจข้อมูลทั่วไปและสภาพแวดล้อม การใช้พื้นที่ ปัญหาที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

3. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ปัญหา ของนักท่องเที่ยวและชุมชนในพื้นที่ จากประชากรและกลุ่มตัวอย่างเกาะงวน

4. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยื่นต่อเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าสำรวจและเก็บข้อมูลจากประชาชนและผู้ประกอบการบริเวณเกาะงวน

4.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ต่อไป

5.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ เมื่อได้รับครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมารวบรวมคะแนนทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้ว นำมาสรุปใช้เป็นแนวทางพัฒนาเกาะงวนสำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

5.3 สรุปผลการวิจัย

5.3.1 สภาพแวดล้อมกายภาพ พื้นที่เกาะงวน

สภาพโดยทั่วไป เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ทั้งบริเวณรอบๆ เกาะงวนและภายในเกาะ บ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ หรือครึ่งปูนครึ่งไม้ซึ่งจะมีแบบบ้านยุคเก่า มีระบบสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ในน้ำขุดจากบ่อน้ำบาดาล ไฟฟ้าได้มาจากชุมชนระมัดชัย ไม่มีโทรศัพท์ และ Internet บ้านจะปลูกเกาะกลุ่มกัน กลุ่มละ 2-5 หลัง เข้าออกด้วยรถจักรยานยนต์ ส่วนรถยนต์เข้าออกได้ทางเดียว และเข้าได้เฉพาะตอนถนนแห้ง บริเวณคลองด้านติดเทศบาลนครสวรรค์ มีการปล่อยน้ำเสียเป็นจำนวนมาก ซึ่งมาจากบ้านเรือนทางฝั่งเทศบาล ส่วนใหญ่ต่อเติมอาคารกันเองจึงไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่ดีและถูกต้อง จึงทำให้เกิดน้ำเสีย ลงบริเวณลำคลองแล้วน้ำก็ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่ใกล้เคียง และเนื่องจากอาคารติดบริเวณคลอง เป็นอาคารที่ต่อเติมกันเอง โดยไม่ได้ขออนุญาตจึงทำตัวอาคารไม่ค่อยมีความแข็งแรงพอจึงควรมีการดูแลและแก้ไขให้ถูกต้อง

5.3.2 พฤติกรรมผู้ประกอบการและชุมชนพื้นที่เกาะงวน

1. ข้อมูลทั่วไปของประชากร

ในการเก็บข้อมูลจาก การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและชุมชนพื้นที่เกาะงวน ผลการวิจัยสรุปว่าประชากรส่วนใหญ่ ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ชาย ช่วงอายุ 26-35 ปี มีอาชีพค้าขาย ประชากรส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. ภูมิลำเนาจังหวัดส่วนมากเป็น ชาวนครสวรรค์ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 7,501– 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการมาในพื้นที่เพื่อการค้าขาย

2. ข้อมูลด้านความคิดเห็นของพื้นที่

วัตถุประสงค์ของการมาในพื้นที่เพื่อการจำหน่ายสินค้าอาหารเครื่องดื่ม รูปแบบของกิจการ เป็นการขายปลีก เวลาดำเนินกิจการ 6-10 ปี ร้านที่ตั้งอยู่ในเขตเกาะงวนไม่มี กิจกรรมในการท่องเที่ยวโดยซื้อสินค้าของที่ระลึก เวลาเปิด-ปิดกิจการ 07.00-17.00 วันหยุดในการดำเนินกิจการ วันหยุดเทศกาล ลูกจ้างที่อยู่ประจำร้าน 1-2 คน สินค้าที่ใช้ในการจำหน่ายส่วนใหญ่ ซื้อส่งจากพ่อค้าคนอื่นหรือห้างร้าน การจัดส่งสินค้าอาศัยจ้างรถรับจ้าง สิทธิในร้านเป็นชื่อของตัวเอง นอกจากค้าขายในร้านยังใช้เป็นที่อยู่อาศัย ส่วนปัญหาที่พบบ่อยคือที่จอดรถน้อย

5.4 การอภิปรายผล

จากการสรุปผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ นำเสนอแนวทางพัฒนาพื้นที่เกาะงวน จากผลการศึกษาพบว่ามีประเด็นดังนี้

5.4.1 ย่าน (District) คือบริเวณกลุ่มหมู่บ้านภายในเกาะงวนและพาณิชย์ชุมชน ซึ่งในบางบริเวณยังอยู่ปะปนกัน จึงเสนอแนะให้จัดกลุ่มของกิจกรรมเหล่านี้ให้ชัดเจน เพื่อความประทับใจของนักท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มที่มาพักอาศัย และความสะดวกในการจัดบริการสาธารณะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เดชา บุญค้ำและคณะ (2531 : 1-7) กล่าวว่าบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน หรืออาจเป็นย่านที่เคยมีความสำคัญมาในอดีต เคยมีเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์เกิดขึ้น

ความมุ่งหมายของโครงการในการพัฒนาย่านพาณิชย์กรรมใหม่ บริเวณเกาะงวน ชุมชนเมืองนครสวรรค์ จากผลการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่หลักของชุมชนเมืองใหม่ มีรายละเอียดดังนี้

1. พัฒนาริเวณที่เหมาะสมในพื้นที่ศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการค้า และการบริการหลักของจังหวัด และการบริการในระดับชุมชน โดยให้เชื่อมต่อของกิจกรรมกับศูนย์พาณิชย์กรรมเดิมได้
2. พัฒนาริเวณพื้นที่ศึกษาให้เสริมสร้าง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนควบคุมสภาพแวดล้อมภายในบริเวณพื้นที่เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชน

5.4.2 จุดรวมกิจกรรม (Node) บริเวณลานสวนสาธารณะบนแนวท่อระบายน้ำคูขุนาน คลองด้านในระหว่างเกาะกวนกับเทศบาลนครสวรรค์ เป็นจุดรวมกิจกรรมหลักของบริเวณนี้ เป็นบริเวณที่นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนและเป็นจุดชมวิวที่สวยงาม เสนอแนะให้มีการปลูกต้นไม้ใหญ่ เพื่อให้ความร่มรื่นในเวลากลางวันและเพิ่มที่นั่งเล่นสำหรับนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับ เศชา บุญคำ และคณะ (2531 : 1-7) กล่าวว่าบริเวณที่มีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบกิจกรรม ที่คล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวันหรือเป็นช่วง ระยะเวลาพิเศษที่ติดต่อกันหลาย ๆ วัน เช่น บริเวณจัดงานแสดงสินค้า เป็นต้น ซึ่งกล่าวโดยรวม ๆ แล้วที่รวมกิจกรรมก็คือ ย่านชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นค่อนข้างสูงและเกิดจากการรวมตัวกันเพื่อ กิจกรรม ตามปกติบริเวณที่รวมกิจกรรมจะมีพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัด

5.4.3 เส้นทาง (Path) ถนนบนท่อระบายน้ำคูขุนานคลองทั้ง 2 ฝั่งและถนนรอบเกาะกวน เป็นเส้นทางหลักควรปรับปรุงให้มีความร่มรื่น โดยปลูกต้นไม้ทั้งสองข้างทางเสริมจากเดิมที่ ขาดหายไปโดยให้เป็นต้นไม้ชนิดเดิม เพิ่มทางเท้าไปทางด้านสวนสาธารณะเพื่อให้ครบวงจร ทางเข้าจากถนนถนนสวรรค์วิถีปลูกต้นไม้ทั้งสองข้างทางเพื่อเน้นเป็นประตูทางเข้าหลัก (Gateway) สูพื้นที่ รวมทั้งการทำป้ายบอกทางและป้ายประชาสัมพันธ์

5.4.4 ขอบเขต (Edge) แนวคลองและแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นขอบเขตที่ชัดเจน แต่บางบริเวณ ถูกรุกล้ำโดยบ้านริมคลองที่ต่อเติมเองโดยไม่ได้ขออนุญาต เสนอให้จัดระเบียบบ้านริมคลองและ ที่อยู่อาศัยของชาวบ้านบนเกาะกวน ไม่ให้รุกล้ำเกินหลักหมุดของกรมการขนส่งทางน้ำฯ เพื่อความ เป็นระเบียบ สวยงาม และความปลอดภัยด้วย

5.4.5 จุดหมายตา (Landmark) สวนสาธารณะริมคลองคูขุนานบนเขื่อน นับได้ว่าเป็นทั้งจุด รวมกิจกรรม และจุดหมายตาในระดับพื้นที่ (Local Landmark) แต่ยังคงขาดจุดหมายตาในระดับเมือง จึงเสนอแนะให้สร้างจุดหมายตาที่บริเวณทางเข้าจากถนนสวรรค์วิถีบริเวณทางเข้าเกาะกวน เพื่อให้ เป็นจุดสังเกตของนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะมาพักผ่อนบริเวณสวนสาธารณะของชุมชนเกาะกวน สอดคล้องกับ เศชา บุญคำ และคณะ (2531 : 1-7) กล่าวว่า บริเวณที่มีความเป็นพิเศษ อันเนื่องมาจาก อาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม

5.4.6 กลุ่มผู้บริหารในสำนักงานเทศบาลนครสวรรค์ มีข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนา รูปแบบโครงการแผนพัฒนาเกาะกวน

1. นาย สมพงษ์ นิลประยูร หัวหน้าฝ่ายงานควบคุมการก่อสร้าง

เนื่องจากพื้นที่เทศบาลเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งจากการ ต่อเติมอาคาร ทั้งจากการใช้ชีวิตในครัวเรือนทำให้มีปริมาณน้ำเน่าเสียจากชุมชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งทางเทศบาล ก็ได้ดำเนินการแก้ไขในระยะยาวด้วยการทำเขื่อนที่มีท่อระบายน้ำอยู่ข้างล่างและ มีบ่อบำบัดน้ำเสีย ขนาดใหญ่ รองรับน้ำจากชุมชนก่อนปล่อยน้ำที่บำบัดแล้วกลับคืนสู่แม่น้ำ เจ้าพระยาดังเดิม และปัจจุบัน ได้มีโครงการจากฝั่งเมืองมารับ การขยายตัวของโครงการอย่าง

ต่อเนื่องของการพัฒนาเกาะงูว่นซึ่งในปัจจุบัน ได้เริ่มดำเนินการ ไปบางส่วน โดยมีทิศทางการพัฒนา ไปในแนวทางพัฒนาท่องเที่ยวที่เพื่อการท่องเที่ยวแต่ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควรเนื่องจากปัจจัยในหลายๆ ด้าน .

2. นายธนาภัสสร แสงเกียรติยุทธ นักวิชาการท้องถิ่น สำนักงานช่าง สำนักงานเทศบาล นคร นครสวรรค์

การพัฒนาและการบริหารสาธารณะและสาธารณูปโภคต่างๆ ในเกาะงูว่นอาจไม่ดีเท่ากับ ในเทศบาลเมืองนครสวรรค์เพราะตัวของชุมชนในยังไม่ได้รับการดูแลเพราะทางเข้าค่อนข้างลำบาก และระบบการบริหารชุมชนก็ยังไม่ได้แยกเฉพาะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในเกาะงูว่นจริงๆ ปัจจุบันก็ยัง ใช้การบริหารจากชุมชนรณชัยภายในฝั่งเทศบาลนครสวรรค์อยู่และน้ำที่เน่าเสียจนไม่สามารถ เพาะปลูกได้ก็ยังไม่ทำให้มีปัญหาในการดำรงชีวิตมากขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

เพื่อให้การพัฒนาเกาะงูว่นมีการพัฒนาได้ตามรูปแบบผังแม่บทและสามารถดำเนินการ ได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะประกอบการพัฒนา ดังนี้

1. เนื่องจากพัฒนามีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ หลายหน่วยงาน ในการดำเนินการ และมีบางหน่วยงาน ได้เริ่มทำการปรับปรุงพัฒนาไปบางส่วนแล้ว เช่น กองสาธารณสุขเทศบาล นครสวรรค์ ได้ทำการวางท่อระบายน้ำทิ้งขนาดใหญ่พร้อมกับบ่อน้ำบาดน้ำเสียขนาดใหญ่ เพื่อให้มี ประสิทธิภาพและให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา ควรมีหน่วยงานหลักที่เป็นเอกเทศ และ มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน คอยประสานแนวความคิดและวิธีดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้ ดำเนินการไปแล้ว และหน่วยงานที่กำลังวางแผนออกแบที่ดำเนินงานต่อไปโดยให้เกิดผลกระทบต่อ สภาพแวดล้อม และประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยที่สุด เพราะปัจจัยดังกล่าว ยังไม่มี หน่วยงานใดที่ดูแลประสานงานในท้องที่ โดยทางเทศบาลนครสวรรค์สามารถจัดตั้งเป็นเขตชุมชน ใหม่ ภายในเกาะงูว่นเพื่อสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

2. เนื่องจากการพัฒนาส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่เกาะงูว่น ยังเป็นที่รกร้างว่างเปล่าและปัจจุบัน ได้เกิดปัญหามลภาวะจากน้ำทิ้งจากชุมชนขนาดใหญ่ ทำให้น้ำบริเวณคลองด้านในเน่าเหม็น ทางเทศบาลจึงดำเนินการแก้ปัญหาด้วยการวางท่อระบายน้ำกัน ทางฝั่งชุมชนขนาดใหญ่แต่ ทางฝั่ง เกาะงูว่นยังไม่มีดำเนินการแต่อย่างใด เพราะยังเป็นชุมชนขนาดเล็กแต่ถ้าพื้นที่บริเวณเกาะงูว่น ถูกพัฒนานี้จะมีมลภาวะ เช่นเดียวกับฝั่งเทศบาล ดังนั้นเทศบาลจึงควรพัฒนาทั้ง 2 ฝั่งคลอง เพื่อ ป้องกันมลภาวะที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

3. การพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกและการใช้ประโยชน์พื้นที่ในปัจจุบันควรได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งขั้นตอนและแนวทางที่เสนอประกอบด้วย

3.1 การพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ในเกาะฉนวนต้องทำตามรูปแบบและรายละเอียดที่กำหนดไว้ โดยกรมที่ดิน เทศบาลนครสวรรค์ ทำหลักเขตให้มั่นคงถาวร เพราะในอดีตชาวบ้านภายในเกาะฉนวนทำการเกษตรรุกล้ำเกินแนวเขตที่ดินของตนเองไปในบริเวณที่น้ำท่วมถึงเวลาน้ำลด แต่ปัจจุบันน้ำในแม่น้ำเน่าเสียจนทำการเกษตรไม่ได้และหลักหมุดก็อยู่ห่างจากแม่น้ำขึ้นมาพอสมควรจึงควรทำหลักหมุดที่ดินให้ชัดเจนจะได้ไม่เกิดปัญหาขึ้นมาภายหลัง

3.2 หลักฐานต่างๆ ต้องจัดทำเป็นแผนที่ และแบบที่ชัดเจน รวมทั้งจัดทำสำเนาไว้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งปัจจุบันและในอนาคต

3.3 การควบคุมและตรวจสอบต้องดำเนินการตามระยะเวลาที่แน่นอน โดยทางเทศบาลนครสวรรค์

3.4 คณะกรรมการ ควรร่วมตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินทุกระยะเวลา 6 เดือน

5.5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย แนวทางพัฒนาเกาะฉนวนสำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ศึกษาสภาพแวดล้อม ปัญหาและความต้องการ ศึกษาพฤติกรรมและชาวบ้านภายในเกาะฉนวน และชุมชนรอบๆ เกาะฉนวน ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของจังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรทำการศึกษาพื้นที่ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับเกาะฉนวน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาที่สมบูรณ์และเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป
2. พื้นที่และสภาพแวดล้อมเกาะฉนวนเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพมากมายทั้งพาณิชย์ กรรมและการท่องเที่ยว น่าจะเป็นศูนย์กลางของพื้นที่ ที่เป็นประตูสู่ภาคเหนือในอนาคต

5.6 การนำเสนอแนวทางพัฒนาพื้นที่เกาะฉนวน เพื่อการพาณิชย์กรรม

5.6.1 การกำหนดนโยบายของการวางแผนพัฒนา

การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาย่านพาณิชย์กรรมใหม่ บริเวณเกาะฉนวน ชุมชนเมืองนครสวรรค์เป็นการศึกษาเพื่อวางแผนการพัฒนาในด้านกายภาพเป็นหลัก โดยคำนึงถึงนโยบายและแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องสภาพปัญหา ความต้องการ, ศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่มาเป็นตัวกำหนด ความมุ่งหมาย (Gold) วัตถุประสงค์ (Objective) และเป้าหมาย (Target) เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการในอนาคตได้อย่างถูกต้อง

1. ความมุ่งหมายของการพัฒนา (GOAL) ความมุ่งหมายของโครงการในการพัฒนาย่านพาณิชย์กรรมใหม่ บริเวณเกาะญวน ชุมชนเมืองนครสวรรค์ จากผลการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่หลักของชุมชนเมืองใหม่ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 พัฒนาบริเวณที่เหมาะสมในพื้นที่ศึกษาให้ป็นศูนย์กลางการค้า และการบริการหลักของจังหวัด และการบริการในระดับชุมชน โดยให้เชื่อมต่อของกิจกรรมกับศูนย์พาณิชย์กรรมเดิมได้

1.2 พัฒนาบริเวณพื้นที่ศึกษาให้เสริมสร้าง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนควบคุมสภาพแวดล้อมภายในบริเวณพื้นที่เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชน

2. วัตถุประสงค์ (OBJECTIVE) แยกวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมายดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมาย ก.

2.1.1 กำหนดที่ตั้ง และจัดรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องและพอเพียงกับความต้องการในอนาคต

2.1.2 สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มกิจกรรมภายในโครงการสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้ใช้ และให้มีความต่อเนื่องกับย่านพาณิชย์กรรมเดิม

2.1.3 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่สามารถดึงดูดผู้เข้ามาใช้โครงการ

2.1.4 จัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่กิจกรรมในอนาคต

2.1.5 จัดวางรูปแบบ โครงข่ายคมนาคม เพื่อให้สอดคล้องและเกิดความสะดวกของการเข้าถึงกิจกรรม และสามารถเชื่อมโยงโครงข่ายกับศูนย์พาณิชย์กรรมเดิมและพื้นที่เกี่ยวข้องโดยรวม

2.2 วัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมาย ข.

2.2.1 ควบคุมการใช้ที่ดินของกิจกรรมการค้าบางประเภทในศูนย์พาณิชย์กรรมในพื้นที่เกาะญวน

2.2.2 จัดวางโครงข่ายคมนาคมเพื่อให้เกิดความสะดวกสำหรับการส่งเสริมกิจกรรมของศูนย์พาณิชย์กรรมเดิมและสามารถเชื่อมโยงกับโครงข่ายคมนาคมของศูนย์พาณิชย์กรรมใหม่ได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ

2.3 วัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมาย ค.

2.3.1 จัดระบบการคมนาคมขนส่งให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน

2.3.2 ควบคุมการใช้พื้นที่ของกิจกรรมและอาคารสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ

2.3.3 สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อการพักผ่อน การค้า และงานประเพณีท้องถิ่น

2.3.4 จัดรูปแบบขององค์ประกอบในการออกแบบระบบภูมิทัศน์ชุมชนเมือง

โดยเน้นการจัดรูปแบบด้านจินตภาพของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เป้าหมาย (TARGET)

3.1 เป้าหมายตามความมุ่งหมาย ก. และวัตถุประสงค์

3.1.1 กำหนดกิจกรรมทางด้านธุรกิจการค้า และการบริการหลักให้แก่ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า ตลาดสด แหล่งบันเทิง โรงแรม และสำนักงานธุรกิจต่าง ๆ

3.1.2 วางผังการใช้ที่ดิน และออกแบบพื้นที่ภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่มของ กิจกรรมให้สอดคล้องต่อเนื่องสัมพันธ์กัน

3.1.3 กำหนดระบบการสัญจรภายในด้วยทางเท้า และยานพาหนะพร้อมระบบ การสัญจรที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมกิจกรรมด้านการค้าเป็นหลัก

3.1.4 กำหนดรูปแบบการขยายตัวและพื้นที่เพื่อการขยายตัวต่อเนื่องกับกิจกรรม ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้พอเพียง

3.2 เป้าหมายตามความมุ่งหมาย ข. และวัตถุประสงค์

3.2.1 กำหนดและจัดระเบียบการค้าย่อยของศูนย์พาณิชย์กรรมให้เหมาะสม

3.2.2 กำหนดระบบการสัญจร และพื้นที่จอดรถที่เหมาะสมสอดคล้อง และ เชื่อมโยงกับโครงข่ายการสัญจรของศูนย์พาณิชย์กรรมเดิมได้

3.3 เป้าหมายตามความมุ่งหมาย ค. และวัตถุประสงค์

3.3.1 ปรับปรุงระบบจินตภาพชุมชนเมืองที่มีอยู่เดิม และพัฒนาองค์ประกอบใหม่ ที่สามารถรองรับและส่งเสริมภูมิทัศน์ของชุมชนให้ดียิ่งขึ้น

3.3.2 ส่งเสริมการใช้ทางเท้าสำหรับการเชื่อมโยงของแต่ละกิจกรรมให้ปลอดภัย เหมาะสมและสวยงาม

3.3.3 เตรียมพื้นที่ริมน้ำเพื่อการพักผ่อน และนันทนาการของผู้ใช้โครงการ โดยสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพักผ่อน การค้า งานประเพณีด้านวัฒนธรรมและ สังคม

3.3.4 วางผังกลุ่มกิจกรรม และกลุ่มอาคารให้เหมาะสม และไม่ส่งผลกระทบต่อ สภาพแวดล้อมของชุมชน

4. เป้าหมายด้านระยะเวลาในการพัฒนา

กำหนดช่วงระยะเวลาการพัฒนาในอนาคตให้มีรูปแบบที่สมบูรณ์ภายในระยะเวลา 20 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548ถึงปี พ.ศ. 2567

5.6.2 การวิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของประชากรที่เข้าใช้บริการพื้นที่โครงการ

จากการศึกษาและวิเคราะห์คาดการณ์จำนวนประชากรที่เข้ามาใช้พื้นที่โครงการนั้นเป็น ภาพรวมเท่านั้น การศึกษาในส่วนของลักษณะและพฤติกรรมของประชากรที่เข้ามาใช้บริการจะเป็น

ประโยชน์ต่อการกำหนดลักษณะและประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะและพฤติกรรมของประชากรตามความเป็นจริงได้มากขึ้น

1. ลักษณะประชากร แบ่งออกเป็นลักษณะดังนี้

1.1 ประชากรในเขตอิทธิพล ประชากรในเขตอิทธิพลนี้ส่วนใหญ่จะเป็นประชากรที่อยู่อาศัยภายในเขตชุมชนเมือง (เขตผังเมืองรวม) โดยรวมกลุ่มอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองฯ ถึงร้อยละ 60 ของประชากรทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในเขตผังเมืองรวม โดยส่วนใหญ่เป็นประชากรที่อยู่ในวันแรงงาน ในช่วงอายุ 15-34 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้า/บริการและปฏิบัติวิชาชีพเป็นส่วนใหญ่ ประชากรในเขตอิทธิพลอีกส่วนหนึ่ง เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ รอบนอกเขตชุมชนเมือง ส่วนใหญ่เป็นประชากรที่อาศัยในเขตเมืองของในแต่ละอำเภอโดยแปลงลักษณะ

1.2 ประชากรในเขตอิทธิพลส่วนนี้ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มของประชากรที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงจนถึงสูง มียานพาหนะที่สามารถเข้ามาใช้บริการของพื้นที่ได้ โดยสะดวกส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักธุรกิจและผู้ปฏิบัติวิชาชีพต่าง ๆ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นประชากรที่มีรายได้ปานกลางจนถึงต่ำ ส่วนใหญ่เป็นประชากรที่ประกอบอาชีพในสาขาเกษตรกรรม ไม่มีพาหนะในการเดินทางส่วนใหญ่ต้องใช้บริการจากขนส่งสาธารณะในการเดินทางเข้าสู่โครงการ

1.3 ประชากรนักท่องเที่ยว แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งจากการวิจัยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่มีจุดหมายเพื่อท่องเที่ยวในจังหวัดนครสวรรค์เพียงสถานที่เดียว 64% นอกจากนั้นเป็นนักท่องเที่ยวที่พักผ่อนและแวะพักผ่อนในจังหวัดนครสวรรค์ก่อนที่จะเดินทางต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งอื่น ๆ ในภาคเหนือต่อไป

2. พฤติกรรมของกลุ่มประชากร

2.1 ประชากรในเขตอิทธิพล ลักษณะของพฤติกรรมของประชากรในเขตชุมชนเมืองและประชาชนในเขตบริการรอบนอก จะมีพฤติกรรมไปในทิศทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากในเขตเมืองของแต่ละชุมชนเป็นชุมชนที่มีย่านพาณิชยกรรมแบบศูนย์กลางเดียว ลักษณะของพฤติกรรมจึงใกล้เคียงกัน การเข้าใช้บริการจะเข้าใช้บริการเพื่อซื้อสินค้าประจำวัน และซื้อสินค้าอื่น ๆ เช่น เครื่องอุปโภค บริโภค สถานที่ที่นิยมไปใช้บริการ ได้แก่ ตลาดสด และร้านค้าย่อยที่อยู่ในบริเวณศูนย์กลางพาณิชยกรรมเดิม ถ.โกสีย์ และ ถ.อรรถกวี บทบาทของตลาดสดและร้านค้าย่อยจึงจะยังคงมีความสำคัญสำหรับผู้มีรายได้ปานกลางถึงรายได้ต่ำอยู่ต่อไป และแนวโน้มในอนาคตของกิจกรรมประเภทการค้าจะมีลักษณะขยายเป็นตลาดการค้าในรูปแบบของห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่แบบ SHOPPING CENTER และ SUPER MARKET สำหรับให้บริการกับผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ปานกลางถึงผู้มีรายได้สูง ซึ่งจะมีความสำคัญและมีส่วนแบ่งของการตลาดมากยิ่งขึ้นในอนาคต

ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ท่าเลที่ตั้ง ความสะดวกสบายในการใช้บริการ ราคา และคุณภาพของสินค้าเป็นส่วนสำคัญ

ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแหล่งบันเทิงนั้น ในชุมชนเมืองนครสวรรค์นั้นมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เลือกมากมาย ทั้งเวลากลางวันและในช่วงกลางคืน โดยเฉพาะบริเวณอุทยานสวรรค์ ซึ่งเป็นแหล่งพักผ่อนที่สำคัญในชุมชนเมือง ในช่วงกลางคืน จะมีกิจกรรมที่สำคัญคือตลาดขายสินค้าบริโภคบริเวณตลาดปากน้ำโพ และแหล่งบันเทิงอื่น ๆ อีกมากมาย

สำหรับประชากรในเขตอิทธิพล ซึ่งอยู่ภายในเขตอำเภอรอบนอกชุมชนเมืองนั้น ส่วนใหญ่จะเข้ามาใช้บริการในเขตพื้นที่ชุมชน เพื่อจุดมุ่งหมาย 4 ประการคือ

1. เพื่อติดต่อหน่วยงานราชการ
2. เพื่อรับบริการจากการบริการด้านสาธารณสุข ทั้งจากโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน และสำนักงานสาธารณสุขต่าง ๆ
3. เพื่อติดต่อการค้าเกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตร การซื้อขายผลผลิต และซื้อเครื่องมือเกษตร
4. เพื่อเข้ามาใช้บริการในย่านพาณิชยกรรมโดยตรง ส่วนใหญ่แล้วประชากรที่อยู่ในภาคเกษตรกรรมโดยรวม จะเข้ามาใช้บริการกิจกรรมต่าง ๆ ในศูนย์พาณิชยกรรมตลอดวัน

2.2 ประชากรนักท่องเที่ยว

ประชากรนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในชุมชนเมืองนครสวรรค์นั้นมีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ ตลอดจนนักธุรกิจต่าง ๆ ที่เข้ามาติดต่อธุรกิจชุมชนเมือง สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนเมือง

2.2.1 กลุ่มบันเทิง

1. โรงภาพยนตร์
2. แหล่งบันเทิง
3. ภัตตาคาร
4. ศูนย์จำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภค (Day & Night Bazaar)

2.2.2 กลุ่มท่องเที่ยว

1. โรงแรม
2. การคมนาคมขนส่ง

5.6.3 การกำหนดพื้นที่กิจกรรมในอนาคต

เกณฑ์การพิจารณาเพื่อคาดการณ์พื้นที่ของกิจกรรมต่าง ๆ ในอนาคตจะพิจารณาจากสัดส่วนของปริมาณพื้นที่กิจกรรมแต่ละประเภทในปัจจุบันต่อจำนวนประชากรเพื่อความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนเมืองนครสวรรค์ให้มากที่สุด ยกเว้นบางกิจกรรมที่

เป็นกิจกรรมเสนอแนะเพื่อการส่งเสริมทางการค้าให้กับชุมชนเมืองและจังหวัด จะใช้เกณฑ์มาตรฐานจากชุมชนเมืองอื่นที่มีระดับในการพัฒนาแบบเดียวกัน โดยมีรายละเอียดของกิจกรรมแยกแต่ละประเภทดังนี้

จากการศึกษาอัตราส่วนประเภทการค้าหลักในย่านพาณิชยกรรมของชุมชนเมืองนครสวรรค์ ในปี 2548 – 2567 พบว่าประเภทการค้าและบริการ มีแนวโน้มสูงขึ้นเท่ากับ 50% ของประเภทการค้าและบริการทั้งหมด รองลงมาได้แก่ กิจกรรมประเภทการพักผ่อนหย่อนใจ เท่ากับ 50% ที่เหลือเป็นกิจกรรมอื่น ๆ และจากนโยบายตลอดจนแผนพัฒนาต่าง ๆ ที่มุ่งส่งเสริมบทบาทด้านการค้าและการบริการของชุมชนเมืองนครสวรรค์ ทำให้อัตราส่วนกิจกรรมการค้าและบริการมีอัตราสูงขึ้น ดังนั้นการคาดการณ์อัตราส่วนประเภทการค้าหลักของชุมชนในปี 2567 มีอัตราส่วนดังนี้คือ การค้า 20%, การค้าบริการ 30%, และพื้นที่สาธารณะและอื่น ๆ 50%

และจากผลการสำรวจของสำนักผังเมืองเกี่ยวกับสัดส่วนพื้นที่พาณิชยกรรมของชุมชนเมืองในเทศบาลต่าง ๆ 8 แห่ง พบว่า สัดส่วนพื้นที่พาณิชยกรรมมีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.7 ตร.ม. ต่อประชากร 1 คน สำหรับสัดส่วนของชุมชนเมืองนครสวรรค์นั้นพบว่ามีสัดส่วนพื้นที่พาณิชยกรรมเท่ากับ 1.8 ตร.ม. ต่อประชากร 1 คน และจากอัตราการเพิ่มกิจกรรมทางการค้าและนโยบายในการพัฒนาต่าง ๆ จึงจะกำหนดให้สัดส่วนพื้นที่พาณิชยกรรมเป็น 2 ตร.ม. ต่อประชากร 1 คน ในปี พ.ศ. 2567

จากจำนวนประชากรที่เข้ามาใช้บริการของชุมชนทั้งจากประชากรในเขตชุมชนเมืองประชากรในเขตอิทธิพล และนักท่องเที่ยวมีจำนวน 453,174 คน ดังนั้นพื้นที่พาณิชยกรรมในอนาคตจะมีพื้นที่ทั้งสิ้น 448,1167 ตร.ม. ประมาณ 280 ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่การค้าแต่ละประเภทดังนี้

1. พื้นที่การค้า 20%	63,384 ตร.ม.
2. พื้นที่บริการ 30%	103,559 ตร.ม.
3. พื้นที่สาธารณะและอื่น ๆ 50%	207,295 ตร.ม.

สำหรับกิจกรรมการค้าในแต่ละกลุ่มกิจกรรม แบ่งได้ดังนี้

1. กลุ่มการค้า

1.1 ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และศูนย์การค้า สำหรับเกณฑ์ในการหาพื้นที่ของกิจกรรมกลุ่มนี้ จะพิจารณาจากสัดส่วนของพื้นที่การค้าของศูนย์พาณิชยกรรมใจกลางเมือง (จาก URBAN PLANNING AND EDGING CRITERIA) พิจารณาจากประชากรที่มีใช้บริการเท่ากับ 0.12 ตร.ม. ต่อคน จากการคำนวณหาประชากรที่มาใช้บริการในพื้นที่ศึกษา ปี พ.ศ. 2567 = 193,809 คน ดังนั้นจึงสามารถคำนวณหาพื้นที่ของกลุ่มพาณิชยกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วยห้างสรรพสินค้า, ซูเปอร์มาร์เก็ต และศูนย์การค้าได้เท่ากับ $193,809 \times 0.12, 23,000$ ตร.ม. ร้านค้าปลีก

1.2 ปัจจุบันมีร้านค้าปลีกอยู่ในเขตชุมชนเมืองนครสวรรค์ จำนวน 5,816 แห่ง (ที่มา สำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) รวมพื้นที่ประมาณ 212,400 ตร.ม. เฉลี่ย 0.11 ตร.ม. ต่อประชากร 1 คน (จำนวนประชากรในเขตชุมชนเมืองและเขตอิทธิพลในปี ปัจจุบัน 155,434 คน) เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในอนาคตที่เข้ามาใช้โครงการ 193,809 คน จะมีพื้นที่ร้านค้าปลีกเท่ากับ $198,809 \times 0.11$, 21,900 ตร.ม.

2. กลุ่มบริการ

2.1 ร้านค้า ในปัจจุบันมีร้านค้า และห้องแสดงสินค้าอยู่ในเขตชุมชนเมืองฯ จำนวน 1,200 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 385,380 ตร.ม. เฉลี่ย 1.20 ตร.ม. ต่อจำนวนประชากร 1 คน (จำนวนประชากรในเขตอิทธิพล 155,434 คน) เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในอนาคต 193,809 คน จะเป็นพื้นที่ร้านค้าประมาณ 20,500 ตร.ม.

2.2 ศูนย์แสดงสินค้า เป็นกิจกรรมที่เสนอแนะเพื่อส่งเสริมธุรกิจการค้าของโครงการ หรือส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครสวรรค์ และของภาคเหนือ เป็นศูนย์รวมข้อมูล และให้บริการด้านข่าวสาร ความรู้ทั้งทางด้านธุรกิจการค้า ราคาผลผลิตเผยแพร่ข่าวสารทางการค้า ตลอดจนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นศูนย์รวมกิจกรรมของพื้นที่โครงการและของจังหวัดนครสวรรค์ มีพื้นที่ประมาณ 27,000 ตร.ม.

2.3 ศูนย์ประชุม (Convention) เป็นกิจกรรมเสนอแนะเพื่อการพัฒนาในด้าน พาณิชยกรรม และการลงทุนของจังหวัดนครสวรรค์ เพราะบทบาทที่สำคัญของจังหวัดในอนาคต คือ ศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมและการคมนาคมขนส่งเพื่อการส่งออก ตลอดจนนโยบายของ ภาครัฐบาลที่ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคเหนือ โดยจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้นในจังหวัด นครสวรรค์ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนส่งผลให้เกิดการลงทุนภายในจังหวัดสูงขึ้น ศูนย์นี้จะ เป็นให้บริการในด้านการลงทุน สินเชื่อและการประกันต่าง ๆ ประกอบด้วย ธนาคาร, บริษัทเงินทุน และบริษัทประกันภัย/ประกันชีวิต ต่าง ๆ ตลอดจนจัดให้มีพื้นที่สำหรับการลงทุนในเรื่องของ การซื้อขายหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนเมืองนครสวรรค์เป็นศูนย์กลาง ทางด้านการเงิน การลงทุน ของภาคเหนือตอนล่าง โดยกำหนดให้มีพื้นที่ประมาณ 27,000 ตร.ม.

3. กลุ่มบันเทิง และ ท่องเที่ยว

3.1 ภัตตาคาร ภายในพื้นที่โครงการ กำหนดให้มีภัตตาคารขนาดใหญ่ 3 แห่ง มีพื้นที่ 2,000 ตร.ม./แห่ง โดยรวมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความจำเป็น เช่น ส่วนทำอาหารห้องเก็บอาหาร, บริเวณจอดรถ เป็นต้น โดยมีพื้นที่ภัตตาคารรวมประมาณ 4,000 ตร.ม.

3.2 ศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภค (ถนนคนเดิน) (Day And Night Bazaar) เป็นกิจกรรมเสนอแนะเพราะในสภาพปัจจุบันชุมชนเมืองนครสวรรค์มีศูนย์กลางจำหน่าย สินค้าอุปโภคและบริโภคในระบบ All And-All Night ตั้งอยู่บริเวณ ถ.โกสีย์ใต้ เป็นถนนเลียบบ แม่น้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่ประมาณ 20,000 ตร.ม. ในสภาพปัจจุบันมีความแออัดของการจำหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินค้าและการจ่อครด อีกทั้งไม่มีพื้นที่พอเพียงในการขยายตัว กิจกรรมประเภทนี้ในสภาพปัจจุบัน จึงขยายตัวไปอยู่บริเวณ ถ.สวรรค์วิถี ซึ่งเป็นที่ตั้งของพื้นที่โครงการในปัจจุบัน สำหรับกิจกรรม ศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภค (Day And Night Bazaar) ในพื้นที่โครงการนี้มีพื้นที่ ประมาณ 35,000 ตร.ม.

3.3 โรงแรมชั้นหนึ่ง จากการวิจัยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า ความต้องการห้องพักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในปี 2548 ประมาณ 2,000 ห้อง อัตราพักเฉลี่ย 3.4 วัน/คน ซึ่งมักเป็นโรงแรมชั้น 1 ประมาณ 80% ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนั้นในปี 2567 ความต้องการห้องพักระดับชั้น 1 ยังมีความต้องการทั้งหมด 1,600 ห้อง แต่ในปัจจุบันชุมชนเมืองนครสวรรค์มีโรงแรมระดับห้าดาวอยู่เพียง 3 แห่ง มีห้องพักรวม 425 ห้อง ซึ่งในอนาคตปี พ.ศ. 2567 ยังมีความต้องการห้องพักอีกประมาณ 1,175 ห้อง

ดังนั้นโรงแรมในพื้นที่โครงการจะเป็นกิจกรรมที่สนองตอบต่อบทบาทในอนาคตของพื้นที่ และเป็นส่วนสนองตอบและรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจและการลงทุน และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในพื้นที่ กำหนดให้มีโรงแรมชั้นหนึ่งระดับห้าดาวขนาด 400 ห้อง และ 200 ห้อง รวม 600 ห้อง ซึ่งเมื่อรวมกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งแล้ว จะมีพื้นที่กิจกรรมโรงแรมที่ต้องการในอนาคตเท่ากับ 30,000 ตร.ม. (เกณฑ์ 50 ตร.ม./ห้อง)

3.4 การคมนาคมขนส่ง สำหรับคมนาคมขนส่งในพื้นที่โครงการจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สถานีขนส่งทางบก และท่าเรือโดยสาร มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ท่าจ่อครดโดยสาร ในพื้นที่ศึกษาจะเป็นท่าจ่อครดโดยสารและต้นสายรถประจำทาง ใช้เกณฑ์พิจารณาเป็น 50% ของท่ารถโดยสาร (8,000 ตร.ม.) รวมเป็นท่าจ่อครดโดยสารเท่ากับ 4,000 ตร.ม. แต่เนื่องจากนโยบายในการสนับสนุนให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งในระดับภาคเหนือตอนล่าง โดยมีชุมชนเมืองนครสวรรค์ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคม จึงพิจารณาเพิ่มขนาดของพื้นที่ขึ้นอีก 50% เป็นพื้นที่รวมทั้งสิ้น 8,000 ตร.ม.

3.4.2 ท่าเรือโดยสาร พิจารณาจากจำนวนผู้ใช้บริการในปัจจุบันประมาณ 1,000 คน/วัน โดยกำหนดความต้องการท่าเรือเท่ากับ 1.7 ตร.ม./คน รวมเป็นพื้นที่ท่าเรือทั้งหมด 2,000 ตร.ม.

ตารางที่ 5.1 แสดงปริมาณพื้นที่กิจกรรม และพื้นที่จอดรถในพื้นที่โครงการ 2567

ประเภทกิจกรรม	พื้นที่กิจกรรม พ.ศ. 2567 (ตร.ม.)
1. ห้างสรรพสินค้า	20,474
2. ส่วนร้านค้า	12,619
3. สวนสาธารณะ	77,367
4. สวนสาธารณะริมน้ำ	46,391
6. พลาซ่า	20,377
8. ศูนย์แสดงสินค้า	27,851
9. ศูนย์ประชุม	27,156
10. ภัตตาคารและร้านอาหาร	3,886
11. โรงแรมระดับ 5 ดาว	29,066
12. ถนน (ด้านทิศเหนือ) และลานจอดรถ	36,378
13. ถนนคนเดินและลานกิจกรรม	35,033
รวม	336,598

ที่มา : ผังแม่บทการประโยชน์ใช้ที่ดิน 5 -10 ปี พื้นที่เกาะยวนของเทศบาลนคร นครสวรรค์

ประเภทกิจกรรม	พื้นที่กิจกรรม พ.ศ.2568 (ตร.ม.)	มาตรฐานเมืองนคร ตร.ม./พัน	จำนวนเมืองนคร	ใช้เมืองนคร 15 ตร.ม./พัน	ขนาดพื้นที่กิจกรรม	%
1. ห้างสรรพสินค้า	20,474	40	512	7,678	28.152	7.53
2. ส่วนร้านค้า	12,619	100	126	1,893	14.512	3.88
3.สวนสาธารณะ	77,367	-	-	-	77.367	20.69
4.สวนสาธารณะริมน้ำ	46,391	-	-	-	46.391	12.41
5.พลาซ่า	20,377	-	-	-	20.377	5.45
6.ศูนย์แสดงสินค้า	27,851	120	232	3,481	31.332	8.39
9.ศูนย์ประชุม	27,156	120	226	3,390	30.551	8.17
10.ภัตตาคารและร้านอาหาร	3,886	40	97	1,457	6.343	1.43
11. โรงแรมระดับ 5 ดาว	29,066	60	484	7,267	26.333	9.72
12.ถนน(ด้านทิศเหนือ)และลานจอดรถ	36,378	45	808	12,126	48.504	12.97
13 ถนนคนเดินและลานกิจกรรม	35,033	-	-	-	35.033	9.37
รวม			2,486	37,296	373,894	100

ที่มา : กฎกระทรวงฉบับที่ 41 (พ.ศ.2537) เกณฑ์การกำหนดจำนวนที่จอดรถ นอกเขต กทม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6.4 สรุปแนวความคิดและแนวทางพัฒนารายละเอียดต่อไป

1. แนวความคิดในการกำหนดพื้นที่เปิดโล่ง

สมพล คำรังเสถียร (2547 : 171-172) พื้นที่เปิดโล่ง Space แบ่งออก 2 ประเภท คือ Urban Space และ Open Space ซึ่งสามารถที่จะนำมาใช้เป็นแนวความคิดในการออกแบบชุมชนเมืองดังนี้

1. พื้นที่เปิดโล่งภายในเมือง Urban Space เป็นลักษณะของที่ว่างที่ถูกเปิดล้อมด้วยอาคารหรือแนวของต้นไม้มีรายละเอียดดังนี้

1.1 กำหนดให้ในพื้นที่แต่ละบล็อก เป็นพื้นที่เปิดว่างบริเวณตอนกลางบล็อก เพื่อลดความหนาแน่นของแต่ละบล็อก

1.2 กำหนดให้เปิดโล่ง ประเภท Corridor Space ตามถนนสายต่างๆ ภายในพื้นที่โครงการ

1.3 เชื่อมต่อระหว่าง Corridor Space กับ Urban Space ในพื้นที่บล็อกแต่ละบล็อก เพื่อเปิดโอกาสสำหรับการเชื่อมโยงของแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นระบบ

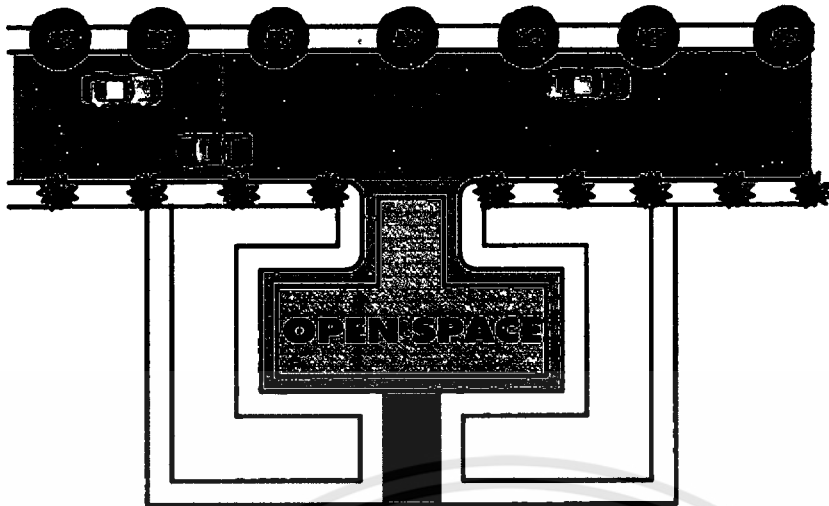
2. พื้นที่เปิดโล่ง Open Space คือลักษณะที่เปิดโล่งตามธรรมชาติโดยทั่วไป มีรายละเอียดในการพัฒนาดังนี้

2.1 กำหนดให้พื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาทำหน้าที่เป็นพื้นที่เปิดโล่ง ซึ่งจัดทำเป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่ เพื่อป้องกันการขยายตัวของกิจกรรมสู่พื้นที่ริมน้ำ อีกทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชน อีกทั้งป้องกันการขยายตัวของพื้นที่กิจกรรม

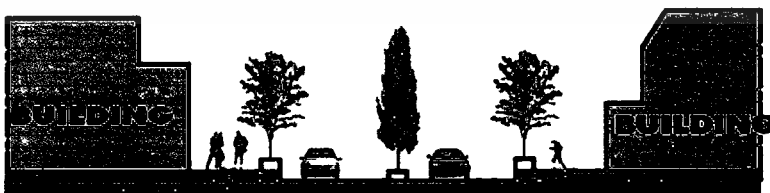
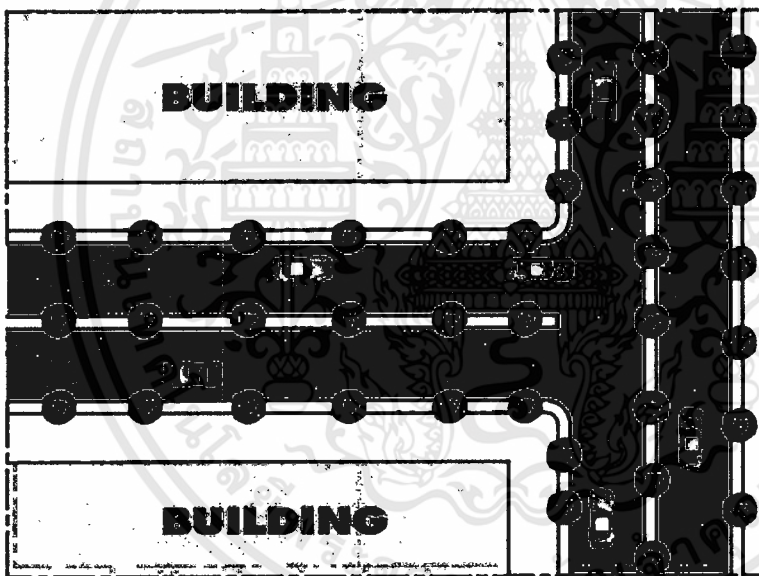
2.2 กำหนดให้พื้นที่ริมน้ำ บริเวณรอบเกาะกวน เป็นพื้นที่สีเขียวเพื่อสร้างแวดล้อมที่ดีให้กับพื้นที่โครงการและชุมชนเมือง

2.3 กำหนดให้มีพื้นที่เปิดโล่งบริเวณตอนกลางของพื้นที่โครงการเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชน อีกทั้งป้องกันการขยายตัวของพื้นที่กิจกรรมพื้นที่ และเปิดเป็นทางเข้าหลักของพื้นที่โครงการ

2.4 กำหนดให้พื้นที่ริมถนนสวรรค์วิถีตลอดสายของพื้นที่โครงการเป็นพื้นที่สีเขียว ซึ่งจัดให้เป็นพื้นที่เปิดโล่งเพื่อป้องกันการรุกรานบริเวณริมถนน และจัดให้เป็นแนวทางเท้าตลอดถนนสวรรค์วิถี เพื่อส่งกิจกรรมและทัศนียภาพที่ดีให้กับพื้นที่โครงการและชุมชนเมือง

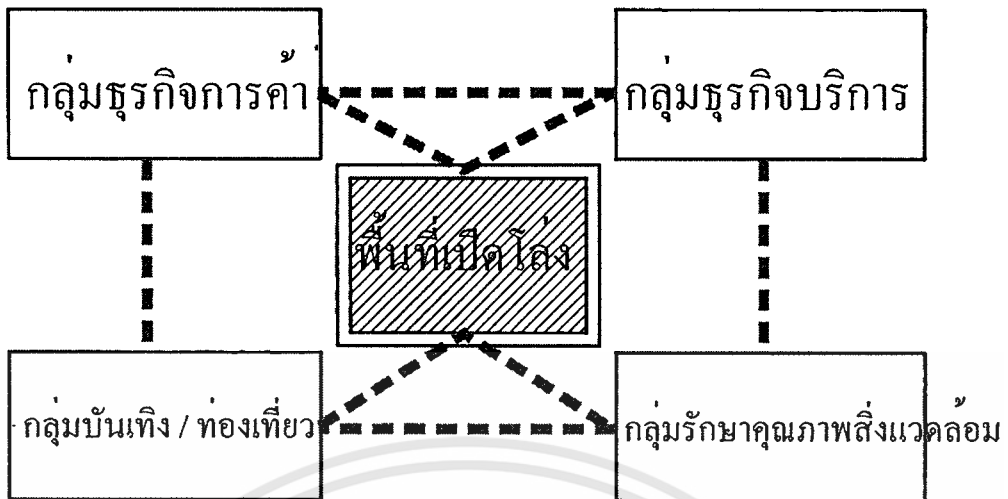

ภาพที่ 5.1 กำหนดให้พื้นที่ตอนกลางเปิดโล่ง

ภาพที่ 5.2 กำหนดให้พื้นที่เปิดโล่ง Corridor Space

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 แนวความคิดใช้พื้นที่เปิดโล่งเชื่อมแต่ละกลุ่มกิจกรรม

2. แนวความคิดในการกำหนดทางเดินเท้า

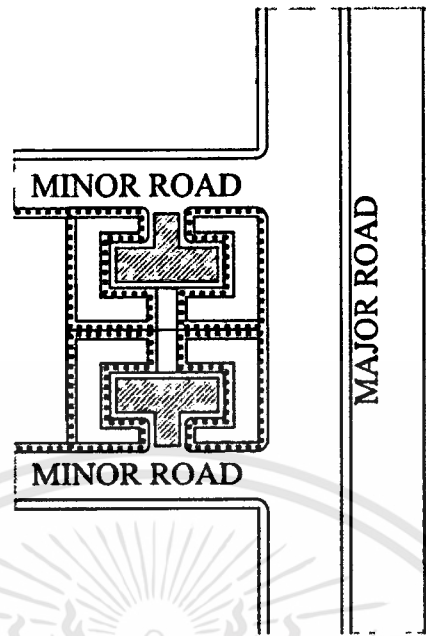
สมพล คำรงเสถียร (2547 : 176-179) แนวความคิดในการกำหนดทางเดินเท้า กำหนดให้มีระบบทางเดินเท้าที่สามารถใช้เชื่อมระหว่างแต่ละกิจกรรม และทางเดินเท้าหลักที่สามารถเข้าถึงได้จากถนนสวรรควิถี ซึ่งเป็นถนนสายหลักของพื้นที่ กำหนดให้ระบบโครงข่ายทางเดินเท้าสามารถเชื่อมโยงไปยังพื้นที่เปิดโล่งที่กำหนดไว้แต่ละบล็อก และเชื่อมโยงไปทั่วพื้นที่โครงการ นอกจากระบบทางเดินเท้าที่กำหนดไว้ ยังสามารถเดินเท้าไปตามทางเดินริมถนนในพื้นที่ของโครงการได้สะดวกอีกด้วย ในบางส่วนส่งเสริมการเดินเท้าในระบบของ Pedestrian Mall ซึ่งสามารถเสริมสร้างบรรยากาศในการเดินเท้าอีกทั้งยังช่วยส่งเสริมกิจกรรมการค้าให้เข้ากันเป็นระบบกับทางเดิน

3. แนวความคิดในการกำหนดจินตภาพของพื้นที่

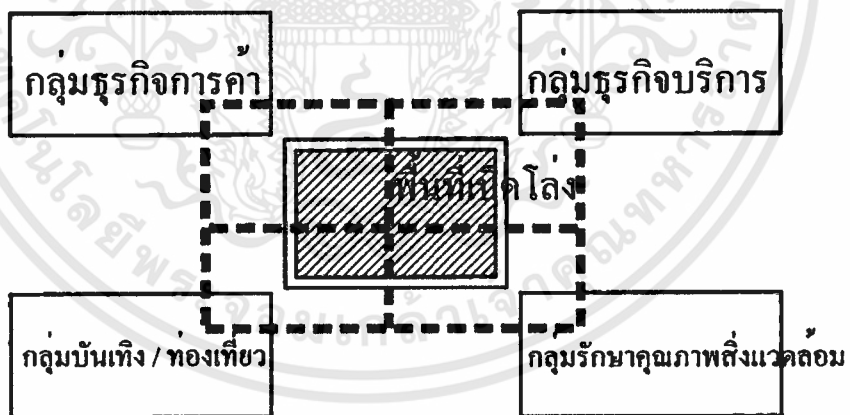
จากการวิเคราะห์ ปรับปรุงจินตภาพให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยพิจารณาปรับปรุง 5 องค์ประกอบดังนี้

1. เส้นทาง Path กำหนดเส้นทางในระดับต่างๆ ดังนี้

- เส้นทางหลัก ได้แก่ ถนนสวรรควิถีและถนนวิมานเมฆซึ่งเป็นถนนที่ขยายแนวถนนเดิม และตัดใหม่เพิ่มเติมไปจนถึงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117
- เส้นทางรอง ได้แก่ ถนนสายรองซึ่งตัดเข้าสู่ตอนกลางของพื้นที่จากถนนสวรรควิถี และถนนตัดใหม่ล้อมรอบเกาะสวน
- เส้นทางย่อย ได้แก่ ทางเดินเท้าที่ใช้เชื่อมต่อระหว่างเส้นทางรองต่างๆ โดยเฉพาะใช้ทางเดินเท้าเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างแต่ละกิจกรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันของทุกกลุ่มกิจกรรมมากที่สุด

ภาพที่ 5.4 แนวความคิดในการกำหนดทางเดินเท้า

ภาพที่ 5.5 แนวความคิดในการกำหนดทางเดินเท้า เชื่อมต่อแต่ละกิจกรรม

2. ขอบเขต Edge กำหนดให้แนวขอบเขตของพื้นที่ศึกษา คือ แนวของถนนสวรรค์วิถี, ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 117, ถนนมาตุลี อื่นนอกจากนี้ด้านทิศใต้ของโครงการยังมี Edge ที่สำคัญคือ แม่น้ำเจ้าพระยาและถนนเลียบริบแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็น Edge ที่กั้นการขยายตัวของกิจกรรมกับแนวพื้นที่เปิดโล่ง Open Space ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

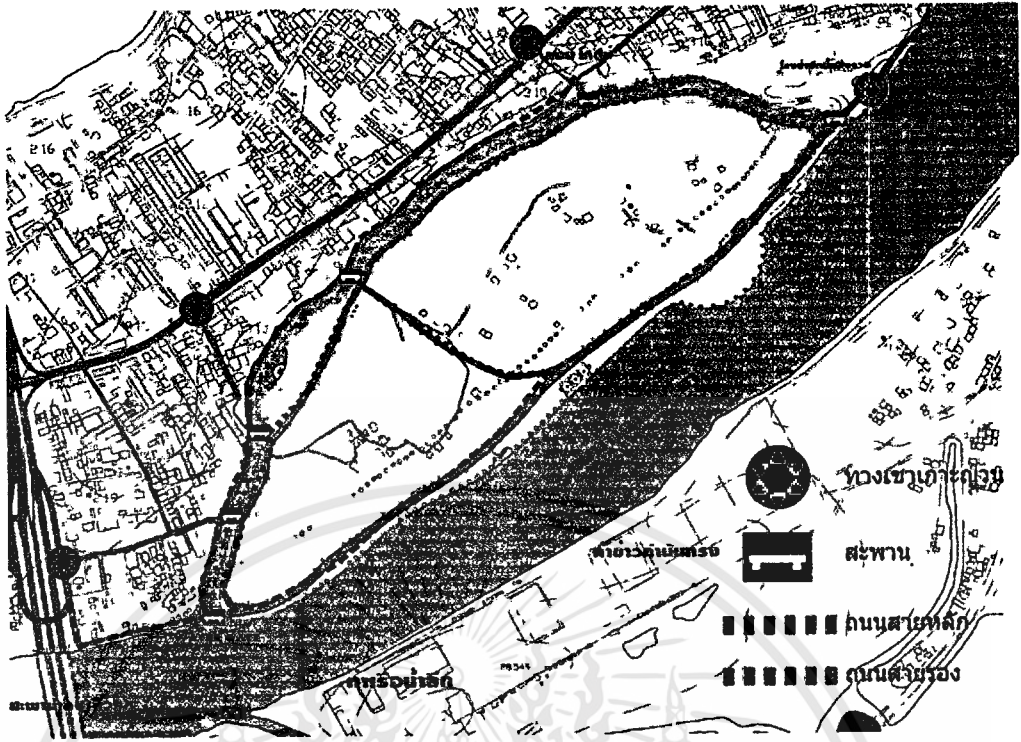
3. ย่าน District การกำหนดย่านตามชุมชนมีความสอดคล้องกับการกำหนดกลุ่มกิจกรรม อยู่แล้ว โดยกำหนดให้เป็นย่านของกิจกรรมหลักๆ ในพื้นที่อยู่ 4 บริเวณ ได้แก่ ย่านธุรกิจการค้า, ย่านธุรกิจบริการ, ย่านบันเทิง/บริการการท่องเที่ยว และย่านพักผ่อน (ส่วนสาธารณะ)

4. ที่รวมกิจกรรม Node มีลักษณะคล้ายกับย่าน มีข้อแตกต่างในการเป็นที่รอบกิจกรรมหลักและรองดังนี้

- ที่รวมกิจกรรมตามหลัก ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า, อาคารสำนักงาน, พื้นที่เปิดโล่งตอนกลางพื้นที่, ศูนย์จำหน่ายสินค้าอุปโภค-บริโภค
- ที่รวมกิจกรรมรอง ได้แก่ ตลาดค้าส่ง, สวนสาธารณะ, โรงภาพยนตร์, ศูนย์ส่งเสริมธุรกิจการค้าและการท่องเที่ยว

5. ภูมิสัญลักษณ์ Landmark เนื่องจากบริเวณพื้นที่โครงการเป็นพื้นที่โล่งกว้างเป็นส่วนใหญ่ การกำหนดภูมิสัญลักษณ์จึงสะดวกต่อการกำหนดให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับกลุ่มกิจกรรม ระบบพื้นที่เปิดโล่ง แนวความคิดในการกำหนดภูมิสัญลักษณ์ที่สำคัญของพื้นที่โครงการ สรุปได้ดังนี้

กำหนดให้มีหมายตา Landmark ที่สำคัญของพื้นที่ อยู่บริเวณตอนกลางของพื้นที่โครงการ ซึ่งเป็นที่เปิดโล่ง และภูมิสัญลักษณ์ตอกลางของพื้นที่บริเวณที่เปิดโล่ง ซึ่งสามารถใช้เป็นที่หมายตาได้จาก 3 บริเวณ ซึ่งจะเป็นพื้นที่เหมาะสม คือ บริเวณที่ 1 พื้นที่เกาะยวนด้านทิศตะวันตก ซึ่งเมื่อมองจากสะพานเดชาติวงศ์ ซึ่งเป็นสะพานเข้าเมืองนครสวรรค์ได้อย่างชัดเจน บริเวณที่ 2 พื้นที่เกาะยวนด้านทิศตะวันออก จะจัดให้เป็นพื้นที่ชมวิวิทิวทัศน์ ซึ่งจะมองเห็นจุดสำคัญต่างๆ ในจังหวัดนครสวรรค์ได้อย่างชัดเจน เช่น บึงบอระเพ็ด ดันแม่น้ำเจ้าพระยา และเกาะขาม บริเวณที่ 3 จะเป็นพื้นที่กึ่งกลาง เชื่อมต่อระหว่าง ย่านธุรกิจการค้า, ย่านธุรกิจบริการ, ย่านบันเทิง/บริการการท่องเที่ยว และย่านพักผ่อน (ส่วนสาธารณะ)

ภาพที่ 5.6 แสดงแนวความคิดเส้นทางภายในเกาะอุทยาน (Path)

ภาพที่ 5.7 แสดงแนวความคิด ขอบเขต และภูมิสัญลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกาะยวน การสร้างแนวเขื่อนเพื่อป้องกันน้ำท่วมและทำประตูน้ำ (Water Gate) การจัดการระบบ
สาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐาน

ภาพที่ 5.9 แสดงแนวทางพัฒนาในระยะที่ 1 (1-5ปี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.10 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 1
ระยะที่ 1 การเวนคืนของทางภาครัฐ = 55,498 ตารางเมตร
และเป็นพื้นที่ว่างของภาครัฐ = 168,783.2 ตารางเมตร

2. การพัฒนาช่วงที่ 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2557

การพัฒนาช่วงที่ 2 จะเป็นการพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยภาครัฐจะพัฒนาในส่วนของระบบ สาธารณูปโภคทั้งหมดและระบบถนน ศาลาพักผ่อน สวนสาธารณะริมน้ำ (Water Front) จุดหมายตา (Landmark) พื้นที่สาธารณะ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

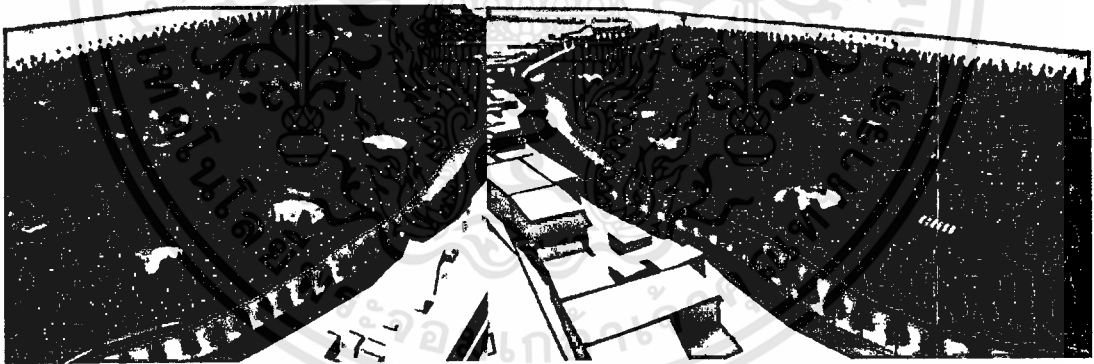
ในส่วนของภาคเอกชนจะพัฒนาในบริเวณพื้นที่คอนบน เป็นส่วนใหญ่ซึ่ง ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมด้านการค้า เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านค้า สวนหย่อม โดยรองรับการขยายตัวของพาณิชยกรรมเดิม โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วง การพัฒนา ช่วงที่ 2 พ.ศ. 2553-2557 มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

- ร้านค้าและกรบริการ
- ที่จอดรถ
- Plaza
- พื้นที่สาธารณะริมน้ำ (Water Front)
- จุดชมวิว (Landmark)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

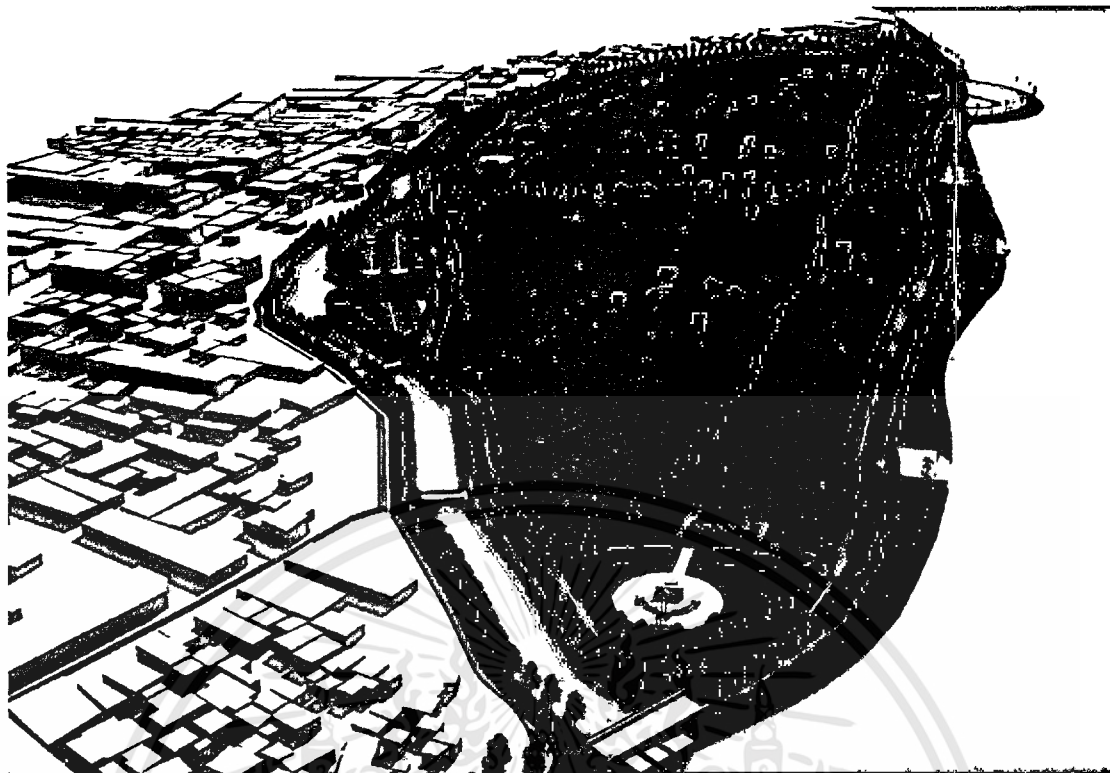

ภาพที่ 5.11 ผังแสดงทางการพัฒนาในระยะที่ 2 (5-10ปี)

ภาพที่ 5.12 แสดงพื้นที่รองรับกิจกรรมจากพื้นที่กิจกรรมเดิม ในด้านพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.13 ภาพแสดงแนวทางพัฒนาในระยะที่ 2

ภาพที่ 5.14 แสดงพื้นที่ริมน้ำบริเวณเกาะฉนวนติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

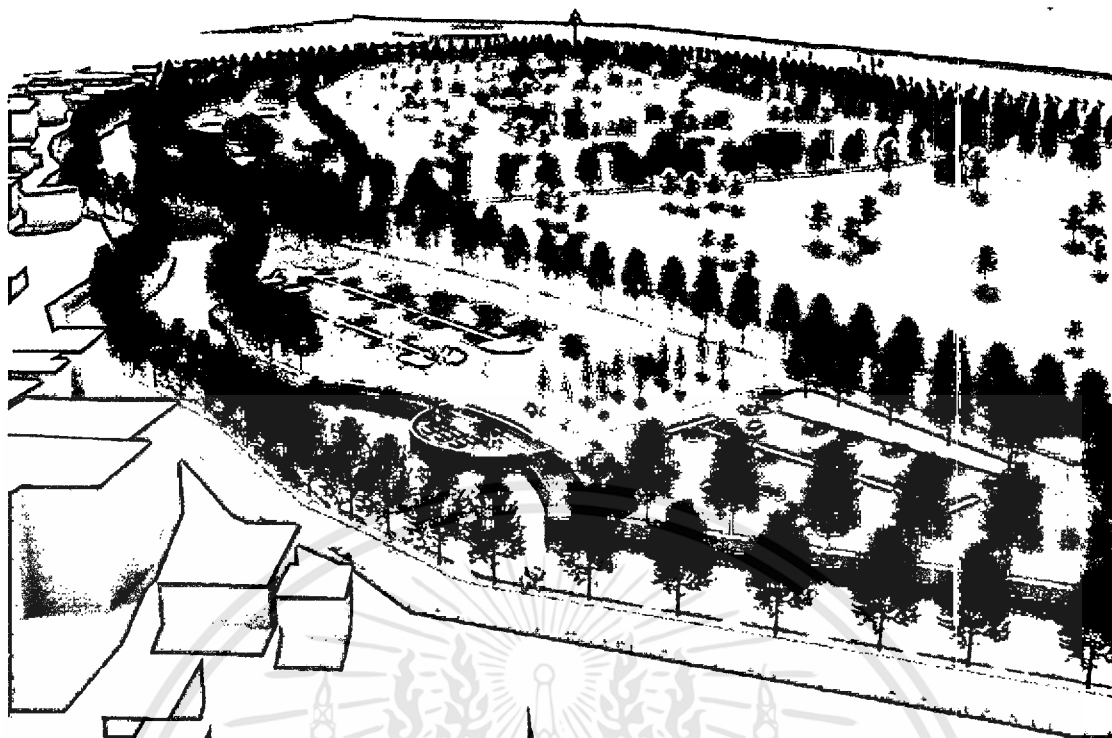

ภาพที่ 5.15 แสดงพื้นที่กิจกรรมในพื้นที่โครงการ

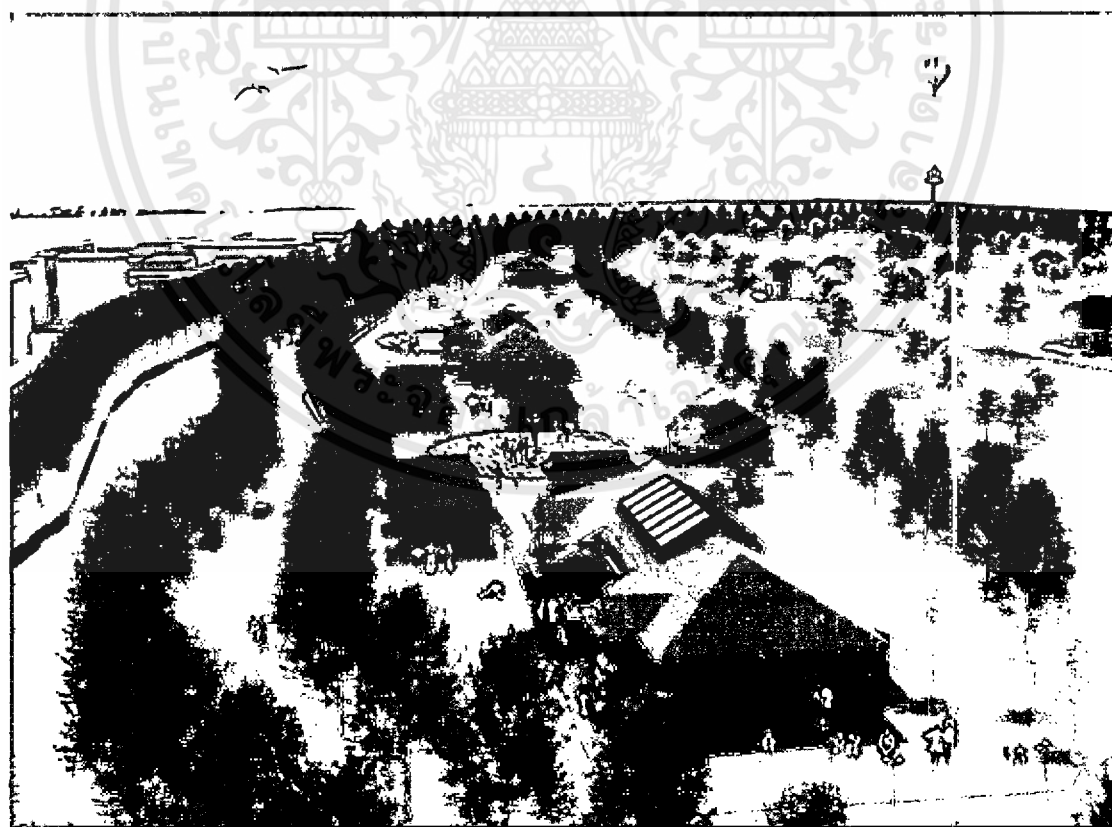

ภาพที่ 5.16 แสดงพื้นที่กิจกรรมที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.17 แสดงพื้นที่จอดรถรวมในพื้นที่โครงการ

ภาพที่ 5.18 แสดงพื้นที่สำหรับร้านค้าและ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.19 แสดงรูปแบบป้ายชื่อโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.20 แสดงตำแหน่งภูมิสัญลักษณ์ (Landmark)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

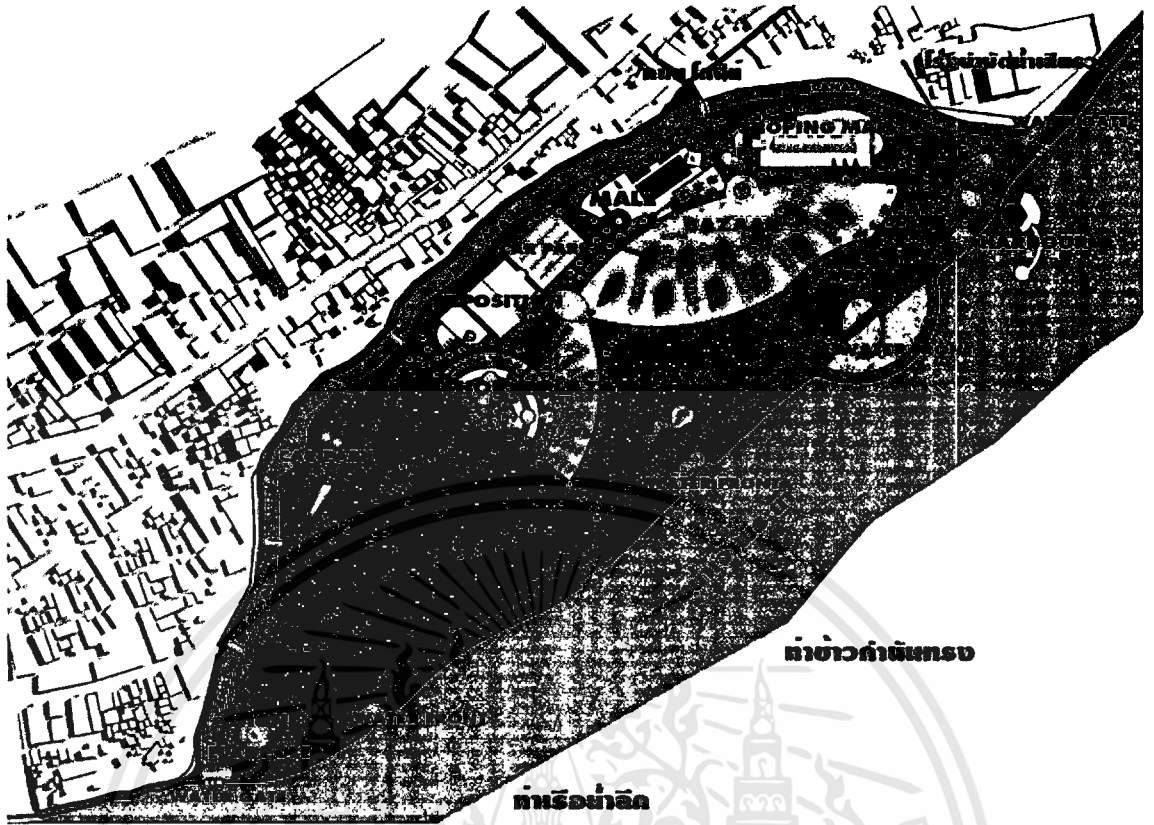
ภาพที่ 5.21 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 2
ระยะที่ 2 เป็นพื้นที่ในขอบเขตการดูแลของกรมเจ้าท่า = 59,200 ตารางเมตร

3. การพัฒนาช่วงที่ 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558-2562

ในการพัฒนาช่วงที่ 3 นี้ จะเป็นการพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเอกชนเป็นผู้พัฒนา ส่วนใหญ่ในช่วงนี้ เป็นการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทของพื้นที่ ที่ให้เกาะยวน เป็นพื้นที่พาณิชยกรรม ตามผังแม่บท สำหรับในส่วนของภาครัฐ จะเป็นการพัฒนาระบบถนนและระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ ในพื้นที่เกาะยวน เป็นการพัฒนาในเชิงพาณิชยกรรม โดยภาครัฐจะจัดเตรียมพื้นที่ เพื่อให้เอกชนเข้าดำเนินการ โดยภาครัฐ จะมีรายได้จากค่าเช่าตลอดจน การพัฒนาพื้นที่ริมน้ำ (Water front) จุดชมวิว (Landmark) ท่าเรือโดยสาร โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วง การพัฒนา ช่วงที่ 3 พ.ศ. 2558-2562 มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

- ห้างสรรพสินค้า
- ส่วนร้านค้า (Mall)
- Bazaar
- ศูนย์แสดงสินค้า (Exposition)
- ที่จอดรถ (Car park)
- ท่าเรือโดยสาร

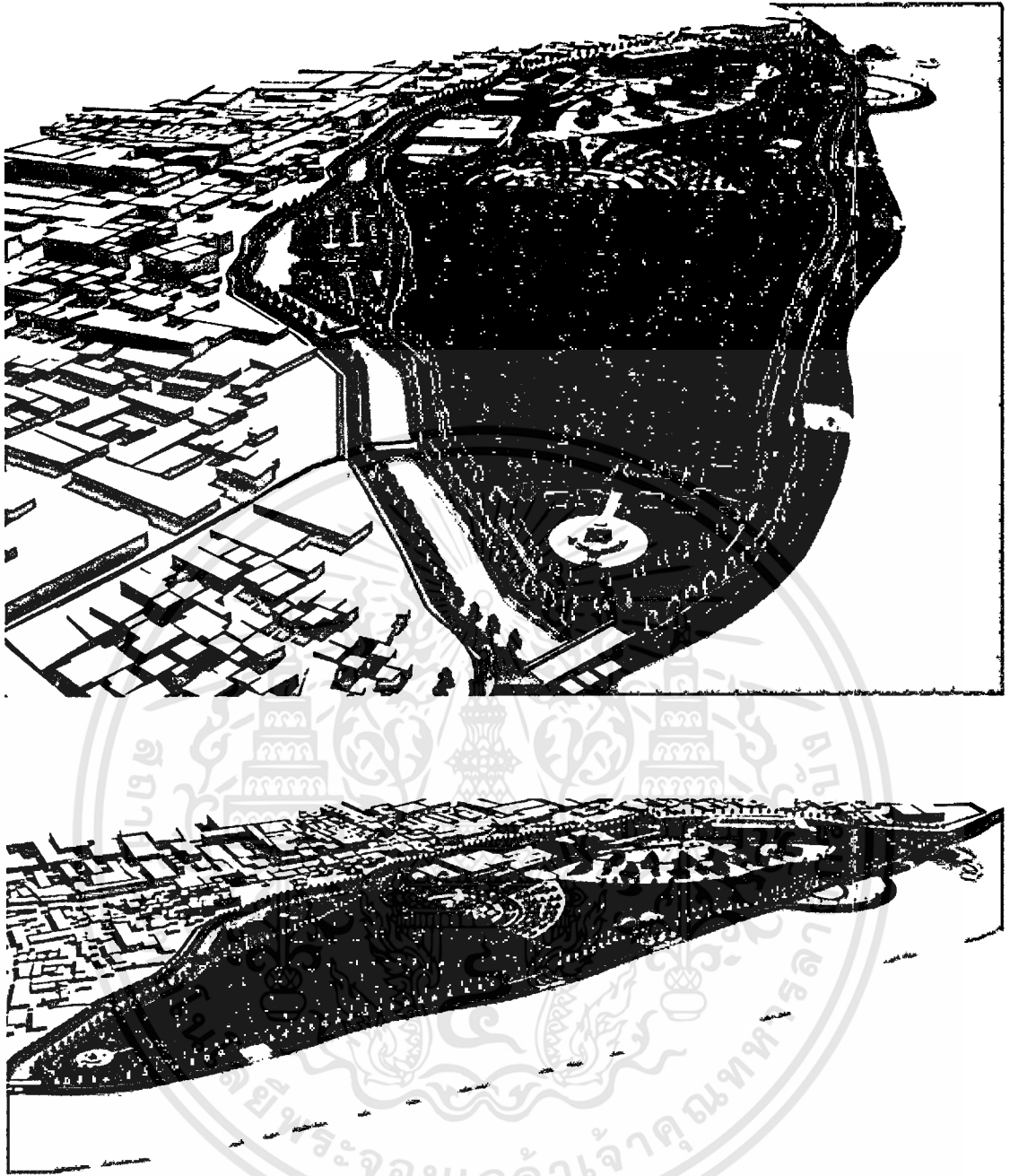
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.22 ผังแสดงแนวทางพัฒนาในระยะที่ 3 (10-15ปี)

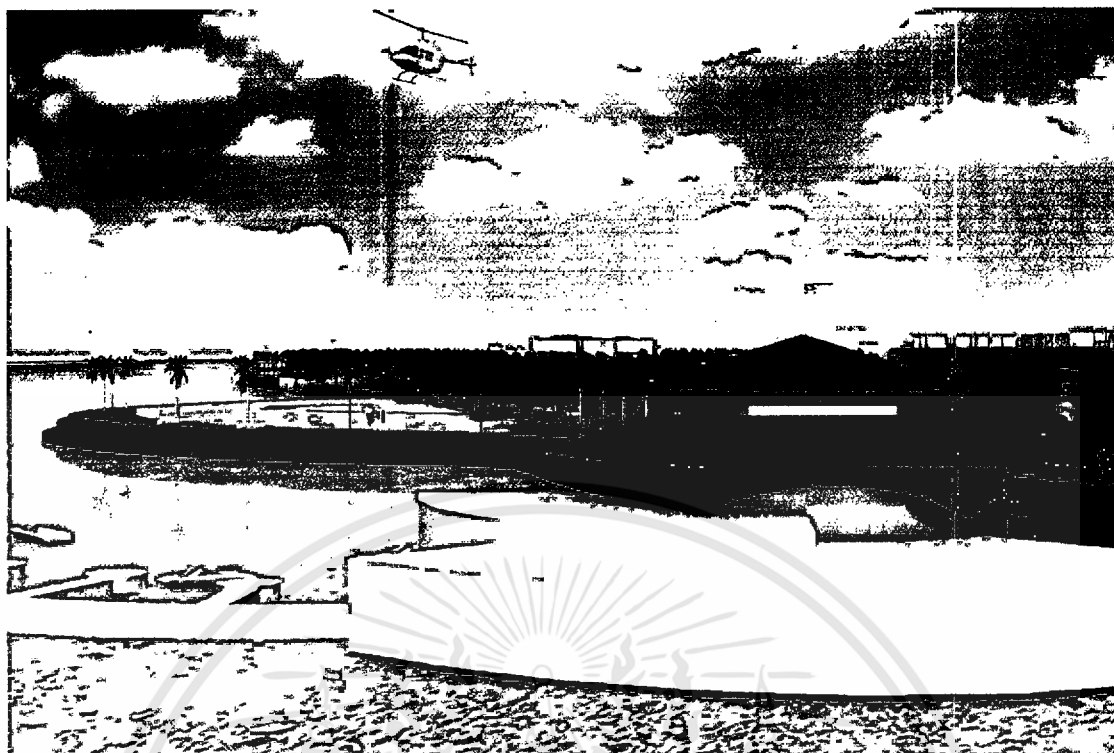

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.23 แสดงแนวทางพัฒนาเกาะยวนสำหรับพาณิชย์กรรมในระยะที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.24 แสดงท่าเทียบเรือ

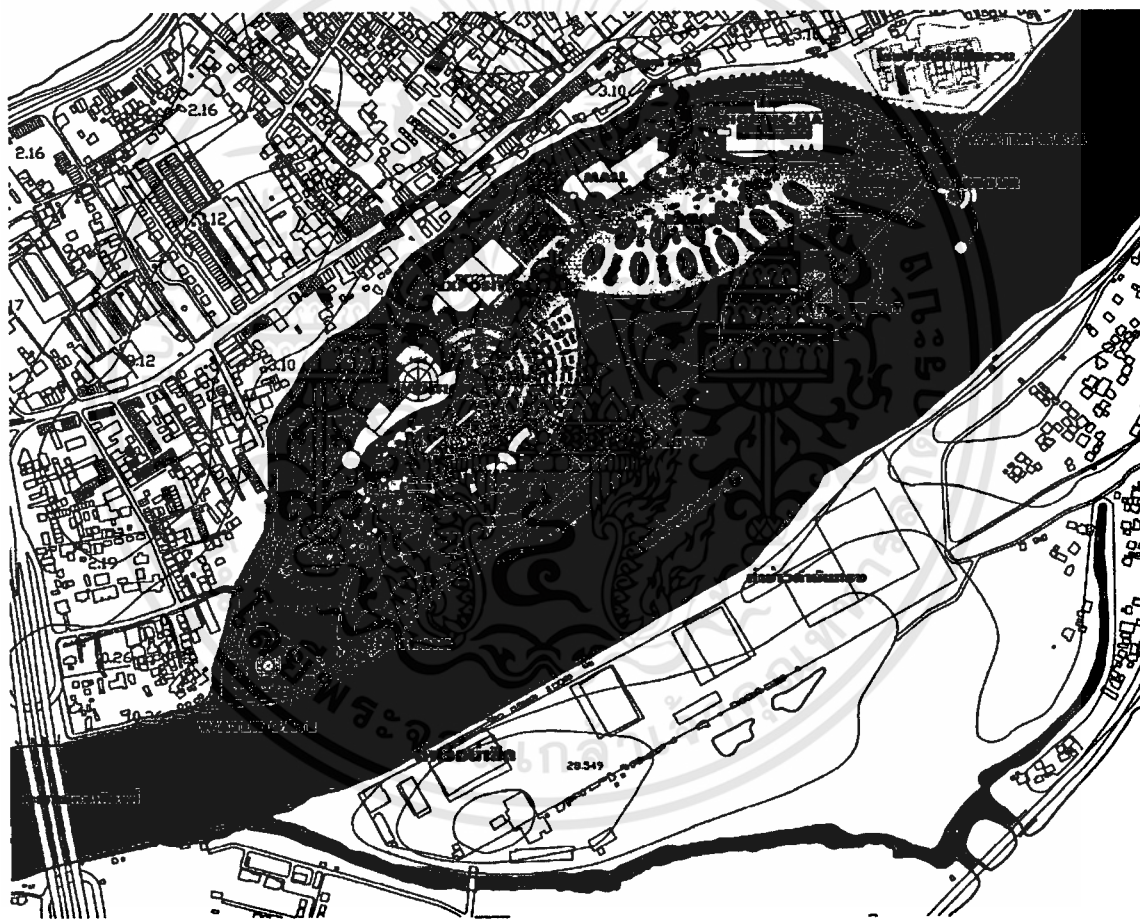
ภาพที่ 5.25 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 3
ระยะที่ 3 การเวนคืนของทางภาครัฐ = 96,709 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การพัฒนาช่วงที่ 4 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563-2567

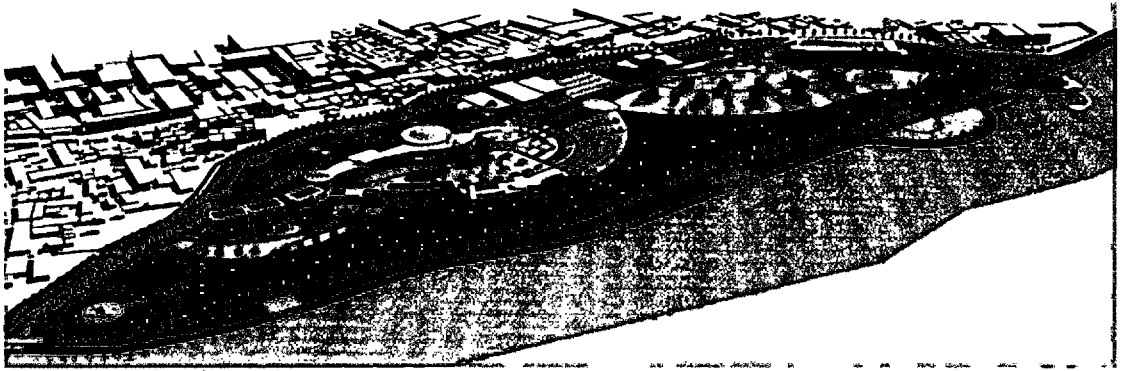
การพัฒนาช่วงที่ 4 นี้ เป็นการพัฒนาเพื่อรองรับกิจกรรมการค้าที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งมีการใช้พื้นที่ เพื่อการพาณิชย์กรรมที่หนาแน่นขึ้น การพัฒนาในช่วงที่ 4 นี้จะเป็นการพัฒนาโดยภาคเอกชนเข้ามาลงทุน โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วง การพัฒนา ช่วงที่ 4 พ.ศ. 2563-2567 มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

- ศูนย์ประชุม (Convention Hall)
- กภัตตาคารและร้านอาหาร
- โรงแรมระดับ 5 ดาว
- สวนสาธารณะ

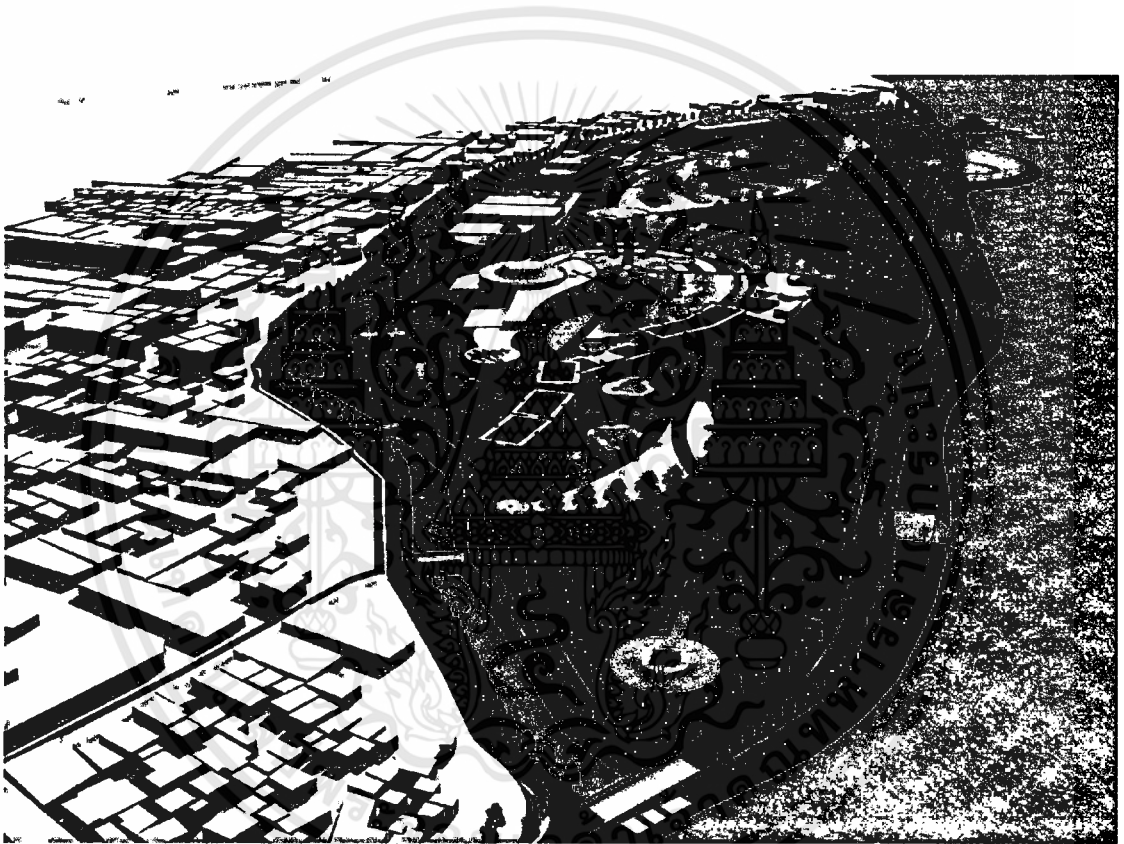

ภาพที่ 5.26 ผังแสดงทางการพัฒนาในระยะที่ 4 (15-20ปี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

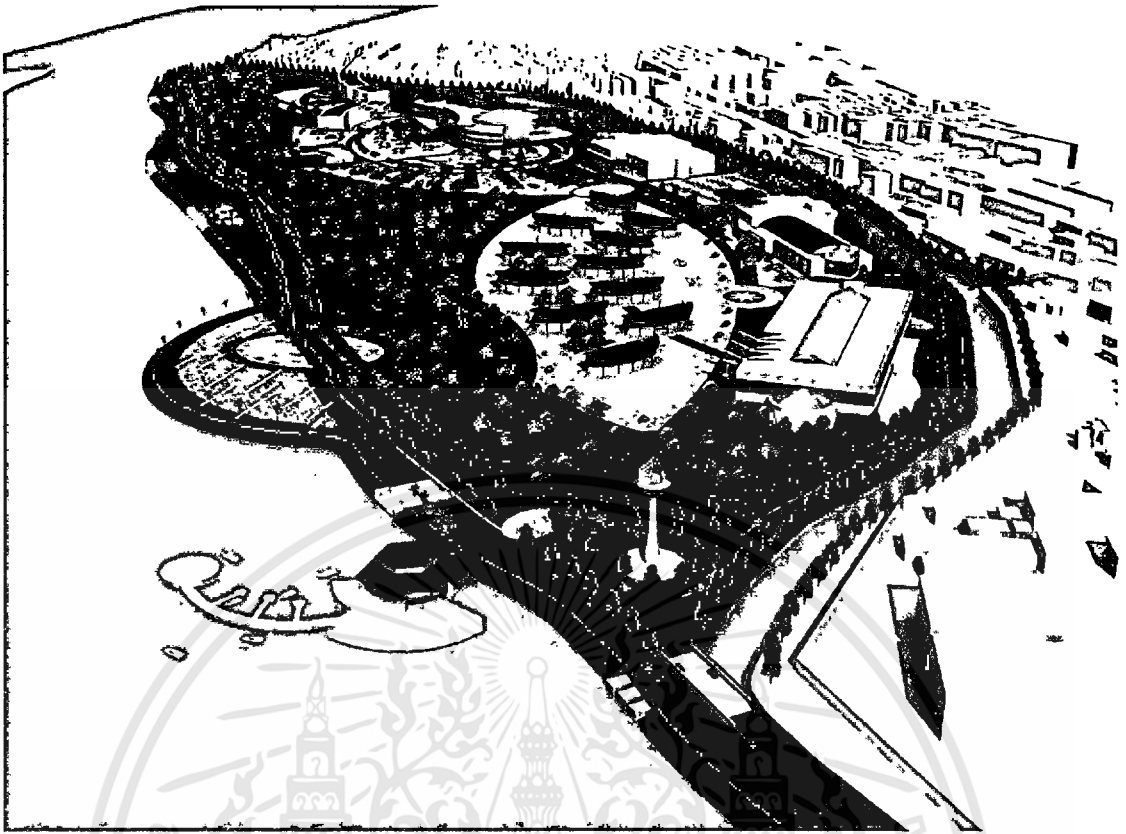

ภาพที่ 5.27 แสดงแนวทางพัฒนาเกาะฉนวนสำหรับพามิซกรรม ในระยะที่ 4

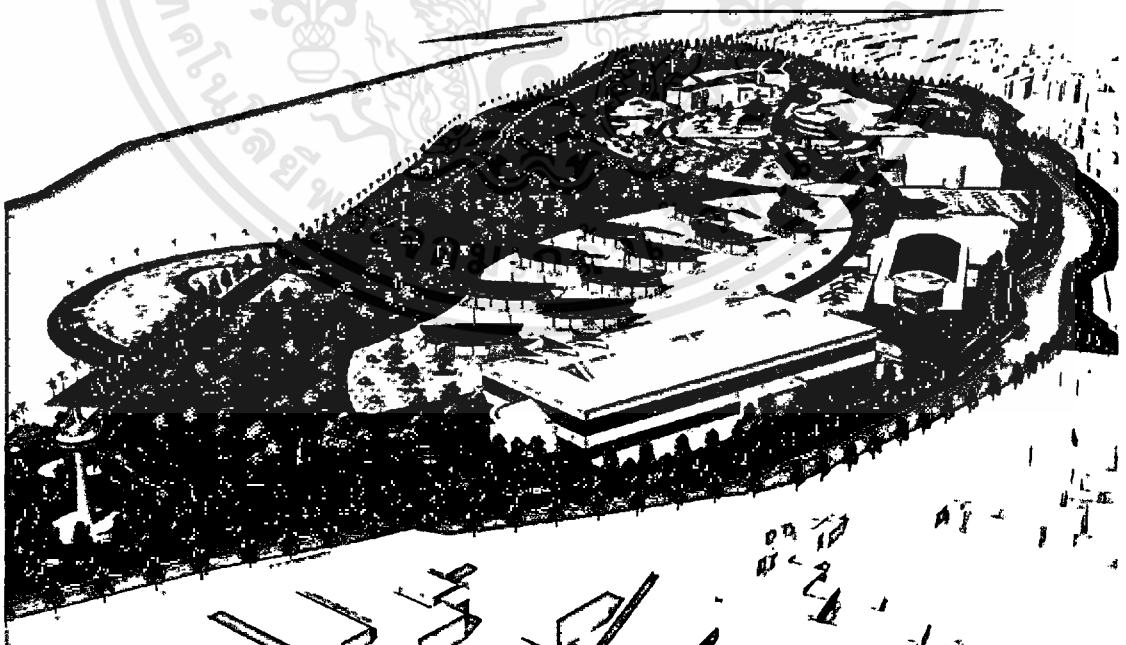

ภาพที่ 5.28 แสดงพื้นที่เชื่อมต่อจากถนน สวรรค์วิถี และถนนริมเขื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

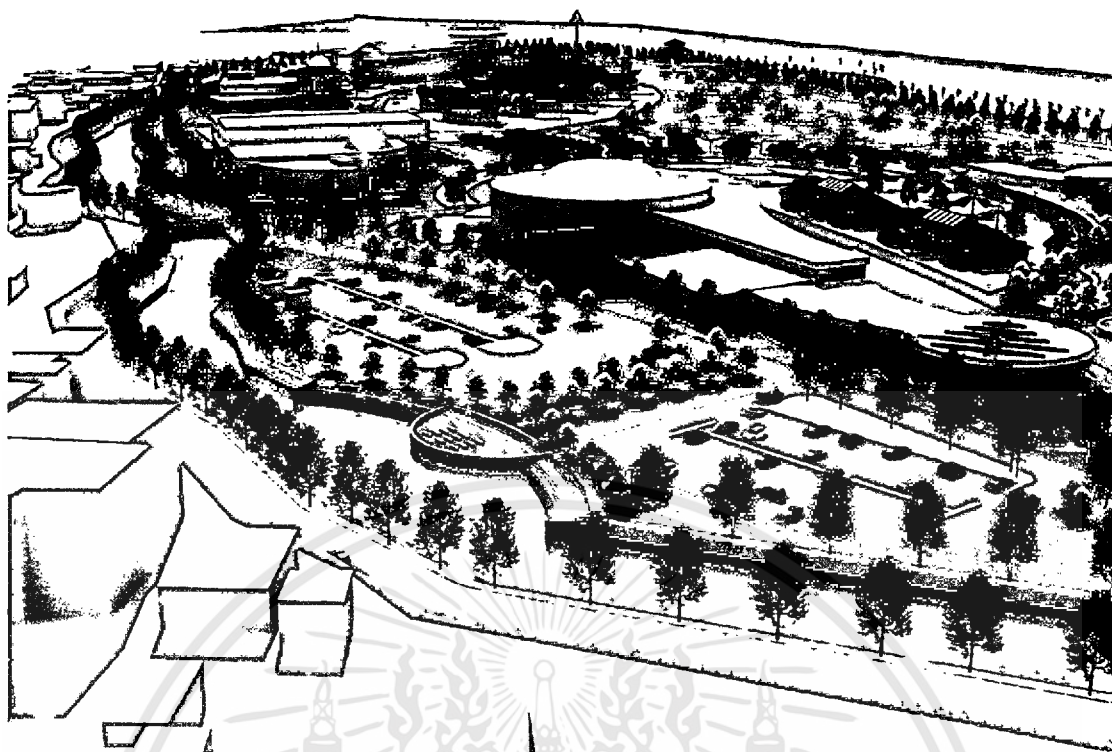

ภาพที่ 5.29 แสดงพื้นที่รับน้ำเจ้าพระยา และท่าเทียบเรือ

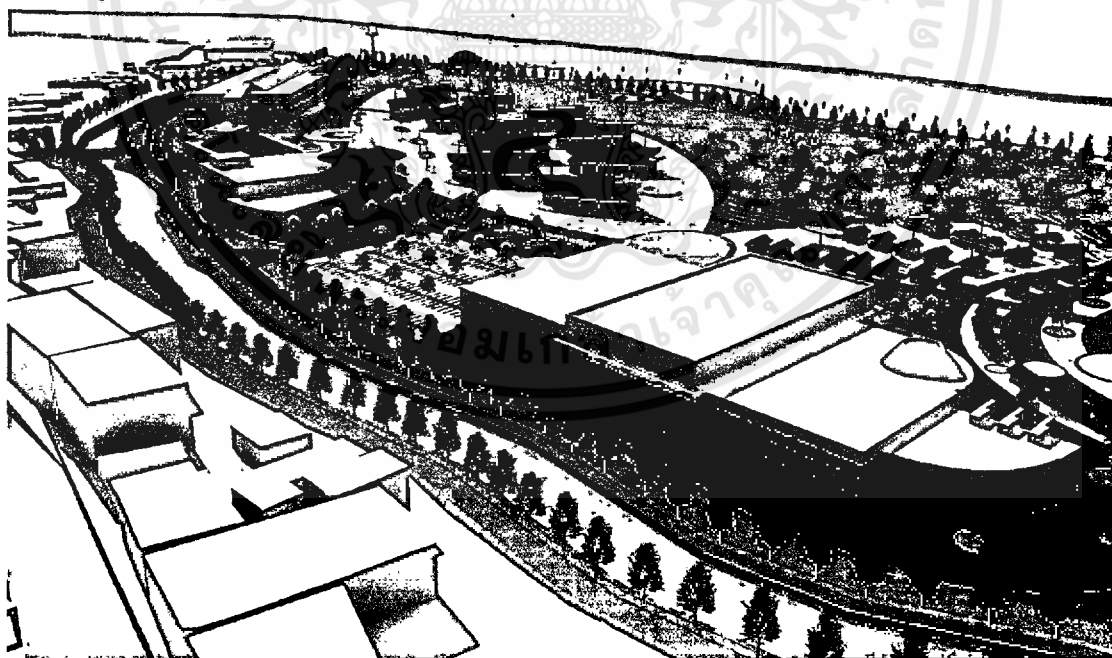

ภาพที่ 5.30 แสดงพื้นที่ กิจกรรมส่วนตัวค้าขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

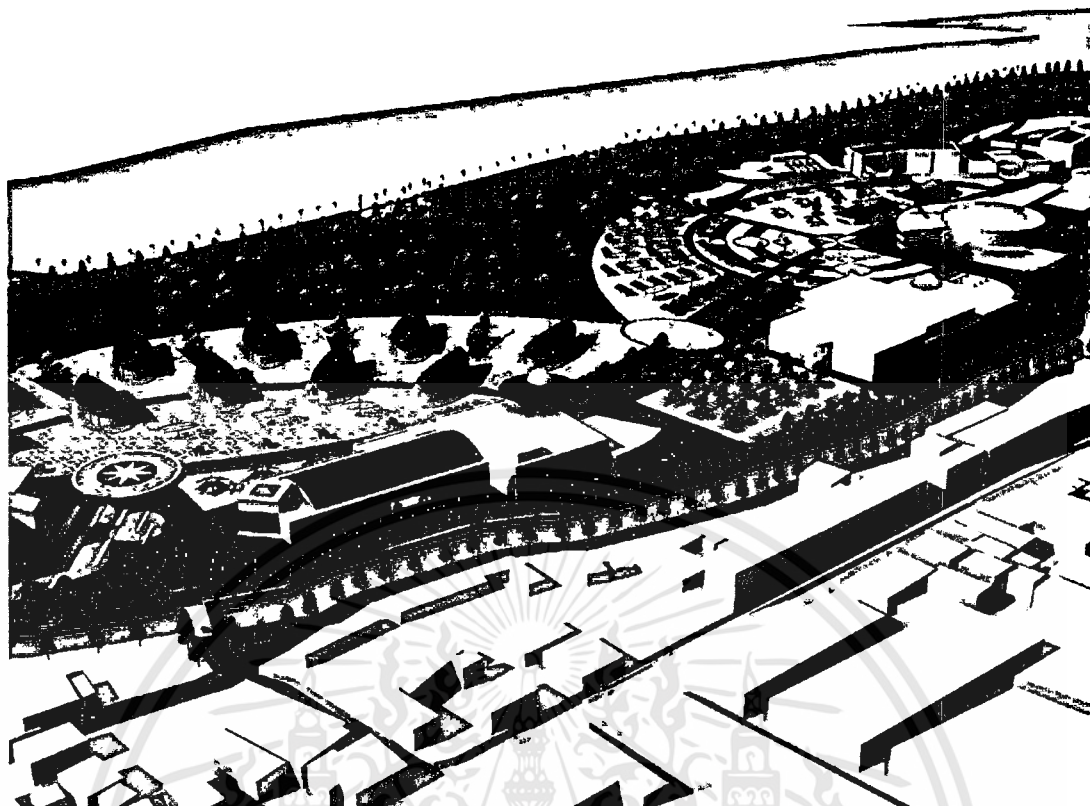

ภาพที่ 5.31 แสดงพื้นที่จุดตรงส่วนกลางและ ศูนย์ประชุม

ภาพที่ 5.32 แสดงรูปแบบศูนย์แสดงสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.33 แสดงรูปแบบบริเวณย่านการค้า ร้านค้า (BAZAAR)

ภาพที่ 5.34 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเวนคืน ในระยะที่ 4

ระยะที่ 4 การเวนคืนของทางภาครัฐ = 76,709 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 สรุปแสดงช่วงเวลา ในการพัฒนาพื้นที่เกาะญวน

ช่วงเวลา	กิจกรรม	หน่วยงาน
ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2548-2552)	- พัฒนาระบบสาธารณูปโภค	ภาครัฐ
	สาธารณูปการ	
	- เขื่อนป้องกันน้ำท่วม	ภาครัฐ
	- ประตูน้ำ Water gate	ภาครัฐ
ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2553-2557)	- ร้านค้าและการบริการ	ภาคเอกชน
	- ที่จอดรถ	ภาคเอกชน
	- Plaza	ภาครัฐ
	- พื้นที่สาธารณะริมน้ำ(Water Front)	ภาครัฐ
	- จุดชมวิว (Landmark)	ภาครัฐ
	- ป้ายชื่อโครงการ	ภาครัฐ
ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2558-2562)	- ห้างสรรพสินค้า (Shopping Mall)	ภาคเอกชน
	- ส่วนร้านค้า (Mall)	ภาคเอกชน
	- Bazaar	ภาคเอกชน
	- ศูนย์แสดงสินค้า (Exposition)	ภาคเอกชน
	- ที่จอดรถ (Car park)	ภาคเอกชน
	- ท่าเรือโดยสาร	ภาครัฐ
ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2563-2567)	- ศูนย์ประชุม (Convention Hall)	ภาคเอกชน
	- กภัตตาคารและร้านอาหาร	ภาคเอกชน
	(Restaurant)	
	- โรงแรมระดับ 5 ดาว	ภาคเอกชน
	- สวนสาธารณะ	ภาคเอกชนและภาครัฐ
	- ถนนและภูมิทัศน์	ภาคเอกชนและภาครัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6.6 มาตรการด้านการพัฒนา

มาตรการด้านการพัฒนาเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการผังเมือง หรือข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์ เพื่อให้การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นไปตามแผนผังพัฒนาพื้นที่ที่กำหนด ยังมีมาตรการชี้้นำการพัฒนาในด้านอื่น คือ

(1) การก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการวางและจัดทำแผนผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์ มีการเสนอแนะให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะถนน เป็นการชี้้นำการพัฒนาโดยภาครัฐทำการก่อสร้างถนนให้สอดคล้องกับการพัฒนาภาคเอกชน ซึ่งเทศบาลนครนครสวรรค์เป็นหน่วยงานของรัฐเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจเวนคืนที่ดินเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ เพื่อใช้เป็นถนนหลวงของเทศบาลนครนครสวรรค์ ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530

(2) การจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่

พ.ร.บ. จัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. 2547 บัญญัติให้อำนาจนายกเทศบาลนครนครสวรรค์ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น จัดทำโครงการจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่ร่วมกับเอกชน เป็นการดำเนินการพัฒนาพื้นที่ดินหลายแปลงโดยการวางผังจัดรูปที่ดินใหม่ ปรับปรุงหรือจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และการร่วมรับภาระ และกระจายผลตอบแทนอย่างเป็นธรรม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมยิ่งขึ้นในด้านการคมนาคม เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและชุมชน และเป็นการสอดคล้องกับแผนผังการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์

(3) มาตรการจูงใจร่วมพัฒนา

การศึกษาเสนอแนะให้มีมาตรการสร้างเหตุจูงใจร่วมพัฒนา โดยให้มีระบบโบนัสค่าเอฟ.เอ.อาร์ (FAR Bonus) สำหรับการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชน และพื้นที่พัฒนาเฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์ การพัฒนาใดที่มีบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกเอื้อประโยชน์ต่อสาธารณะเป็นที่น่าพอใจ จะได้รับโบนัสค่า เอฟ.เอ.อาร์ (FAR Bonus) การพัฒนาใด ๆ ที่อยู่ภายในบริเวณโดยรอบ 200 เมตรจากสถานีขนส่งมวลชน ที่มีบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อสาธารณะอย่างเป็นที่น่าพอใจ จะมีสิทธิได้รับโบนัสค่า เอฟ.เอ.อาร์ (FAR Bonus) โดยเพื่อรักษาความหนาแน่นที่อนุญาตเพิ่มขึ้นอีก 100% หรือ 1 : 1 หรือ 200% (2 : 1) ถ้าโครงการพัฒนาได้สร้างทางเข้า-ออกโดยตรง หรือการสร้างขกหรือลดระดับสู่สถานีขนส่งมวลชนหรือ สร้างบริเวณที่พักเพื่อต่อรถกับเรือหรือที่พักกันฝนได้สำหรับสาธารณะจะได้สิทธิโบนัสเพิ่มขึ้นถึง 400 (4 : 1)

5.6.7 การส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนมีบทบาทที่สำคัญที่สุด เป็นการร่วมมือพัฒนาพื้นที่เฉพาะระหว่างภาครัฐกับเอกชน ภาครัฐมีอำนาจการได้มาซึ่งที่ดิน เพื่อก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ภาคเอกชนมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในเชิงธุรกิจ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในด้านการบริหารจัดการ โครงการใหญ่ในเชิงธุรกิจและประสบผลสำเร็จ และมีแหล่งเงินสนับสนุน การพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เทศบาลนครนครสวรรค์ และภาคเอกชนมีบทบาทที่สำคัญ ในการสนับสนุนร่วมพัฒนาโครงการต่าง ๆ ตามแผนผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์ตามผัง การออกแบบชุมชนเมือง หรือแผนการปรับปรุงพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้ในระดับต่างๆ การพัฒนาที่อยู่อาศัยที่แบบมาตรฐานให้ประชากรในชุมชนที่มีกำลังซื้อ จะสามารถพัฒนาการก่อสร้างอาคารและราคาได้อย่างเหมาะสมการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์นี้จะต้องมีเหตุจูงใจให้มีส่วนร่วมในการ พัฒนาการลดหย่อนภาษี ภาษีเป็นรายได้ที่สำคัญของการบริหารจัดการการพัฒนาพื้นที่เทศบาลนคร นครสวรรค์ การส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาจำเป็นต้องสร้างเหตุจูงใจ โดยการลดหย่อนภาษีที่ดินและภาษีโรงเรือนในอัตราที่เหมาะสมและในระยะเริ่มแรกของการ ก่อสร้าง และยังไม่มียาได้จากการพัฒนาพื้นที่และอาคาร โดยลดหย่อนภาษีในระยะเริ่มแรกของการ พัฒนาโครงการ 3 ปี ในอัตรา 20% ของจำนวนที่จะต้องเสียภาษีในเชิงธุรกิจ เป็นต้น

- กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนาพื้นที่เฉพาะเทศบาลนครนครสวรรค์ให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องได้รับความ ร่วมมือจากภาคเอกชนและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแล้วว่า การบริหารจัดการในเชิงธุรกิจนั้น ภาคเอกชนมีผลงานและความสำเร็จเป็นที่ปรากฏการ ประสานการพัฒนาระหว่างภาครัฐกับ ภาคเอกชนในพื้นที่เทศบาลนครนครสวรรค์มีความสำคัญอย่างที่สุด การเสริมสร้างแรงจูงใจ การร่วมพัฒนาระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ และเป็นการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน โดยฝ่ายรัฐหรือเทศบาลนครนครสวรรค์ ก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานภาคเอกชนซึ่งมีความ ชำนาญ เชี่ยวชาญ และแหล่งเงินทุนร่วมพัฒนากลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้าร่วมการ พัฒนาพื้นที่เฉพาะ โดยวิธีการลดหย่อนภาษี ซึ่งเป็นรายได้สำคัญของเทศบาล ทั้งภาษีที่ดิน ภาษี โรงเรือน และอื่น ๆ โดยมีการกำหนดระยะเวลาเป็นเงื่อนไข เช่น 3 ปี หรือ 5 ปี ที่เริ่มระยะการ เข้าร่วมพัฒนาพื้นที่ เป็นต้น

สำนักงานเทศบาลนคร นครสวรรค์ ถนน. (Online). Available : <http://www.nsm.go.th/index.asp>
 สำนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์. 2546. แผนพัฒนาเทศบาลนครนครสวรรค์ 5 ปี (2545–2549).

งานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงานสำนักงานปลัดกระทรวง.
 อรุณา สิริวัฒนชัย. 2546. การฟื้นฟูย่านพาณิชย์กรรมและคลังสินค้าริมแม่น้ำท่าหลวง
 กรุงเทพมหานคร. ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Brain J.L. Berry and Frank E.Horton. 1970. **Geographic perspective on urban system : with
 Integrated reading.** Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.

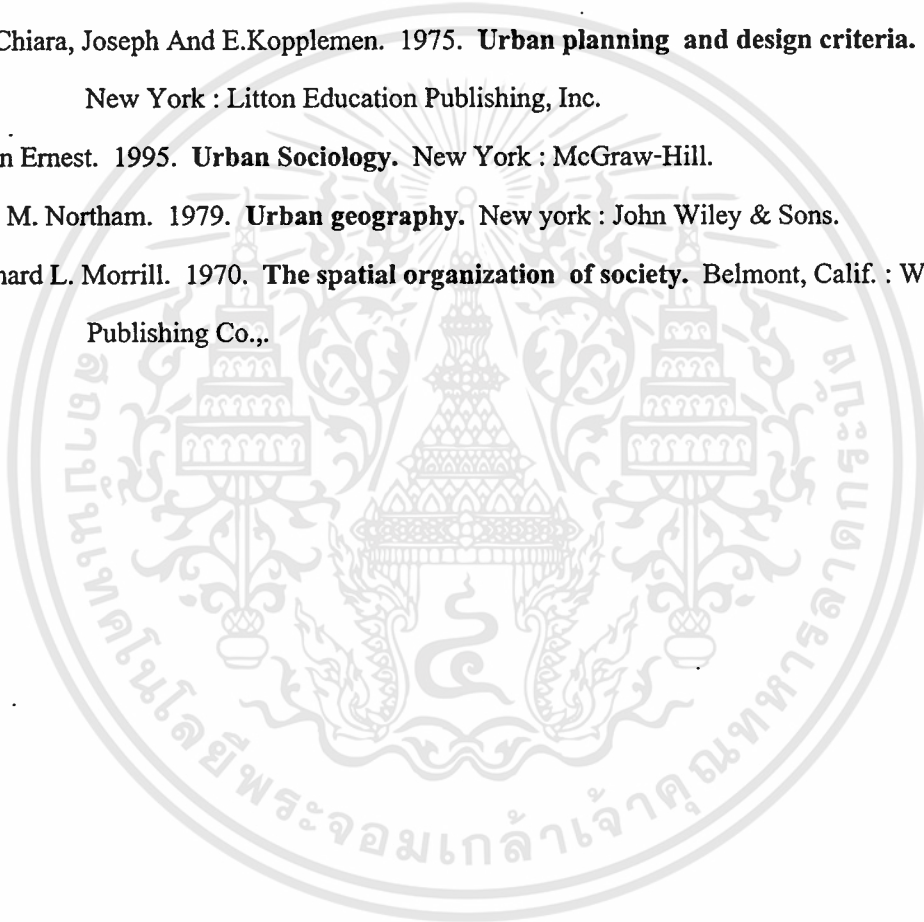
Chapin F. Stuart. 1972. **Urban land use planning.** Chicago : University of Illinois Press.

De Chiara, Joseph And E.Kopplemen. 1975. **Urban planning and design criteria.**
 New York : Litton Education Publishing, Inc.

Egon Ernest. 1995. **Urban Sociology.** New York : McGraw-Hill.

Ray M. Northam. 1979. **Urban geography.** New york : John Wiley & Sons.

Richard L. Morrill. 1970. **The spatial organization of society.** Belmont, Calif. : Wadsworth
 Publishing Co.,.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะฉนวน สำหรับพาณิชยกรรม เทศบาลนครสุวรรณฯ จังหวัดนครสวรรค์

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่เกาะฉนวน เทศบาลนครนครสวรรค์ สำหรับพาณิชยกรรม เสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่รองรับกิจกรรมประเภทพาณิชยกรรมและปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะฉนวน ไปในแนวทางเดียวกัน ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์จึงใช้แบบสัมภาษณ์นี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน เศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่เกาะฉนวน เทศบาลนครนครสวรรค์ สำหรับพาณิชยกรรม ปัญหา และความต้องการสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ พื้นที่ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้แบ่งเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการค้าของผู้ประกอบการพื้นที่
โดยรอบเกาะฉนวน

ตอนที่ 3 แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ
ผู้ประกอบการและชุมชน พื้นที่เกาะฉนวน

บัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะยววน สำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครสุวรรณคี จังหวัดนครสวรรค์

โปรดตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้า [ ] ข้อความที่ท่านเลือกหรือเติมคำลงในช่องว่าง
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ

[ ] ชาย

[ ] หญิง

2. อายุ

[ ] ต่ำกว่า 25 ปี

[ ] 26-35 ปี

[ ] 36-45 ปี

[ ] 46 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

[ ] รับราชการ

[ ] รัฐวิสาหกิจ

[ ] ค้าขาย

[ ] เกษตรกรรม

[ ] ธุรกิจส่วนตัว

[ ] รับจ้าง

[ ] นักเรียน นักศึกษา

[ ] อื่นๆ (ระบุ).....

4. การศึกษา

[ ] ไม่ได้ศึกษา

[ ] ประถมศึกษา

[ ] มัธยมศึกษาตอนต้น

[ ] มัธยมศึกษาตอนปลาย

[ ] ปวช.

[ ] ปวส.

[ ] อนุปริญญา

[ ] ปริญญาตรี

[ ] สูงกว่าปริญญาตรี

5. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่ที่

[ ] จังหวัดนครสวรรค์.....

[ ] ที่อื่นใน จังหวัดนครสวรรค์.....

[ ] ต่างจังหวัด.....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

[ ] 1000 - 2500

[ ] 2501 - 5,000

[ ] 5,001 - 7,500

[ ] 7,501 - 10,000

[ ] 10,001 - 12,500

[ ] 12,501 - 15,000

บัณฑิตศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะถวน สำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

โปรดตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้า [ ] ข้อความที่ท่านเลือกหรือเติมคำลงในช่องว่าง
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการค้าของผู้ประกอบการ พื้นที่โดยรอบเกาะถวน

1. ท่านจำหน่ายสินค้าประเภทใด

☐ อาหาร เครื่องดื่ม	☐ เครื่องตกแต่งกระเป๋า หมวก รองเท้า
☐ เสื้อผ้า	☐ ทองคำและทองรูปพรรณ
☐ เครื่องประดับ จิวเวอรี่ นาฬิกา	☐ เครื่องเหล็ก
☐ อุปกรณ์เครื่องยนต์	☐ ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการเกษตร
☐ อุปกรณ์ประกอบอาหาร	☐ ของแห้ง สมุนไพร
☐ อาหารสด	☐ สินค้าเบ็ดเตล็ด
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

2. รูปแบบการขายสินค้าของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ขายปลีก	☐ ขายส่ง 3-12 ชั้น
☐ ขายส่ง 1-12 โหล	☐ ขายส่ง 2 โหลขึ้นไป
☐ ขายส่ง 100 ชั้นขึ้นไป	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3. ท่านดำเนินการด้านการค้านี้มานานเท่าใด

☐ 1-2 ปี	☐ 3-5 ปี
☐ 6-10 ปี	☐ 11-20 ปี
☐ 21-30 ปี	☐ 31 ปีขึ้นไป

4. ท่าน หรือ ครอบครัวของท่านมีร้านค้าในเขตเกาะถวน จ.นครสวรรค์ หรือไม่

☐ มีร้านค้า	☐ ไม่มีร้านค้า
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

5. กิจกรรมในการท่องเที่ยวในเขตเกาะถวน

☐ รับประทานอาหารในแหล่งท่องเที่ยว	☐ พักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยว
☐ ซื้อสินค้า ของที่ระลึก	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

6. ร้านค้าของท่านเคยดำเนินการด้านใดมาก่อน

ไม่เคย

เคย ได้แก่.....

7. ร้านค้าของท่าน เปิด-ปิด กิจการในช่วงเวลาใด

01.00-07.00

07.00-17.00

08.00-17.00

อื่นๆ (ระบุ).....

8. ร้านค้าของท่านหยุดดำเนินการในช่วงใดบ้าง

วันหยุดเทศกาล

เสาร์ – อาทิตย์

อื่นๆ (ระบุ).....

9. ร้านค้าของท่านมีคนประจำร้านรวมทั้งสิ้นกี่คน

1-2 คน

3-5 คน

6-8 คน

มากกว่า 8 คน

10. สินค้าของท่าน จัดหามาจำหน่ายโดย

ซื้อจากโรงงาน

ซื้อส่งจากพ่อค้าอื่น หรือห้างร้าน

ผลิตเอง

อื่นๆ (ระบุ).....

11. วิธีการขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตหรือแหล่งที่รับซื้อมาท่านใช้วิธีการขนส่งแบบใด

จ้างรถรับจ้าง

พาหนะส่วนตัว

โรงงานนำมาส่ง

อื่นๆ (ระบุ).....

12. สิทธิในร้านค้านี้เป็นสิทธิในชื่อท่านหรือไม่

เป็นชื่อของตัวเอง

เชิงสิทธิ

เช่าชื่อ

อื่นๆ (ระบุ).....

13. ท่านใช้ร้านค้าของท่านทำกิจกรรมใดบ้าง

เป็นหน้าร้านขายของ

อยู่อาศัย

ให้ลูกจ้างอยู่อาศัย

เป็นที่เก็บสินค้า

เป็นสำนักงาน

เป็นที่ผลิตสินค้า

อื่นๆ (ระบุ).....

14. ในการขายสินค้าท่านพบปัญหาใดบ้าง

ที่จอดรถน้อย

อื่นๆ (ระบุ).....

บัณฑิตศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาเกาะฉนวน สำหรับพณิชยกรรม เทศบาลนครสุวรรณคี จังหวัดนครสวรรค์

โปรดตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้า [ ] ข้อความที่ท่านเลือกหรือเติมคำลงในช่องว่าง
ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและ ความต้องการทางด้านกายภาพ ผู้ประกอบการและ
ชุมชน พื้นที่เกาะฉนวน

1. ลักษณะพื้นที่ใช้สอยของท่านเป็นประเภทใด

[ ] เช่า   [ ] เจ้าของเอง   [ ] อื่นๆ (ระบุ).....

2. รูปแบบอาคารเป็นลักษณะอย่างไร

[ ] บ้านชั้นเดียว   [ ] บ้านเดี่ยว 2 ชั้น
[ ] อาคารพาณิชย์   [ ] อื่นๆ (ระบุ).....

3. อายุในการตั้งถิ่นฐาน

[ ] อยู่ตั้งแต่เกิด   [ ] ย้ายมาจากที่อื่น จำนวนปีที่อาศัยอยู่ที่นี้
[ ] ต่ำกว่า 1 ปี
[ ] 1-5 ปี
[ ] 6-10 ปี
[ ] 10 ปีขึ้นไป

4. ปัจจุบันท่านมีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด

[ ] ต่ำกว่า 50 ตารางเมตร   [ ] 51-100 ตารางเมตร
[ ] 101-200 ตารางเมตร   [ ] 201-300 ตารางเมตร
[ ] 301-400 ตารางเมตร   [ ] 401 ตารางเมตรขึ้นไป

5. ท่านมีปัญหาด้านการใช้ที่ดินหรือไม่

[ ] ไม่มีปัญหา   [ ] มีปัญหา (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)
[ ] ไม่มีที่ว่างสำหรับทำกิจกรรม
[ ] หนาแน่นมากเกินไป
[ ] ขาดการดูแล
[ ] อื่นๆ

(ระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในการปรับปรุงองค์ประกอบของเมือง พื้นที่เกาะญวน

ไม่เห็นด้วย

เห็นด้วย (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

อาคารบริการนักท่องเที่ยว

ศาลาพักผ่อน

ห้องน้ำ-ส้วม

ร้านขายของ ร้านเครื่องคืม

ป้าย

เสาไฟฟ้าประดับทางเดิน

ทางเท้า

ถังขยะ

อื่นๆ (ระบุ).....

7. ท่านคิดว่าเส้นทางไหนที่เข้าถึงพื้นที่เกาะญวนสะดวกและปลอดภัย

ถนนสวรรคคีรี

ถนนทิพย์มด

ถนนโกสีย์

ถนนริมเขื่อน

8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการของพื้นที่เกาะญวน

ไม่เห็นด้วย

เห็นด้วย

9. ท่านแสดงมีความคิดเห็น ปัญหาและการแก้ไข เกี่ยวกับเกาะงวน (กรณีคำตอบข้อ 8 เห็นด้วย)

รายละเอียด	ระดับปัญหา				ปัญหาที่ท่านพบ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
1. โครงสร้างพื้นฐาน					
ถนน					
ไฟฟ้า					
น้ำ					
น้ำเสีย					
ที่ทิ้งขยะ					
การสื่อสาร โทรคมนาคม					
2. การท่องเที่ยว					
ทัศนียภาพ					
ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว					
ที่พัก					
ร้านค้า ร้านอาหาร					
3. ชุมชน วัฒนธรรม					
คุณค่าวัฒนธรรมท้องถิ่น					
ความร่วมมือชุมชน					
ความปลอดภัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศษ 0524.04/ 2759

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๙ กรกฎาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน นายเทศมนตรี เทศบาลนคร นครสวรรค์

ด้วย นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายแผนงานและงบประมาณ หัวหน้าสำนักการช่าง ส่วนการโยธา และหัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคารและผังเมืองเทศบาลนคร นครสวรรค์ เรื่อง เกาะฉนวน เทศบาลนคร นครสวรรค์ และขอข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเกาะฉนวน สำหรับพำนักชมธรรมชาติ เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเดช ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.085-836-3562

ที่ ศท 0524.04/ 4367

คณะกรรมการคุรุสภา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

จ พศจิกายน 2550

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน นายเทศมนตรี เทศบาลนครสวรรค์

ด้วย นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรคุรุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ แผนพัฒนาสังคม เอกสารเกี่ยวกับแผนผังของ เกาะฉนวน และขอตีพิมพ์ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เกาะฉนวน นโยบายของเทศบาลนครสวรรค์” เพื่อประกอบการจัดเตรียมหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเกาะฉนวน สำหรับพาณิชย์ยกรรมเทศบาลนคร นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 4244

วันที่ ๑ ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด

ด้วย นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเกาะฉนวน สำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครสุวรรณคี จังหวัดนครสวรรค์” โดยมี รศ.สมพล คำรงค์เสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานค่านับบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศบ 0524.04/ 4244

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาเกาะยวน สำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์" โดยมี รศ.สมพล คำรงค์เสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามครั้งนี้แบบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 4244

วันที่ ๒ ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ชูเกียรติ แซ่ตั้ง

ด้วย นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเกาะยวน สำหรับพาณิชย์กรรม เทศบาลนครสุวรรณคี จังหวัดนครสวรรค์” โดยมี รศ.สมพล คำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมกันว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน
ในท้องที่ตำบลปากน้ำโพ และตำบลนครสวรรค์ออก
อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลปากน้ำโพ และตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างถนนและระบบบำบัดน้ำเสียตามโครงการพัฒนาเมืองหลัก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ กับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

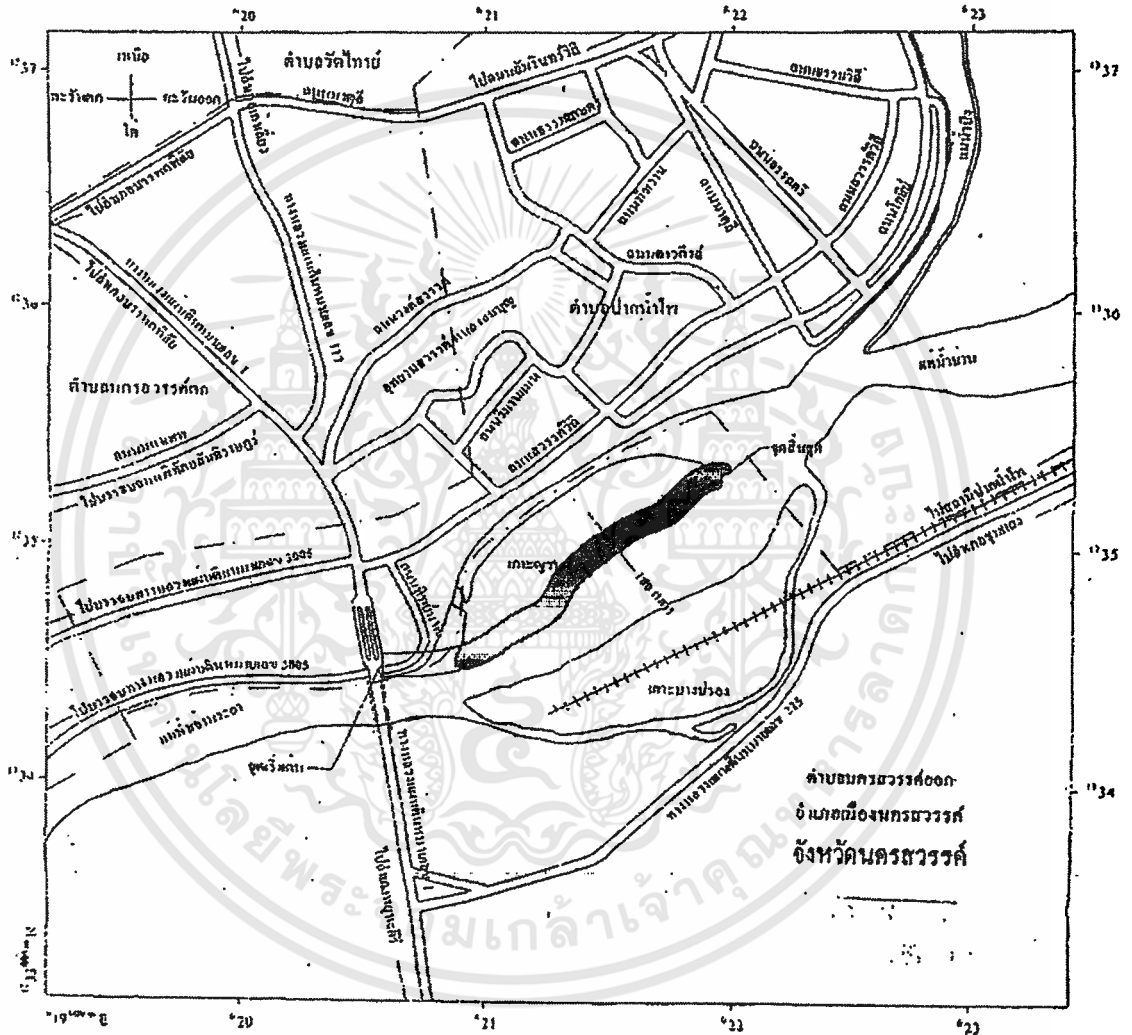
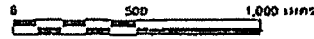
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องสร้างถนนและระบบบำบัดน้ำเสียตามโครงการพัฒนาเมืองหลัก ในท้องที่ตำบลปากน้ำโพ และตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ป้องกันและแก้ไขปัญหาทั่วรวม ทั้งเพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในกรณี สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าวเพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อหาวิญญูที่ จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
ในท้องที่ตำบลปากน้ำโพ และตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ. 2550

มาตราทวน 1 : 20,000

เครื่องหมาย

- เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน ขอบ
- ทางรถไฟ
- สะพาน
- แม่น้ำ คลอง หนอง

ว่าที่ร้อยตรี

(กิตติ ศิริวิชัยไมตรี)

ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนและพัฒนามรดกมั่งเมือง

(นายฐิระวัตร กุลละวณิชย์)

อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

ภาคผนวก ค

รายชื่อจำนวนผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่เกาะงูวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ค 1 จำนวนผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่เกาะนุวน

ลำดับ	ประเภทเอกสาร	เนื้อที่ดิน	รวม ตร.ม.	%
1	สค1	18\1\34	29336	10.50216802
2	สค1	21-3-68.7	35074.8	12.55663495
3	สค1	1-0-22	1688	0.604297097
4	สค1	3-0-10	4840	1.732700206
5	สค1	4-0-9.6	6438.4	2.304920869
6	สค1	7\1\69	11984	4.290222988
7	สค1	2\3\88	4752	1.701196566
8	สค1	2\1\12	3648	1.305969081
9	สค1	5\1\78	8712	3.11886037
10	สค1	2-0-42	3368	1.205730226
11	สค1	0-2-1	804	0.287828712
12	สค1	5\1\50	8600	3.078764828
13	สค1	0-1-24	496	0.177565971
14	สค1	1\2\10	2440	0.873510021
15	สค1	2\3\62	4648	1.663964991
16	สค1	2\2\40	4160	1.489262987
17	สค1	2\1\19	3676	1.315992966
18	สค1	1\1\53	2212	0.791886953
19	สค1	0-0-39	156	0.055847362
20	สค1	0-0-64	256	0.091646953
21	สค1	1\1\82	2328	0.833414479
22	สค1	3-0-27	4908	1.757043928
23	สค1	4\0\0	6400	2.291173826
24	สค1	4\3\47	7788	2.788072149
25	สค1	7\1\06	11624	4.161344461
26	โฉนด	7-3-42.40	12569.6	4.499865394
27	สค1	2\1\42	3768	1.34892859

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ค 1 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทเอกสาร	เนื้อที่ดิน	รวม ตร.ม.	%
28	สค1	1\3\84	3136	1.122675175
29	สค1	6\2\45	10580	3.78759673
30	สค1	2-0-68	3472	1.2429618
31	โฉนด	6-2-48.2	10592.8	3.792179078
32	โฉนด	1-1-5.3	2021.2	0.723581334
33	โฉนด	2-0-94.7	3578.8	1.281195764
34	โฉนด	1-1-25.3	2101.2	0.752221007
35	สค1	2\2\94	4376	1.566590103
36	สค1	1\2\30	2520	0.902149694
37	สค1	1-0-83	1932	0.691648099
38	สค1	9-0-11	14444	5.170892928
39	สค1	1\2\30	2520	0.902149694
40	สค1	4-0-54	6616	2.368500942
41	สค1	4\2\32	7328	2.62339403
42	สค1	6\1\80	10320	3.694517794
43	สค1	2\2\12	4048	1.449167445
44	สค1	1\3\68	3072	1.099763436
			100%	
			279,332.8 ตร.ม.	174.583ไร่

สค1	39	พื้นที่เวนคืน	55,498ตร.ม.	รวม
โฉนด	5	พื้นที่ทั้งหมด	223,834.8ตร.ม.	448,116 ตร.ม.
พื้นที่ของรัฐ	1		168,783.2ตร.ม.	280 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทโฉนดที่ดินเกาะฉนวน

ภาพที่ ค 1 แสดงผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่เกาะฉนวน

■ พื้นที่เวนคืน ■ พื้นที่ทั้งหมด

ภาพที่ ค 2 แสดงพื้นที่ที่ถูกเวนคืนจากหน่วยงานรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 การคาดประมาณจำนวนประชากรของเทศบาลนครนครสวรรค์

พ.ศ.	จำนวนประชากร (Pt) (คน)	dPt/dt	d ² Pt/dt ²
2547	93,822	1164.646685	11.640793
2548	94,992	1176.310419	11.686398
2549	96,175	1188.018921	11.730322
2550	97,369	1199.770486	11.772516
2551	98,574	1211.563360	11.812931
2552	99,792	1223.395740	11.851518
2553	101,021	1235.265771	11.888228
2554	102,262	1247.171553	11.923010
2555	103,515	1259.111133	11.955816
2556	104,780	1271.082510	11.986596
2557	106,058	1283.083633	12.015301
2558	107,347	1295.112403	12.041880
2559	108,648	1307.166668	12.066284
2560	109,961	1319.244229	12.088464
2561	111,286	1331.342839	12.108371
2562	112,624	1343.460198	12.125956
2563	113,973	1355.593960	12.141169
2564	115,335	1367.741729	12.153962
2565	116,709	1379.901062	12.164288
2566	118,095	1392.069466	12.172098
2567	119,493	1404.244403	12.177344
2568	120,903	1416.423285	12.179980
2569	122,326	1428.603478	12.179960

พ.ศ. 2547 – อนันต์โดยวิธี Logistic Growth โดยใช้สมการ $dP/dt = 0.0148316006P - 2.5 \times 10^{-8}P^2$

ที่มา : แผนผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะ เทศบาลนคร นครสวรรค์ 2549

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายเฉลิมพล วงศ์วิวัฒน์
วันเดือนปีเกิด	12 สิงหาคม 2523
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยยอด จ.ตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	90/73 ซ. อ่อนนุช 17 เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการทำงาน	2546-2547 บริษัท มินิมอล ลิส จำกัด 2548-2550 บริษัท คีพิคส์ จำกัด 2550-ปัจจุบัน บริษัท ไทยฟูดูคะ จำกัด
ตำแหน่ง	สถาปนิก
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษา สาขาสถาปัตยกรรม สงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สาขาสถาปัตยกรรม ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้